

የጎልማሶች ሰንበት ትምህርት : የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት መምሪያ መደበኛ ክትም

የሐዋርያት ስራ

የትምህርቱ አዘጋጅች : ዊልሰን ፓሮቪ

ትርጉም : - ብሩክ ፊለቀ

በረከት ፊለቀ

ይህ የጎልማሶች ሰንበት ትምህርት የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት መምሪያ የሚዘጋጀው በሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን ዋና መስሪያ ቤት በሆነው በጀነራል ኮንፍረንስ ውስጥ ሆኖ፤ የጎልማሶች የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት መምሪያን በሚያዘጋጀው ቢሮ ነው። መምሪያዎቹ የሚዘጋጁት የጀነራል ኮንፍረንስ አስተዳደር ኮሚቴ ንዑስ ኮሚቴ በሆነውና የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት መምሪያዎችን በሚያሳትመው የሰንበት ትምህርት ሕትመት ቦርድ ነው። የታተመው መምሪያ በውስጡ ዓለም አቀፋዊ የሆነ የምዘና ኮሚቴ ሀሳቦችንና የሰንበት ትምህርት ሕትመት ቦርድን ማረጋገጫ ስለሚያንጸባርቅ የአዘጋጁን (የአዘጋጅችን) ሀሳብ ብቻ የሚወክል አይደለም። በተለየ ካልተጠቀሰ በቀር በዚህ ሰንበት ትምህርት ጥቅም ላይ የዋሉት የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች በሙሉ የተወሰዱት ከአዲሱ መደበኛ ትርጉም ነው።

በኢትዮጵያ አድቪንቲስት ማተሚያ ቤት ታተመ

3ኛ ሩብ ዓመት

ከሰኔ 23 2010 - መስከረም 18 2011 ዓ. ም

ማውጫ

አርዕስት	ቀን	ገጽ
1. ምስክሮቹ ትሆናላችሁ- - - - -	ሳኔ 23 - 29 - - - - -	5
2. ጴንጤቆስጤ- - - - -	ሳኔ 30 - ሐምሌ 6 - - - - -	14
3. ህይወት በቀዳሚያ ቤተክርስቲያን- - -	ሐምሌ 7 - ሐምሌ 13 - - - - -	22
4. የመጀመሪያ ቤተክርስቲያን መሪዎች- -	ሐምሌ 14 - ሐምሌ 20 - - - - -	30
5. የጳውሎስ መለወጥ- - - - -	ሐምሌ 21 - ሐምሌ 27 - - - - -	38
6. የጴጥሮስ አገልግሎት - - - - -	ሐምሌ 28 - ነሐሴ 4 - - - - -	47
7. የጳውሎስ የመጀመሪያው ሚስቶናዊ ጉዞ	ነሐሴ 5 - ነሐሴ 11 - - - - -	55
8. የኢየሩሳሌም ጉባኤ - - - - -	ነሐሴ 12 - ነሐሴ 18 - - - - -	64
9. የጳውሎስ ሁለተኛ ሚስቶናዊ ጉዞ - - - - -	ነሐሴ 19 - ነሐሴ 25 - - - - -	73
10. ሦስተኛው ሚስቶናዊ ጉዞ - - - - -	ነሐሴ 26 - ጳጉሜ 2 - - - - -	82
11. በኢየሩሳሌም መታሰር - - - - -	ጳጉሜ 3 - መላከረም 4 - - - - -	92
12. በቄሳርያ መታሰር - - - - -	መላከረም 5 - መላከረም 11 - - - - -	102
13. ጉዞ ወደ ሮም - - - - -	መላከረም 12 - መላከረም 18 - - - - -	111

የወንጌል ጽሑፍ አጽናቢነት

ብዙ የታሪክ ጠበብት እንደሚያምኑበት ከሆነ የአለማችን ታሪክ ሶስት ወሳኝ አስርት አመታት የነበሩት በብዛት አይሁዳዊ የሆኑና ጥቂት ቁጥር ያላቸው ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ኃይል አማካኝነት ወንጌልን ለአለም ያዳረሱበት ጊዜያትናቸው። የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ እነዚያን ከኢየሱስ ትንሳኤ አንስቶ (ከክ.ል. በኋላ 31 ዓ.ም.) እስከ መጀመሪያው የጳውሎስ በሮም እስር ቤት መግባት 62 ዓ.ም. (ሐዋ.28:30) ድረስ ያሉትን ወሳኝ ሶስት አስርት አመታት ያስቃኘናል። መጽሐፉ ታሪኩን የሚያበቃው በዚህ ወቅት ስለሆነ የተጻፈው ከታሠረ ጥቂት ጊዜያት በኋላ ነው ማለት እንችላለን። ምክንያቱም ሌሎች ማስረጃዎች እንደሚያመለክቱት ከሆነ ጳውሎስ ከጥቂት አመታት በኋላ በድጋሚ በሮም ተይዞ እስኪታሰርና በኋላም በ67 ዓ.ም እስኪሞት ድረስ ከመጀመሪያው እስር ተፈትቶ የወንጌል አገልግሎቱንና ስብከቱን በተለያዩ ስፍራዎች በመጓዝ ቀጥሎ ነበር።

ስለ መጽሐፉ ደራሲ መጽሐፉ የሚለን ነገር ባይኖርም የቤተክርስቲያን ትውፊቶች ግን «የተወደደው ሐኪም» ተብሎ በቆላስያስ 4:14 የተጠቀሰውና ከጳውሎስ ጋር አብሮ የተጓዘው (2ጢሞ. 4:11፤ ፊሊሞና 24) ሉቃስ ስለመሆኑ ይናገራሉ። አዎን ያለ ጥርጥር ሉቃስ ከወንጌል መጽሐፍት ውስጥ ሦስተኛውን ስለመጻፉም ይታመናል። በሐዋ.1:1 ላይም «ቀደም ያለው መጽሐፍን» ጠቅሷል (ከሉቃስ 1:3 ጋር ያነጻጽሩ) ። የሉቃስና የሐዋርያት መጽሐፍት በክርስቲና ጅምር ውስጥ በተለይ ስለ አነሳሱና (ስለ የሱስ ህይወት እና አገልግሎት) እና ስለ ወንጌሉ መስፋፋት (የሐዋርያት የወንጌል እንቅስቃሴን) የሚገልፁ መንታ የሆኑ ጥራዝ መጽሐፎች ናቸው።

ሁለቱም መጽሐፎች በአንድነት ከአዲስ ኪዳን መጽሐፎች 27 በመቶ የሚሆነውን ክፍል የሚሸፍኑ ሲሆን ይህም ከአንድ የመጽሐፍ ፀሐፊ የተበረከተ ትልቁ አስተዋጽኦ ሆኗል። ጳውሎስ ለቆላስያስ ሰዎች ሲጽፍ ሉቃስን የገለጸው እንደ አህዛብ የሥራ አጋሩ አድርጎ ስለሆነ እርሱ «ያልተገረዘ» ነበር (ቆላ.4:7-14) ። ስለዚህ ሉቃስ ከአዲስ ኪዳን መጽሐፍት ደራሲያን ሁሉ አይሁዳዊ ያልሆነ ግለሰብ ነው ማለት ነው።

ይህም ክርሱ ዋናኛ ፍሬ ሀሳቦች መካከል የሆነውን ይገልጻል፤ ያም የድኅትን አለማቀፋዊነት። እግዚአብሔር ለማንም አያደላም። ቤተክርስቲያን የተጠራችው ዘር፤ የአኗኗር ደረጃን እና ጾታን ሳትለይ ለሁሉም እንድትመሰክር ነው (ሐዋ.1:8፤ 2:21፤ 39-40፤ 3:25፤ 10:28፤ 34-35) ። በጭፍን ጥላቻ ወይም በመመቻቸት ይህንን ማድረግ ካልቻለች ወንጌል የተዛባ ይሆናል፤ ይህ ደግሞ ከእግዚአብሔር ቃል መሠረታዊ እውነት ጋር ተፃራሪ ነው። በእግዚአብሔር ፊት ሁላችን አንድ ነን፤ በየሱስ ክርስቶስ መዋጀት የሚያሻን ኃጢአተኞች።

የሉቃስ ዋንኛ ጀግናው ጳውሎስ መሆኑ ባጋጣሚ የሆነ ነገር አይደለም። «የአህዛብ ሐዋሪያ» (ሮሜ11:13) እንደመሆኑ ወደ ሁለት ሶስተኛ የሚጠጋው የሐዋሪያት ስራ መጽሐፍ የተጻፈው ስለ ጳውሎስ ነው።

በሐዋሪያት ስራ የተካተቱ ሌሎች ወሳኝ ፍሬ ሀሳቦች ስለ እግዚአብሔር ሉአላዊነት እና ስለ መለኮታዊ እቅዱ (ሐዋ.17:24-25፤20:27፤23:11) የሱስ እንደ ጌታና አዳኝ ስለ መክበሩ (ሐዋ.2:32፤36፤3:13-15፤4:10-12፤5:30-31) ቤተክርስቲያን ላላት ተልዕኮ መንፈስ ቅዱስ በማጠንከርና በመምራት ስላለው ሚና (ሐዋ.2:1-4፤4:24-31፤8:14-17፤29፤39፤ 10:19-20) የቀደምቷ ቤተክርስቲያን ስኬት የሰብአዊ ዘር ጥበብና ችሎታ ውጤት ባይሆንም ሌሎች ሐዋሪያት ማድረግ ያልቻሉትን እንደ ጳውሎስ ባለ ሰው ትልቅ ተጽእኖ በአለም ላይ መፍጠሩ እግዚአብሔርን አስደስቶታል (1ቆሮ. 15:10) ።

የሐዋሪያት ስራ መጽሐፍ ስለ ቀዳሚዋ ቤተክርስቲያን መደራጀት፣ስለ አስተዳዳሪዋ ጉዳይ ብለንም ስለ መለኮታዊ እድገትዋ ያወሳል። ለአብነት ያህል ይህን የምናገኘው ስለ ክርስቶስ ዳግም ምጻት ቀን፤ በአህዛብ መዳን ሁኔታ እና እምነት በመዳን ጉዳይ ያለው ሚናን በተመለከተ የተነሱ ጥያቄዎችን በመለሱበት ሁኔታ ነው።በዚህ አጭር ጊዜ ውስጥ ቀዳሚዋ ቤተክርስቲያን ያገኘችው ስኬት ልባቸውን በጸሎት አዋርደው፣ ልዩነታቸውን ሁሉ ጥለው መንፈስ ቅዱስ ለእግዚአብሔር ክብር እንዲጠቀምባቸው ሲፈቅዱ በነርሱ ውስጥ እግዚአብሔር ማድረግ የሚችለውን ነገር ማሳያ ነው።

የሐዋሪያት ስራ መጽሐፍ በእግዚአብሔር ስም የተጠሩት የወንጌሉን ስራ ስለ መጀመራቸው ያወሳል። እኛስ በእርሱ ስም የተጠራን ስራውን ለመጨረስ ከእነርሱ ታሪክ የምንማረው ምን ነገር አለ?

ዊልሰን ፓሮቪ በኢንግሊሽኮኤልሆ ሳኦፖሎ ብራዚል በሚገኘው የአድቪንቲስት ዩኒቨርሲቲ ውስጥ በአዲስ ኪዳን መፅሀፍ አተረጓጎም ፕሮፌሰር ናቸው። በአንድሪውስ ዩኒቨርሲቲ (2004እ.ኤ.አ) በአዲስ ኪዳን መጽሐፍ ላይ ፒ.ኤች. ዲያቸውን ሰርተዋል፡ ፡ የድህረ ዶክትሬት ጥናታቸውን ደግሞ በሄደልበርግ ዩኒቨርሲቲ ጀርመን (2011 እ.ኤ.አ) አጠናቀዋል።

1ኛ ትምህርት

ከሰዓት 23 - 29

ምስክሮቹ ትሆናካችሁ

ሰንበት ከሰዓት

ለዚህ ሳምንት ጥናት የሚከተሉትን ጥቅሶች ያንብቡ፡- ሐዋ.1:6-8፣ ሉቃስ 24:25፣ ሉቃስ 24:44-48፣ ዘዳ.19:15፣ ሐዋ.1:9-26፣ ምሳሌ 16:33።

መተሰቦ ዓቅሎ ፡-፡፡ ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በሚወርድበት ጊዜ ኃይልን ትቀበላላችሁ በኢየሩሳሌም፤ በይሁዳና በሰማርያ ሁሉ፤ እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ ምስክሮቹ ትሆናላችሁ፡፡» (ሐዋ.1:8)

ምድር የነበረው የየሱስ ተልዕኮ አባታቸው፡፡ እግዚአብሔር ወዲያውኑ መንፈስ ቅዱስን በመላክ የደቀ መዛሙርቱን ስራ በድንቅና ተአምራት በማጀብና በማጠናከር እስከ አለም ዳርቻ የመድረስ ጥረታቸውን ሊያግዝ ነው፡፡ የሱስ ሁልጊዜ በስጋ አብሮአቸው መሆን አይችልም፡፡ በስጋ መገለጡ ከአለም አቀፉ ተልዕኮ አንጻር በአካል ውሱን እንዲሆን ማድረጉ እንዳለ ሆኖ መንፈስ ቅዱስ እንዲመጣ ደግሞ የእርሱ ወደ ላይ ማረጋገጥና በሰማይ መክበር አስፈላጊ ነበር፡፡

እስከ የሱስ ትንሳኤ ድረስ ደቀ መዛሙርቱ በግልጽ ይህንን አልተረዱም፡፡ ሁሉንም ነገር ትተው ሲከተሉት እርሱ የፖለቲካ ነጻ አውጪያቸው በመሆን አንድ ቀን ሮማያውያንን ከቆያቸው ጠራርጎ በማስወጣትና የዳዊትን መንግስት በሚቋቋም እስራኤልን ወደ ቀድሞ ክብርዋ ይመልሳታል ብለው ተማምነው ነበር፡፡ ከዚህ ውጪ ሌላ ነገር ማሰብ ለእነርሱ ቀላል አልነበረም፡፡

የሱስ በሐዋ. ሥራ ላይ በስተመጨረሻ ለደቀ መዛሙርቱ ያስተላለፈው መመሪያ ዋና ጉዳይ ይህ ነበር፡፡ የመንፈስ ቅዱስ የተሰፋ ቃል የተሰጠው በዚህ አውድ (ወንጌልን በማዳረስ) ነው፡፡ ምእራፉ ስለ የሱስ ወደ ሰማይ መመለስና ቀዳሚዋ ቤተክርስቲያን ራስዋን እንዴት ለጴጥሎስቶስ ቀን እንደዘጋጀች ያወሳል፡፡

የዚህን ሳምንት ትምህርት አጥንተው ለሰዓት 30 ሰንበት ይዘጋጁ፡፡

እሁዳ ሰጌ 24

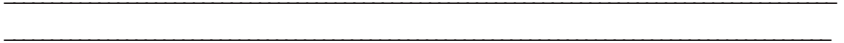
የእስራኤል መታደስ

በብሉይ ኪዳን ውስጥ ስለ መሲሁ የተነገሩ ሁለት ትንቢቶች አሉ፡- አንዱ መሲሁ ንጉስ ሆኖ ለዘላለም እንደሚገዛ የሚናገር ሲሆን (መዝ.89፡3-4፣35-37፣ኢሳ.9፡6-7 ፣ህዝ.37፡25፣ ዳን. 2፡44፣ 7፡13-14) ሌላኛው ደግሞ ለአለም ህዝቦች ኃጢአት ሲል ስለሚሞተው መሲህ የሚተርከው ነው(ኢሳ.52፡13- 53፡12፣ ዳን.9፡26)። እንደነዚህ ያሉ ትንቢቶች እርስ በርሳቸው የሚቃረኑ አይደሉም ። በመሲሁ አገልግሎት ውስጥ በቅደም ተከተል ስለሚከናወኑ ሁለት ክፍሎች ማለትም በቅድሚያ እንደሚሰቃይ በመቀጠል ግን ንጉስ እንደሚሆን አመላካች የሆኑ ትንቢቶች ናቸው (ሉቃስ 17፡24-25፣24፡25-26)።

በመጀመሪያው ክፍለ ዘመን የነበሩ አይሁዶች ችግር ስለ መሲሁ ይጠባበቁ የነበረው በአንዱ ገፅታ ብቻ መሆኑ ነበር። ንጉስ የሚሆነው መሲህ የፖለቲካ ነጻ አውጫቸው ሆኖ የመምጣቱ ተስፋ መጥቶ እንደሚሰቃይና እንደሚሞት ያለውን ትንቢት እንዳያስተውሉ ጋርዷቸው ነበር።

ደቀ መዛሙርቱም ቀድመው የተናገሩት መሲሁ ይነግስልናል የሚለውን ሀሳብ ነበር፡ ፡ የሱስ መሲህ ስለመሆኑ በሚገባ አምነው ተቀብለዋል (ማቴ.16፡16-20) ። አልፎ አልፎም የሱስ በዙፋኑ በሚቀመጥበት ጊዜ ማን በቀኙ ወይም በግራው እንደሚቀመጥ አንስተው ይከራከሩ ነበር። የሱስ ስለሚጠብቀው የወደፊት እጣ ፈንታ በማንሳት ቢያስጠነቅቃቸውም እነርሱ ግንምን ማለቱ እንደሆነ አልገባቸውም። ስለዚህም በሞተ ጊዜ ግራ ተጋብተው እጅጉን ተስፋ ቆረጡ። በሌላ አባባል ያሰቡት እንዲህ ነበር «እኛ ግን እስራኤልን ይቤዣል ብለን ተስፋ ያደረግነው እርሱን ነበር» (ሉቃስ 24፡21) ።

ሐዋ. ሥራ 1፡6ን ያንብቡ። ይህ ጥያቄ እስካሁን ስላላስተዋሉት ጉዳይ ምን የሚያሳየን ነገር አለው? የሱስ በሐዋ. ሥራ 1፡7 ላይ ምን ምላሽ ሰጣቸው?

የየሱስ ሞት የደቀ መዛሙርቱን ተስፋ ያመክነ እንደሆነ ቢያመለክትም ትንሳኤው ደግሞ ተስፋቸውን አነቃቅቶ በከፍተኛ ደረጃ ከፖለቲካ ጭቆና ነጻ የመውጣት ተስፋቸው እንዲያንሰራራ አደረገ። የየሱስ ትንሳኤ መሲሁ በስተመጨረሻ የራሱን መንግስት እንደሚያቋቁም ጠንካራ ማሳያ ነው ብሎ መደምደም ትክክለኛ አስተሳሰብ መሆኑ።

ነገር ግን የሱስ ለጥያቄአቸው ቀጥተኛ የሆነ ምላሽ አልሰጣቸውም። ከደቀ መዛሙርቱ ጥያቄ ጀርባ ስላለው ስለማይቀረው መንግስቱ መምጣት እየተቃወመ አልነበረም፤ እያፀደቀውም አልነበረም። የእግዚአብሔር የጊዜ ውሳኔ የእርሱ ብቻ ስለሆነና ይህ ደግሞ የሰው ልጅ ሊደርስበት የሚችለው እውቀት ስላልሆነ ጉዳዩን በእንጥልጥል ተወው።

ሉቃስ 24:25ን ሲያነቡ የደቀመዛሙርቱ እውነተኛ ችግር ምን ሆኖ አገኙት? መጽሐፍ ቅዱስ ከሚያስተምረን በተቃራኒ እኛ ማመን የምንፈልገውን ብቻ ማመን ቀላል የሚሆንልን ለምንድን ነው? ከዚህ ወጥመድ እንዴት ልናመልጥ እንችላለን?

ሰኞ **ሰኔ 25**

የደቀ መዛሙርቱ ተልዕኮ

ሐዋ. ሥራ 1:8ን ያንብቡ። በትንቢት የተሰጠውን ሃሳብ ለራስ ፍላጎት ከመተርጎም ይልቅ ደቀመዛሙርቱ ምን እንዲያደርጉ ነበር የታዘዙት?

በዚህ ክፍል ውስጥ ስለደቀመዛሙርቱ ተልእኮ የሚናገሩ አራት ወሳኝ ነጥቦች አሉ።

1. የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ፡- መንፈስ ቅዱስ በእግዚአብሔር ሕዝቦች መካከል ለመስራት ሁሌም ዝግጁ ነው። ነብያትም የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ በልዩ ሁኔታ እንደሚፈስ ተናግረው ነበር (ኢሳ.44:3፣ ኢዩኤል 2:28-29) ። የሱስ ራሱ ወደ ምድራዊ አገልግሎቱ ከመግባቱ በፊት በመንፈስ ቅዱስ እንደ መቀባቱ በአገልግሎቱም መንፈስ ቅዱስ በስራ ላይ ነበር (ሉቃስ 4:18-21) ። ነገር ግን የሱስ ወደ ሰማይ እስኪያርግ ድረስ በይፋ ስራውን አልጀመረም ነበር (ዮሐ.7:39፣ ሐዋ.2:33) ።
2. የመስካሪው ሚና፡- ምስክርነት የአይን እማኝ ስራ ነው። ደቀመዛሙርቱ ለዚህ ምስክርነት ሙሉ በሙሉ የበቁ ነበሩ (ሐዋ.1:21-22፣ 4:20ን ከዮሐ.1:1-3ጋር ያነጻፀሩ) ። ስለዚህ ከየሱስ ጋር የነበራቸውን የህይወት ልምምድ ለአለም እንዲያጋሩ ይህ ተልእኮ ተሰጣቸው።
3. የተልእኮው እቅድ፡- ደቀመዛሙርቱ በቅድሚያ በየሩሳሌም ከሃም በይሁዳና በሰማርያ በስተመጨረሻም እስከ አለም ዳርቻ ድረስ መመስከር ነበረባቸው።

እቅዱም እየሰፋ የሚሄድ ነበር። እየሩሳሌም ለአይሁድ እምነት ማዕከላዊ ስፍራ ነበረች፤ የሱስም የተኮነነውና የተሰቀለው በዚህ ስፍራ ነበር። ይሁዳና ሰማርያ ደግሞ የሱስ ሄዶ ያገለገላቸው የጎረቤት ክልሎች ነበሩ። ደቀመዛሙርቱ በነዚህ ስፈራዎች ብቻ እንዲወሰኑ አልተጠሩም፤ የተልእኳቸው ጥግ መላው አለምን የሚያዳርስ ነው።

4. የተልእኮው አካሄድ ፡- በብሉይ ኪዳን ጊዜ ሌሎች ሕዝቦች ወደ እግዚአብሔር እንዲመጡ ይጠበቅባቸው ነበር (ኢሳ. 2:1-5ን ይመልከቱ) ፤ እስራኤላውያን አልነበሩም እግዚአብሔርን ወደ ሌሎች ህዝቦች «የሚወስዱት»። ጥቂቶች (ለምሳሌ ዮናስ) ወደ ሌሎች መሄዳቸው ይህን መሰረታዊ ህግ አይቃረንም። አሁን ግን እቅዱ የተለየ ነው ፡ ፡ እየሩሳሌም ያኔም ማዕከላዊ ስፍራ ነበረች፤ ነገር ግን በዚህ ስፍራ ብቻ ቆይተው ሥር እንዲሰዱ ሳይሆን እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ ተንቀሳቅሰው እንዲመሰክሩ ተጠሩ።

ሉቃስ 24:44-48ን ያንብቡ። ደቀመዛሙርቱ መስበክ የሚገባቸው መሰረታዊ መልእክት ምን ነበር?

የሱስ ከሞት ከተነሳ በኋላ ለአርባ ቀናት ከደቀመዛሙርቶቹ ጋር ቆይቷል (ሐዋ.1:3)። በሐዋ.1:6 ላይ የጠየቁት ጥያቄ ብዙ መረዳት እንዳልነበራቸው ቢያመለክትም የሱስ ስለ እግዚአብሔር መንግስት ሁኔታ ብዙ እውነቶችን ይገልፀላቸው እንደነበር መገመት አይከብድም። ስለተነገሩት ትንቢቶች የሚያውቁ ቢሆንም ከመስቀሉና ባዶ ከሆነው መቃብሩ በፈነጠቀው አዲስ ብርሃን አማካኝነት ነገሮችን በግልጽ ማየት ቻሉ። ፡ (ሐዋ.3:17-19ን ይመልከቱ)።

ማክሰኛ ሰኔ 26

ዳግም ይመጣል

ሐዋ.1:9-11ን ያንብቡ። ሉቃስ የክርስቶስን እርገት እንዴት አድርጎ ነው የገለፀው? ሁለቱ መላእክት ለነርሱ የተናገሩት ንግግር አስፈላጊነት ምንድነው? (ዘዳ.19:15ን ተመልከቱ) ።

ሉቃስ ስለ የሱስ ወደላይ ማረጋገጫ የገለጸው በአጭሩ ነው። የሱስ ከደቀመዛሙርቱ ጋር በደብረ ዘይት ተራራ እየባረካቸው አብሮአቸው ቆይቶ ነበር (ሉቃስ 24:51)። ከዛ ወደ ሰማይ ተወሰደ። ሁኔታው የተገለጸው የሰው አይን ያየውን ሁኔታ መግለጽ በሚችለው ቋንቋ እንጂ ክስተቱ ከዚህም በላይ አስገራሚነበር። የሱስ ይህንን ምድር ለቆሲሄድበአይን እንዲታይ ወደላይ ከመውጣት ሌላ መንገድ አልነበረም።

የክርስቶስ እርገት እግዚአብሔር ከተፈጥሮ በላይ በሆነ ሀይሉ ካደረጋቸው ተዓምራት ውስጥ አንዱ ነው። ይህ ሉቃስ በዓፈው ሀሳብ ውስጥ («ወደ ላይ ተወሰደ»።ሐዋ.1:9) በሚለው አገላለፅ ተገልጧል። በአዲስ ኪዳን ውስጥ ይህ አገላለጽ እዚህ ብቻ የተጠቀሰ ቢሆንም በግሪኩ የመጽሐፍ ቅጂ በብሉይ ኪዳን ውስጥ (The Septuagint) በተደጋጋሚ ተጠቅሶታል። ሁሉም እግዚአብሔር ራሱ ያደረጋቸውን ድርጊቶች(ተዓምራት) የሚገልፁ ሲሆኑ ይህም አብ ራሱ የሱስን ከምት እንዳስነሳው ሁሉ ወደ ሰማይም እንደወሰደው ይነግረናል (ሐዋ.2:24፣32፣ ሮሜ 6:4፣10:9)።

የሱስ በደመና ከተሰወረ በኋላ ነጭጭ ልብስ ለብሰው በደቀ መዛመርቱ አጠገብ ስለ ነበሩት ሁለት ሰዎች ሉቃስ በሐዋርያት ስራ ላይ ብቻ ፅፏል። አገላለፁ በሌላ ስፍራ መላእክቱ አንጻባራቂ ልብስ ለብሰው ከመገለጣቸው ክስተት ጋር የሚመሳሰል ነው (ሐዋ.10:30፣ዮሐ.20:12)።የመምጣታቸው ምክንያት ሲሄድ ያዩት የሱስ ወደ ላይ እንደወጣ እንደዚያው ዳግም እንደሚመለስ ለደቀ መዛመርቱ ለማረጋገጥ ነበር። የሱስ «እያዩት» ወደ ላይ እንደወጣ የሚተርክልን የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ብቻ ነው (ሐዋ.1:9)።

ስለዚህ እያዩት ወደ ላይ ማረጉ እያዩት ተመልሶ እንደሚመለስ ማረጋገጫ ሆኗቸዋል፤ይህም «በኃይልና በታላቅ ክብር» (ሉቃስ 22:27)በደመና ይሆናል። «አይን ሁሉ ያየዋል» (ራዕይ 1:7) ተብሎ ስለተጻፈ በስውር የሚከናወን ነገር የለም። ፡ ሲመለስም ብቻውን አይሆንም (ሉቃስ9:26፣2ተሰ.1:7) የዳግም ምፃቱ ክብር መጀመርያ ሲኖርግ ከነበረው ክብር በብዙ ይልቃልና።

የዳግም መፃቱን እውነታነትና ተስፋ እንዴት አድርገን ነው ሁልጊዜ ከአእምሮችን እንዳይጠፋ አድርገን ለመያዝ መማር የምንችለው?ይህ ታላቅ እውነታ የህይወት ክፍሎቻችንን ማለትም በገንዘባችን፤ ቅድሚያ በምንሰጠው ነገርና በግብረገብ ምርጫችን ላይ ተጽእኖ ሊያሳድርብን የሚገባው እንዴት ነው?

ረቡዕ ስኬ 27

ለጴንጤቆስጤ ቀን መዘጋጀት

በሐዋ.1:7-8 ላይ የሱስ ሲመልስ ጊዜን በተመለከተ ምንም ያለው ነገር አልነበረም። ነገር ግን ከንግግሩ የምንረዳው ነገር ቢኖር መንፈስ ቅዱስ ወርዶ ደቀመዛመርቱም ተልእኮአቸውን ሲፈጽሙ እርሱ ዳግም ይመለሳል (ማቴ.24:14)። መላእክቱም ቢሆኑ ሲናገሩ (ሐዋ.1:11) የክርስቶስ መንግስት መቼ እንደምትመጣ በመግለጽ ጥያቄያቸውን አልመለሱም ነገር ግን ጊዜው እሩቅ እንደማይሆን መረዳት ይቻላል። ደቀመዛመርቶቹ ከዛ በኋላ «በታላቅ ደስታ ወደ እየሩሳሌም ተመለሱ»(ሉቃስ 24:52) የተባለው በዚህ ምክንያት ይመስላል።ተልእኮአቸውን በአግባቡ እንዲወጡ

ታላቅ ብርታትን ሊሰጣቸው የሚገባውና በጊዜ ስሌት ተወስኖ ያልተነገረው የየሱስ ዳግም ምጻት ተስፋ መጨረሻው በደጅ ስለመሆኑ ያመላክተናል። በሐዋርያት ስራ ላይ ያሉ ሌሎች ማብራሪያዎች ይህንን ሀሳብ በደንብ ይገልጻሉ።

ሐዋ.1፡12-14ን ያንብቡ። በላይኛው ክፍል ውስጥ ሌሎች እነማን ነበሩ? መንፈስ ቅዱስ በነርሱ ላይ እንዲወርድ ያደረጉት ዝግጅትስ ምን ይመስላል?

ከደብረዘይት ተራራ በተመለሱ ጊዜ ደቀመዛርቱ ሁለት ፎቅ ባለው መኖሪያ ቤት ውስጥ በላይኛው የእንግዳ ክፍል (በላቲን ሴክሎሎም) ተሰበሰቡ። የክርስቶስ ተከታዮች የነበሩ ሴቶች (ሉቃስ 8፡1-3፣ 23፡49፣ 24፡1-12) እንዲሁም የኢየሱስ እናትና ወንድሞች ከደቀመዛርቱ ጋር አብረው ነበሩ።

የየሱስ ወንድሞች ሲባል የኢየሱስ ታናሽ የሆኑ የዮሴፍና የማሪያም ወንድ ልጆች (ማር.6፡3) ወይም የሴፍ ማርያምን ከማግባቱ በፊት ከመጀመርያ ጋብቻው (ከሞተችው ሚስቱ) ያገኛቸው ልጆች እንደሆኑ ይገመታል። ስለ የሱስ ያላቸው መረዳት በጥርጥር የተሞላ ስለነበረ በደቀመዛርቶቹ መካከል መገኘታቸው የሚያስደንቅ ነው (ማር.3፡21፣ ዮሐ.7፡5)። የሱስ ከሞት እንደተነሳ በልዩ ሁኔታ ቀድሞ ሊያዕቆብ መታየቱ (1ቆሮ.15፡7) ትልቅ ልዩነትን አምጥቶ ይሆናል። በኋላም ያዕቆብ የክርስትያኑን ማህበረሰብ በመምራት ሂደት ውስጥ ጴጥሮስን ተከቶ ሲቆም እናየዋለን (ሐዋ.12፡17፣ 15፡13፣ 21፡18፣ ገላ.2፡9-12)።

ያለማቋረጥ ተግተው በመፀለይ (ሐዋ.1፡14) ያለሚቋረጥ በመቅደሱ ውስጥ ምስጋናን እያቀረቡ (ሉቃስ 24፡53) በመናዘዝ ንስሐ በመግባትና ኃጢያታቸውን በማስወገድ ተጠምደው ነበር። የመንፈስ ቅዱስ መምጣት ወደ ክርስቶስ ምፃት እንደሚመራቸው በአእምሮአቸው ቢያስቡም የፀሎት ምላሽ ሆኖ መንፈስ ቅዱስ ሲመጣ ለሚፈጠረው ነገር መንፈሳዊ ዝግጅት አድርገው ነበር።

በየቀኑ የህይወት ምርጫዎቻችን ላይ መንፈስ ቅዱስ ስራውን እንዲሰራ ጥርጊያ መንገዱን እንዴት አድርገን ነው ልናዘጋጅለት የምንችለው?

አስራ ሁለተኛው ሐዋርያ

120 አባላት ላሉትቀደምት የክርስትያን ማህበር የይሁዳ ምትክ ሊሆን የሚችለውን ሰው መምረጥ የመጀመርያው አስተዳደራዊ እርምጃ ነበር (ሐዋ.1:15)::

ሐዋ.1:21-22ን ያንብቡ:: ይሁዳን ሊተካ የሚመረጠው ሰው ሊያሟላው የሚገባው መስፈርት ምን ነበር ? ይህ ወሳኝ ነገር የሆነው ለምንድን ነው?

የተፈለገው የትንሳኤው ምስክር ሆኖ የሚቆም ሰውነበር (ከሐዋ. ሥራ 4:33 ጋር ያነጻጽሩ):: ትንሳኤው ስለ የሱስ መሲህነት እና ስለ ክርስትና እምነት እውነታነት ሁነኛ ማረጋገጫ ስለነበረ በጣም አስፈላጊ ነበር::

ምርጫው መከናወን ያለበት በየሱስ የአገልግሎት ወቅት ከሐዋሪያት ጋር አብረው ከነበሩት መካከል መሆን ነበረበት:: ጳውሎስ የሱስ በምድር ላይ በነበረ ጊዜ ሳይሆን ቆየት ብሎ ብቅ ያለ ስለነበር ሐዋርያ ተብሎ ወዲያው አልተጠራም:: በደማስቆ መንገድ ላይ የሱስን ስለተገናኘ ግን የትንሳኤው ምስክር ይሆን ዘንድ አስችሎታል(1ቆሮ. 9:1): : «እንደ ጭንጋፍ ለምቆጠር» ብሎ ስለራሱ ቢናገርም (1ቆሮ.15:8) ለሐዋሪያነት ብቁ ከመሆን አንፃር ከሌሎች ሐዋርያት ራሱን ያነሰ ያደረገ አይቆጥርም (1ቆሮ. 9:2፣ ገላ. 2: 6-9):: ስለዚህ «ሐዋርያ» የሚለው ስያሜ ከቤተክስቲያን አመራርና ኃላፊነት አንጻር የሚያካትተው አስራ ሁለቱንና ጳውሎስን ብቻ ነበር ማለት ይቻላል (ሐዋ.1:25-26): : ነገር ግን ጠቅለል ባለ መልኩ ቃሉ መልዕክተኛና ወኪል የሚል ትርጉም እንዳለው አድርገን ስናስብ መልእክቱን ለተሸከሙ ሌሎች የወንጌል ሰራተኞች መገለጫም ሆኖ ሊያገለግል ይችላል(ሐዋ.14:4፣14፣ገላ.1:19)::

ሐዋ.1:23-26ን ያንብቡ:: ማቲያስ የተመረጠው እንዴት ነበር?

ማቲያስን የመረጡበት መንገድ እንግዳ ቢሆንም ነገር ግን ከጥንት ጀምሮ እጣ መጣል አንድን ውሳኔ ለመወሰን የሚያገለግል ሂደት ነበር(ለምሳሌ ዘሌ.16:5-10፣ ዘሁ.26: 55)::

ከዚህም በተጨማሪ ምርጫው ከሁለት እኩል በሆነ ሁኔታ መስፈርቱን ከሚያሟሉ ሰዎች መካከል እንጂ ወደማይታወቅ ውጤት ለመምራት አልነበረም። አማኞችም የሚታዩው ውጤት የፈቃድ መግለጫ እንዲሆን ወደ እግዚአብሔር ፀልየዋል (ከምሳሌ 16: 33 ጋር ያነጻጽሩ)። ውሳኔው ስህተት ተብሎ ክርክር እንደተነሳ የሚያመለክት ምንም ፍንጭ የለም። ከጴንጤቆስጤ ቀን በኋላ የመንፈስ ቅዱስ ቀጥተኛ ምሪት ስለነበረ እጣ የመጣሉ ሂደት አስፈላጊነት አከተመ (ሐዋ.5:3፤11:15-18፤13:2፤16:6-9)።

አንድ ሰው ወደ እርሰዎ መጥቶ < እግዚአብሔር ለህይወቴ ያለውን ፈቃድ እንዴት አድርጌ ማወቅ እችላለሁ? > ብሎ ቢጠይቅዎ ምላሽዎ ምን ይሆን? ለምን?

ዓርብ ሰኔ 29

ተጨማሪ ጥናት፡-«በጴንጤቆስጤ ቀንና ፓርሲያ (ዳግም ምፃት) መካከል ያለው ጊዜ (ይነስም ይብዛም) አለማቀፋዊቷ ቤተክርቲያን በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ተሞልታ ተልእኮዋን የምትፈጽምበት ጊዜ ነው። የክርስቶስ ተከታዮች የሱስ በመጀመርያ ምፃቱ ወቅት ምን እንዳከናወነ በመናገር ሰዎች ንስሃ ገብተው ለዳግም ምጻቱ በመዘጋጀት እንዲያምኑ ማድረግ ይጠበቅባቸዋል። “እስከ አለም ዳርቻ ድረስ” (ሐዋ. 1:8) «እስከ ፍፃሜ ጊዜ ድረስ» ምስክሮቹ እንዲሆኑ ተጠርተዋል። ... ሁሉን ጥጎች እስክንደርስ ሥራችንን ለማቋረጥ ነፃነት አልተሰጠንም።» - John R.W.Stott, The Message Of Acts : The Spirit, The Church And The World (Downers Grove: Interrarsity, 1990)P.44።

«ለደቀመዛመርቱ የተሰጠው የአዳኞችን ተልዕኮ ሁሉንም አማኝ የሚያካትት ነው። : እስከ አለም ፍፃሜ ድረስ በክርስቶስ የሚያምኑትን በሙሉ ያካትታል ። ነፍሳትን የመማረክ ስራ ለተቀቡ አገልጋዮች ብቻ የተተወ አገልገሎት ነው ብሎ ማሰብ ትልቅ ስህተት ነው። ሰማያዊ መነሳሳት ለመጣለት ሰው ሁሉ የወንጌል አደራ ተጥሎበታል። የየሱስን ህይወት ለተቀበሉ ሁሉ ሰዎችን ወደ ድነት ለመጥራት ተቀብተዋል። ለዚህ ተግባር ሲባል ቤተክርቲያን ተመስርታለች፤ ይህ የተቀደሰ ተግባር እንደሆነ አምነው ቃል የገቡ ሁሉ የየሱስ የሰራ ባልደረቦች ሆነው ይሳተፋሉ።»- ELLEN G.WHITE THE DESIRE OF AGES,P.822.

የመወያዩ ጥያቄዎች

1 ሐዋ.1:7 የሚያስታውሰን ማር.13:32ን ነው። «ነገር ግን ስለዚያች ቀን ወይም ስለዚያች ሰአት ከአብ በቀር የሰማይ መላእክት ቢሆኑ ወልድም ቢሆን ማንም አያውቅም።» ኤሊን ጂ.ኋይት ስትናገር «ከዚህ በኋላ ጊዜን በተመለከተ ለእግዚአብሔር ህዝቦች የሚመጣ መልእክት አይኖርም። ስለ መንፈስ ቅዱስ መውረድም ሆነ ስለ ክርስቶስ ምፃት ትክክለኛ ሰአት ልናውቅ አይቻለንም።» SELECTED MESSAGES, VOL.1,P.188። እዚህ ላይ ስታክልም ስለ ክርስቶስ መገለጥ ሰአቲቱን በተመለከተ መልእክት አለኝ ብሎ መናገር የሚጀምር ሰው ካለ ያ ሰው በራሱ ላይ ቀንበር እንዳደረገና የሱስ ያልሰጠውን መልእክት እያወጀ እንዳለ ይቆጠራል።» ADVENT REVIEW AND SABBATH HERALD, SEPT.12,1883 :: እንዲህ አይነቱ አገላለፅ ዛሬ ለኛ ያለው ፋይዳ ምን ያህል ነው?

2. አንድ ሰው ሲናገር «እግዚአብሔር ከጠበቆች ይልቅ ምስክሮችን ይሻል» ብሏል ስለዚህ አባባል እርስዎ ምን ይሰማዎታል?

3. ቀዳሚ በነበረችው ቤተክርስቲያን ውስጥ የፀሎት ሚና ምን ያህል ነበር? ትልቅ ውሳኔ ለሚያሻቸው ጉዳዮች በሙሉ ፀሎት ማድረጋቸው እንዲሁ የአጋጣሚ ነገር ይመስለናል? (ሐዋ.1:24፤8:14-17፤9:11-12፤10:4፤9፤30፤13:2-3) በህይወታችን ውስጥ ፀሎት ያለው ሚና ምንድነው?

2ኛ ትምህርት

ኅሉኔ 30 - ሐምሌ 6

ጴጥሮስ

ስንበት ከሰዓት

ለዚህ ሳምንት ጥናት የሚከተሉትን ጥቅሶች ያንብቡ፡- ሐዋርያት ሥራ 2:1-4፣ ዮሃንስ 14:16፣ ሐዋ.ሥራ 2:5-13፣ ኢዮኤል 2:28-32፣ ሐዋ.ሥራ 2:22-39፣ መዝ.110:1-3

መተሰቢያ ጥቅላ :- “ይህን ኢየሱስ፣ እግዚአብሔር ከሞት አስነሳው፤ እኛም ሁላችን ለዚህ ነገር ምስክሮች ነን። ስለዚህ በእግዚአብሔር ቀኝ ከፍ ከፍ ካለ በኋላ፣ የመንፈስ ቅዱስን ተስፋ ከአብ ተቀብሎ አሁን የምታዩትንና የምትሰሙትን አፈሰሰው።” /ሐዋሪያት ሥራ 2:32-33/

“ጴጥሮስ” የግሪክ ቃል ሲሆን የአይሁድን የሰባት ሱባኤ በዓል /ዘፀ.34:22/ ለመግለፅ እንዲሁም በሌላ ስሙ የመከር በዓል /ዘሁልቅ 28:26/ የሚባለውን ለመግለፅ ጥቅም ላይ የዋለ ቃል ነው። ጥሬ ቃሉ “ሃምሳኛው” የሚል ትርጉም ያለው ሲሆን ከፋሲካ በዓል ቀጥሎ ባለው ቀን ከቀረበው የእህል ቁርባን ጀምሮ ሲቆጠር በ50ኛው ቀን ስለሚከበር ይህ ስም ተሰጥቶታል። የእስራኤል ሕዝብ “ከሰንዶው መከር በኩራትን” በእግዚአብሔር ፊት ሲያቀርብ የደስታና የምስጋና ቀን ይሆን ነበር/ዘፀ. 34:22/።

ይህ በዓል መንፈስ ቅዱስ ከሌላው ጊዜ ይልቅ በሙላት በቤተክርስቲያን ላይ በወረደበት ቀን ከተሰበሰበው መከር ማለትም በዚያ ቀን ከተጠመቁት ሶስት ሺህ ነፍሳት መከር ጋር ገጣሚ የሆነ ምልክት ሆነ/ሐዋ ሥራ 2:41/። የክርስቶስን ማረጋገጥ በሰማያዊ ስፍራ መክበር ተከትሎ ይህ የመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ ድንገተኛና መለኮታዊ ክስተት ሲሆን ሐዋሪያቱን ከተራ ገለገላውያን ዓለምን ወደሚለውጡ ቆራጥና ብርቱ ሰዎች ለውጧቸዋል።

በአብዛኛው ጴጥሮስ የክርስቶስ ተከታይ የሆኑ አይሁድና በኋላም አሕዛብ እንደ አዲሱ በምድር ያለ የእግዚአብሔር ሕዝብ ተቀባይነት ያገኙበት ስለሆነ የቤተክርስቲያን ልደት ቀን ተብሎ ይጠራል። ለሐምሌ 7 ሰንበት ለመዘጋጀት የዚህን ሳምንት ትምህርት ያጥኑ።

እሁድ

ሐምሌ 1

የመንፈስ ቅዱስ አመጣጥ

የክርስቶስን ትዕዛዝ በመታዘዝ አማኞቹ ከልብ በሆነ ፀሎት፣ ምስጋናና ንስሐ በኢየሩሳሌም ቃል የተገባውን መንፈስ ቅዱስን እየጠበቁ ነበር። ያ ቀን ሲደርስ ሁሉም በአንድነት በአንድ ስፍራ/ሐዋ.2:1/። ምናልባት ሐዋርያት ሥራ 1 ላይ በተጠቀሰው በላይኛው ክፍል /ሰንበት/ ውስጥ ነበሩ። በአጭር ጊዜ ውስጥ ግን ብዙዎች ወደሚሰበሰቡበት ቦታ ሊሻገሩ ነበር/ሐዋ.ሥራ 2:6-13/።

ሐዋርያት ሥራ 2:1-3ን ያንብቡ። መንፈስ ቅዱስ በሚወርድበት ጊዜ ምን አይነት ተአምር ተከሰተ?

ታላቅ ክስተት ነበር፤ መጀመሪያ እንደ ታላቅ አውሎ ነፋስ አይነት ድምፅ ቤቱን በድንገት ሞላው፤ ከዚያም በዚያ በነበሩበት ራስ ላይ እንደ እሳት ነበልባል አይነት ነገሮች አረፉባቸው።

በመጽሐፍ ቅዱስ ንፋስና እሳት በአብዛኛው ከመለኮታዊ ኃይል መገለጥ /ቲዮፋኒ/ ጋር ተገናኝቷል (ለምሳሌ ዘፀ. 3:2፣19፣18፣ዘዳ. 4፣15)። በተጨማሪም ንፋስና እሳት የእግዚአብሔርን መንፈስ ለመግለፅም ጥቅም ላይ ሊውል ይችላል /ዮሐ.3:8፣ ማቴ.3: 11/። ወደ ጴጥራቆስጤ ቀን ስንመጣ የክስተቱ ትርጉም ምንም ይሁን ምን በድነት ታሪክ ውስጥ የልዩ ቅፅበት ጅምር ምልክት ነበር፤ ያም ተስፋ የተገባው የመንፈስ ቅዱስ መውረድ ነው።

መንፈስ ቅዱስ ሁልጊዜም በስራ ላይ ነው። በብሉይ ኪዳን ዘመን በነበሩ የእግዚአብሔር ሰዎች ላይም የመንፈስ ቅዱስ ተፅዕኖ ግልፅ በሆነ ሁኔታ በተደጋጋሚ የተገለጠ ሲሆን በሙላት ግን አልተገለጠም። “በአብዛኛው ዘመን የመንፈስ ቅዱስ ተፅዕኖ በተደጋጋሚ በግልፅ የታየ ቢሆንም በሙላት ግን አልተገለጠም። የአዳኞቻቸውን ቃል በመታዘዝ ደቀመዛሙርቱ መንፈስ ቅዱስን እንዲልክላቸው ለመኑ፤ ክርስቶስም በሰማይ ማለደላቸው። አባቱ መንፈስ ቅዱስን በሕዝቡ ላይ ያፈሰ ዘንድ ጠየቀ።” *Ellen G. white, the acts of the apostles, pg 37*

መጥምቁ ዮሐንስ አስቀድሞ መሲሁ በመንፈስ እንደሚያጠምቅ የተናገረ ሲሆን /ሉቃ.3:16ን ከሐዋ.ሥራ 11:16 ጋር ያነፃፅሩ/ ኢየሱስም በተደጋጋሚ ስለዚህ ጉዳይ ተናግሯል /ሉቃስ 24:49፣ሐዋ.ሥራ 1:8/።

ይህ የመንፈስ መውረድ ኢየሱስ በአባቱ ፊት ያደረገው የመጀመሪያ ምልጃው ነበር / የሐንስ 14:16፣ 26፣ 15:26/። በጴጥሎስ ቀን ተስፋው ተፈፀመ።

በጴጥሎስ ቀን የተፈፀመው የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ክርስቶስ በመስቀሉ ከተቀዳጀው ድልና በሰማይ ከመክበሩ ጋር የተያያዘ ልዩ ክስተት ቢሆንም በመንፈስ ቅዱስ መሞላት በአማኞች ህይወት በቀጣይነት መደገም ያለበት ልምምድ ነው። / ሐዋ.ሥራ 4:8፣ 31፣ 11:24፣ 13:9፣ ኤፌ. 5:18/

መንፈስ ቅዱስ በህይወትዎ እየሰራ ለመሆኑ ምን ማስረጃ አለዎት?

ሰኞ ሐምሌ 2

የልሳን ስጦታ

በሐዋርያት ሥራ 2:4 ላይ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ በልሳን ውስጥ ተገልጧል። ይህ ግን ከብዙዎቹ የመንፈስ ስጦታዎች አንዱ ብቻ ነበር /ሐዋ.ሥራ 10:45-46፣ 19:6/ ሌሎቹ ስጦታዎች የትንቢት /የወደፊቱን መናገር /ሐዋ.ሥራ 11:28/፣ ራዕይ /ሐዋ.ሥራ 7: 55/ ስብከት /ሐዋ.ሥራ 2:8፣ 28፣ 25/፣ መፈወስ /ሐዋ.ሥራ 3:6፣ 12፣ 5፣ 12፣ 16/ ለተለየ አገልግሎት መሾም /ሐዋ. 6:3-5/ እና የመሳሰሉት ናቸው።

የልሳን ስጦታ በጴጥሎስ ቀን የተሰጠው የመንፈስ ቅዱስ መኖር ብቸኛው መገለጫ ወይም በጣም ቅልቁ ማስረጃ ስለሆነ አይደለም። በዚህ ጊዜ የተገለጠው የቤተክርስቲያኗን አለም አቀፋዊ ተልዕኮ በይፋ ለማስጀመር ነበር። ይህ ማለት በሐዋርያት ሥራ 1:8 ላይ የተሰጠው ተልዕኮ የልሳንን ስጦታ ይጠይቅ ነበር ማለት ነው። ሐዋርያቱ የባህልን ግድግዳ አልፈው እስከ ዓለም ዳርቻዎች በወንጌል አለምን ለመድረስ በሰሚዎቻቸው ቋንቋዎች መናገር ያስፈልጋቸው ነበር።

ሐዋሪያት ሥራ 2:5-12ን ያንብቡ። በጴጥሎስ ቀን ሐዋርያቱ በዚያን ዘመን በነበሩ ሌሎች ቋንቋዎች ለመናገራቸው ምን ማስረጃ አለ?

በመጀመሪያው መቶ ክፍለ ዘመን በዓለም ከስምንት እስከ አስር ሚሊዮን አይሁዶች እንደነበሩ የሚገመት ሲሆን ከነዛ ውስጥ 60 በመቶው ከአይሁድ ውጪ ይኖሩ ነበር። ሆኖም በዓለን ለማክበር ወደ ኢየሩሳሌም ከመጡት አብዛኞቹ ከሌሎች አገሮች የመጡና አይሁዳውያን በጊዜው ይናገሩት የነበረውን አረማይክ ቋንቋ የማይናገሩ ነበሩ።

በጴጌዎች ቀን ከተጠመቁት አብዛኞቹ ከሌሎች ሃገሮች የመጡና ወንጌሉን በራሳቸው ቋንቋ የሰሙ አይሁዶች ለመሆናቸው ምንም ጥያቄ የለውም። ሐዋርያት ከማይስተዋል ቋንቋ ይልቅ የሌሎች አገር ሰዎች በሚናገሯቸው ቋንቋዎች ለመናገራቸው ማስረጃው ድያሌክቶስ /ሐዋ.ሥራ. 2:6-8/ የሚለውና የአንድ አገር ወይም አካባቢ ቋንቋ የሚል ትርጓሜ ያለው ቃል ነው /ከሐዋ.ሥራ.21:40፣22:2ና 26:14 ጋር ያነፃፅሩ/። ፡ ስለዚህ በግልፅ በነዚህ የተለያዩ ቋንቋዎች ይናገሩ ነበር ማለት ነው። አስደናቂው ነገር ከሰዓታት በፊት ያንን ቋንቋ መናገር የማይችሉ የነበሩት ተራ የገሊላ ሰዎች አሁን መናገር መቻላቸው ነው። እነዚያን ቋንቋዎች የማያውቁት፣ በአካባቢው ይኖሩ የነበሩትና ይህንን ትዕይንት የተከታተሉት አይሁዳውያን እነርሱ የማይገባቸውን ቋንቋ ሲናገሩ ሲሰሙ ሐዋርያት ጠጥተው እንደሰከሩ ገመቱ። “ሌሎች ግን እያፌዙባቸው ጉሽ የወይን ጠጅ ጠግበዋል። አሉ።” /ሐዋ. ሥራ. 2:13/

ታላቅ የእግዚአብሔር ኃይል መገለጥ እየተካሄደ በአይናቸው እያዩ እንኳን ስካር ብቻ ነው ብለው አሰቡ። እኛ ራሳችን መንፈሳዊ አይነ ስውሮች እንዳንሆን መጠንቀቅ የምንችለው እንዴት ነው?

ማክሰኞ ሐምሌ 3

የጴጥሮስ ስብከት

ጠጥታችሁ ሰከራችኋል መባላቸው ጴጥሮስ ምን እየተከሰተ እንደሆነ እንዲናገር እድል ሰጠው። በንግግር መጀመሪያ ሐዋርያውያን የመንፈስ ቅዱስ መውረድ የትንቢት ፍፃሜ እንደሆነ በመጠቀም ወደ መጽሐፍ ቅዱስ አመለከተ /ሐዋ. ሥራ. 2:16-21/።

ሐዋርያት ሥራ. 2:17ን ከኢዮኤል 2:28 ጋር ያነፃፅሩ። የኢዮኤል ትንቢት የሚፈፀምበትን ጊዜ ጴጥሮስ እንዴት አስተዋለ?

የኢዮኤል ትንቢት በመንፈስ ቅዱስ መውረድና በታላላቅ ተአምራት ስለሚገለፀው የወደፊት የመዳን ዘመን ነበር/ኢዮኤል 2:32/። በጴጌዎች ቀን የተከሰተውን ክስተት ከእንደዚህ አይነት ትንቢት ጋር ጴጥሮስ ያያያዘው የክስተቱን ታሪካዊ ቦታ አጠንክሮ ለማስቀመጥ ስለፈለገ ነው። ኢዮኤልን ሲጠቅስ ግን አንድ አስፈላጊና ለየት ያለ ነገርን እናገኛለን። ወደ አንድ የወደፊት ጊዜ በሚያሳየውና ኢዮኤል “ከዚህ በኋላ” ባለው አገላለፅ ምትክ ጴጥሮስ “በመጨረሻው ዘመን” /ሐዋ. ሥራ. 2:17/ አለ፤ ይህም የታላቁ የመዳን(የድነት) ድራማ የመጨረሻ ተግባር እየጀመረ መሆኑን የሚያሳይ ነበር።

ይህ በርግጥ የመጨረሻው ዘመን ክስተቶችን በሙላት የሚገልጽ ባይሆንም በተለይ የቀደመችዋ ቤተክርስቲያን እጅግ በፍጥነት ማድረግ ስላለባት ስራ እንደ ማስረጃ የሚቀመጥ ነበር። ፍፃሜው መቼ እንደሚሆን ባያውቁም ብዙ ሊቆይ እንደማይችል ግን ተረድተው ነበር።

ሐዋርያት ሥራ 2:22-32ን ያንብቡ። ጴጥሮስ ስለ ወንጌል በተናገረው ውስጥ ዋናው ነጥብ ምን ነበር?

የጴንጤቆስጤውን ክስተት ትንቢታዊነት ከጠቀሰ በኋላ ጴጥሮስ ቅርብ ወደነበረው ወደ ኢየሱስ ህይወት፣ ሞትና ትንሳኤ ተሻገረ። ትልቅ ትኩረት የተሰጠው ግን ትንሳኤው ነበር። ምክንያቱም በወንጌል ታሪክ ውስጥ ወሳኙን ሁኔታ ስለሚገልፅ ነበር። ለጴጥሮስ የክርስቶስ ትንሳኤ ተቀባይነት የማግኘቱ ብቸኛ መገለጫ /ሐዋ. ሥራ 2:22፣27/ ሲሆን የትንሳኤውን ትርጉም ለመግለፅ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶችን ተጠቅሟል።

ኢየሱስ መሲሁ/የተቀባው/ ስለነበር ሞት ሊይዘው አይችልም። ስለዚህ ለጴጥሮስና ለሌሎች የአዲስ ኪዳን ፀሐፊዎች የክርስቶስ ትንሳኤ ስለ መሲህነቱ ብቻ ሳይሆን በአጠቃላይ ስለ ድነት መልዕክት ጠንካራ ማስረጃ ሆነ።

ሞት በዙሪያችን እኛንና በአካባቢያችን ያሉትን የምንወዳቸውን ሁልጊዜ እያስፈራራን ባለንበት ሁኔታ የኢየሱስ መነሳት አስፈላጊ እውነት የሆነው ለምንድነው?

ረቡዕ ሐምሌ 4

የኢየሱስ መክበር

“ስለዚህ በእግዚአብሔር ቀኝ ከፍ ከፍ ካለ በኋላ የመንፈስ ቅዱስን ተስፋ ከአብ ተቀብሎ አሁን የምታዩትንና የምትሰሙትን አፈሰሰው።”/ሐዋ. ሥራ 2:33/

በንግግሩ በሦስተኛ ደረጃ ሰዎቹን በቅድሚያ ስለሳባቸው ስለ ልሳን ጉዳይ መናገር ጀመረ። ከጠዋቱ 3 ሰዓት ላይ ያልተለመደ ከሆነው ጠጥቶ መስከር ይልቅ መንፈስ ቅዱስ ከሰማይ ስለፈሰሰባቸው በቋንቋቸው /በልሳን / እየተናገሩ ነበረ።

ሐዋ.ሥራ 2:33-36ን ያንብቡ። የኢየሱስ በእግዚአብሔር ቀኝ መክበርና የመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ ምን ግንኙነት አላቸው?

የእግዚአብሔር ቀኝ እጅ ስልጣንን የሚገልፅ ነው /መዝ.110:1-3/። በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ተመስርቶ ጴጥሮስ ሲሞግት ኢየሱስ በተከታዮቹ ላይ መንፈስን ያፈሰሰው በሰማይ ስለከበረ ነው ይላል። ያ መክበር ክርስቶስ በፊት ያልነበረውን ስልጣን የሰጠ አልነበረም (ዮሐንስ 1:1-3፣17:5) በተቃራኒው እንደ ጌታና እንደ አዳኝ ያለውን ቦታ አብ የገለፀበትን ሁኔታ ይወክላል (ሐዋ. ሥራ 2:36)።

ይህ ክስተት በርግጥ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በጣም አስፈላጊ ወደሆነው መልዕክት ይመራናል። በመልካምና በክፉው መካከል ስለሚካሄደው ታላቁ ተጋድሎ። ነጥቡ ኢየሱስ ካልከበረ መንፈስ ቅዱስ በሙላት ሊመጣ አይችልም(ዮሐ. 7:39)፤ኢየሱስ በመስቀል ላይ ድል ባያደርግ ደግሞ አይከብርም ነበር (ዮሐ. 17:4-5)። በሌላ አማርኛ መንፈስ ቅዱስ ከመውረዱ በፊት ኢየሱስ መክበር ነበረበት፤ምክንያቱም ያ ሁኔታ ክርስቶስ በመስቀል ላይ የተቀዳጀው ድል እንዲሁም የዚህ ዓለም ገዢነትን በጉልበቱ የወሰደው የሰይጣን ሽንፈት በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት ማግኘቱን የሚያሳይ ክስተት ስለነበረ ነው (ዮሐ. 12:31)።

የኃጢአት ወደ ዓለም መግባት በእግዚአብሔር ላይ ጥያቄ እንዲነሳ አድርጓል። የኢየሱስ መሞት ሰብአዊ ዘርን ለመዋጀት ብቻ ሳይሆን የእግዚአብሔርን ዓድቅነትና የሰይጣንን ተንኮለኝነት ለማጋለጥ አስፈላጊ ነበር። በኢየሱስ አገልግሎት የተወደደችው የጌታ ዓመት ጀምራለች (ሉቃስ 4:18-21)። አጋንንትን ሲያስወጣና ኃጢአትን ይቅር ሲል የሰይጣን ምርኮኞች የነበሩትን ነፃ እያወጣ ነበር። ሆኖም ያንን ለማድረግ ሙሉ ስልጣን የሚሰጠው መስቀሉ ነበር። ስለዚህ የክርስቶስ ራሱን መስጠት በሰማይ ተቀባይነትን ሲያገኝ ሰይጣን ታላቅ ሽንፈት ደረሰበት፤ ለክርስቶስ ሳግም ምፃት ህዝቦችን ለማዘጋጀትም መንፈስ ቅዱስ ወረደ።

ሐሙስ ሐምሌ 5

የመጀመሪያዎቹ ፍሬዎች

የጴጥሮስ አዳግጮች በተናገራቸው ቃላት ልባቸው ተነካ። አንዳንዶቹ ከጥቂት ሳምንታት በፊት ኢየሱስ እንዲሰቀል ከሚጠይቁት መካከል ሊሆኑ የሚችሉ ነበሩ (ሉቃስ 23: 13-25)። አሁን ግን የናዝሬቱ ኢየሱስ የተቀባው የእግዚአብሔር መሲህ መሆኑን አምነው «ምን እናድርግ?» ብለው ጮኹ (ሐዋ. ሥራ 2:37)።

ሐዋ.ሥራ 2:38ን ያንብቡ። ይቅርታን ለማግኘት ሁለቱ ቅድመ ሁኔታዎች ምንድናቸው?

ንስሐ ከሐዘን ወይም ፀፀት ስሜት ይልቅ የህይወት አቅጣጫ ለውጥ፣ ለኃጢአትም ጀርባን መስጠት ነው። ልክ እንደ እምነት ንስሐም የእግዚአብሔር ስጦታ ሲሆን ላለመቀበል መምረጥ እንችላለን (ሐዋ. ሥራ 5:31-33፣26:19-21፣ ሮሜ 2:4)።

ከመጥምቁ ዮሐንስ ዘመን ጀምሮ ንስሐ ከጥምቀት ጋር ተያይዟል (ማርቆስ 1:4)። ማለትም ጥምቀት ከኃጢአት የመንፃትና በመንፈስ እንደገና የመወለድ ምልክት ሆኖ የንስሐ መገለጫ ሆኗል (ሐዋ. ሥራ 2:38፣22:16ን ከቲቶ 3:5-7 ጋር ያነፃፅሩ)።

ሐዋ.ሥራ 2:38-39ን ያንብቡ። ንስሐ ለገቡና ለተጠመቁ ምን የተለየ ቃል ተገብቶላቸዋል?

በጳጳሮችና ሌሎች የነበሩት ሰዎች ያገኙት የኃጢአትን ይቅርታ ብቻ ሳይሆን ለመንፈሳዊ ዕድገት፣በቤተክርስቲያን ለማገልገልና በዋናነት ወንጌልን ለማዳረስ የሚያግዘውን የመንፈስ ቅዱስ ሙሉነት ነበር። ይህ ከበረከቶቹ ሁሉ የበለጠው ነው፤ ምክንያቱም ቤተክርስቲያን ያለችው የወንጌልን መልካም ዜና ለማካፈል ስለሆነ ነው (1 ጴጥ. 2:9)። ስለዚህ ከዚህ ጊዜ በኋላ ለመዳናቸው ማረጋገጫና ቤተክርስቲያን ለተጠራችበት ተልዕኮ ለማብቃት የመንፈስ ቅዱስን ኃይል አግኝተዋል።

«የኃጢአት ይቅርታ» ማግኘታችንን መረዳታችን ወንጌልን ለመናገር ለሚፈልግ ሰው ሁሉ እጅግ አስፈላጊ የሆነው ለምንድነው? ቀድሞውኑ ስህተት ስህተት ያ ተስፋ ከሌለዎት ለሌሎች ያንን ተስፋ እንዴት ሊሰጡ ይችላሉ?

ዓርብ

ሐምሌ 6

ተጨማሪ ኃሳቦች፡- በጳጳሮችና ሌሎች የነበሩት ቀን የመንፈስ ቅዱስ መውረድ በሰማይ ስለተካሄደው ነገርና አብ ለኃጢአት የተደረገውን የክርስቶስን መስዋዕት የመቀበሉን እውነት ግልፅ አድርጓል። ይህ የመንፈስ ቅዱስ መውረድ በምድር ላይ መስዋዕት በመሆኑ ላይ የተመሠረተውን ክርስቶስ በሠማይ የሚሰራውን የምልጃ ሥራ በይፋ አስጀምሯል። እነዚህ አስደናቂ ክስተቶች ምድርና ሰማይ አሁን ሙሉ ለሙሉ ልናስተውል በማንችለው መልኩ የተቆራኙ (የተገናኙ) የመሆናቸው አስደናቂ እውነታ መገለጫ ናቸው።

«የክርስቶስ ወደ ሰማይ ማረጋገጫ የርሱ ተከታዮች ቃል የተገባላቸውን በረከት ሊቀበሉ እንደሆነ ምልክት የሚሆናቸው ነበር።... ክርስቶስ የሰማይን በሮች አልፎ ሲገባ መላዕክት በውዳሴ አጅቦውት ነበር።ይህ ስርዓት እንደተጠናቀቀ መንፈስ

ቅዱስ በሐዋርያት ላይ በታላቅ ኃይል ወረደ፤ ክርስቶስም ከጥንት ጀምሮ በአባቱ ዘንድ በነበረው ክብር ከበረ። በጴጥሎስቶስ ጳጳስ ስም ስሙ ሰማይ የአዳኙ አገልግሎት መጀመሩን ያሳወቀበት ክስተት ነበር። ቃል እንደገባው እንደ ካህንና ንጉስ በሰማይና በምድር ሁሉ ላይ ስልጣን መቀበሉን በሚገልፅ ሁኔታ ለተከታዮቹ መንፈስ ቅዱስን ልኮላቸዋል።» Ellen G.white, The Acts of the Apostles, PP.38,39

የመወያያ ጥያቄዎች

1. ዛሬ ቤተክርስቲያን በጴጥሎስቶስ ጳጳስ ከሆነው የትኛውን ልትጠብቅ ይገባታል? የሚደገመው የትኛው ነው? የማይደገመውስ የቱ ነው?
2. ጴጥሮስ በመልዕክቱ የኢየሱስን ትንሳኤ እጅግ ጠቃሚ አድርጎ ማስቀመጡ ላይ ያስላስሉ። ትንሳኤውን እጅግ አስገራሚ የሚያደርገው ደግሞ አይሁዶች ስለ መሰሉ የሚጠብቋቸው ነገሮች ቢኖሩም መሰሉ ከሞት ይነሳል ብሎ የሚጠብቅ ማንም አልነበረም። ይህ በማንም መንፈሳዊ ግምት ውስጥ ስለ መሰሉ በነበራቸው ምልክታት ውስጥም አልነበረም። በዘመናችን ከሚስተማሩትና ብዙ እውቅና ከተሰጣቸው ትምህርቶች በተቃራኒ መጽሐፍ ቅዱስ በነዚያ ጉዳዮች ላይ ስለሚናገረው ነገር ማወቅ ያለብን ለምንድነው?
3. ሐዋ. ሥራ 2:38 ስለ ጥምቀት አስፈላጊነት ይናገራል። ስለዚህ ይህ ማለት አንድ በየሱስ ያመነና ከመጠመቁ በፊት የሞተ ሰው ይጠፋል ማለት ነው? መልስዎትን ያብራሩ።

ጌጃ ትምህርት ከሰኔ 23 - 29

ህይወት በቀዳሚያ ቤተክርስቲያን

ስንበት ከሰዓት

ለዚህ ሳምንት ጥናት የሚከተሉትን ጥቅሶች ያንብቡ፡- ሐዋ.2:42-46፤ ሐዋ.4:34-35 ፤ ሐዋ.3:1-26፤ ሐዋ.4:1-18፤ ሐዋ. 5:34-39፡፡

መተሰቢያ ጥቅስ ፡- «በየዕለቱ በቤተመቅደስ በአንድነት እየተገናኙ በቤታቸውም እንጀራ እየቆረሱ በደስታና በቀና ልብ ይመገቡ ነበር፡፡እግዚአብሔርንም እያመሰገኑ በሕዝቡ ሁሉ ፊት ሞገስ ነበራቸው፡፡»(ሐዋ.2:46-47)

የቀደምቷ ቤተክርስቲያን የችኮላ ስሜት ከዚያ በላይ ሊጨምር አይችልም ነበር፡፡ የሱስ ስለ መንግስቱ መቋቋም ለቀረበለት ጥያቄ በሰጠው ምላሽ የጊዜውን ጉዳይ አለመናገሩ (ሐዋ.1:6-8) የሚያሳየው ሁሉም የሚወሰነው በመንፈስ ቅዱስ መውረድና በሐዋሪያቱ ተልእኳቸውን መፈፀም ላይ መሆኑን ነው፡፡ በጴጥሎስጦስ ቀን እነዛ ቀደምት ምዕመናን ሁሉም ነገር ፍፃሜን አገኘ ብለው ነበር፡፡መንፈስ ቅዱስን ተቀብለናል ወንጌልን ለአለም አዳርሰናል ብለው አስበዋል፤ ደቀመዛሙርቱ እየሩሳሌምን ሳይለቁና ወደ አለም ሳይሄዱ አለም ወደ እነርሱ መጣች (ሐዋ.2:5-11)፡፡

ከዚህ ቀጥሎ ቤተክርስቲያን ራስዋን ከቁሳቁስ ነፃ አደረገች፡፡ ጊዜው አጭር እንደሆነ ተረድተው ያላቸውን ሁሉ ሸጠው ለመማርና ህብረት ለማድረግ ብሎም ለየሱስ ምስክር ለመሆን ራሳቸውን ሰጡ፤ከኢየሩሳሌም ግን አልወጡም፡፡ የመሠረቱት የህብረት ኑሮ ድሆችን ለመርዳት ቢጠቅማቸውም የኋላ ኋላ ችግር አመጣባቸው፤ እግዚአብሔርም የቤተክርስቲያንን አንድነት ለመጠበቅ ሲል ጣልቃ ገባ፡፡ በዚህ ጊዜ ነበር ከብዙ ተቃዋሚዎች ጋር መጋፈጥ የጀመሩት፡፡ በዚህ ሁሉ ከባድ ወቅት ግን እምነታቸው አልተናወጠም፡፡

የዚህን ሳምንት ትምህርት አጥንተው ለ ሐምሌ 14 ስንበት ይዘጋጁ፡፡

ማሰተማርና ህብረት ማድረግ

ከጳውሎስ፣ ቀን በኋላ ሉቃስ ትረካውን በእየሩሳሌም በምትገኘው ቤተክርስቲያን አጠቃላይ ውስጣዊ ኑሮ ላይ ያነጣጥራል። « እነርሱም በሐዋሪያት ትምህርትና በህብረት እንጂራውንም በመቁረስና በፀሎት ይተጉ ነበር።» (ሐዋ. 2:42) እዚህ ጋ የተጠቀሱት አራት ነገሮች ሲጠቃለሉ ትምህርት እና ህብረት ማድረግ ናቸው። ቁጥር 46 እንደሚነግረን ከሆነ ትምህርቱ ይከናወን የነበረው በቤተ መቅደስ ውስጥ ሲሆን በአንድነት የሚያሳልፉት ደግሞ በእያንዳንዳቸው ቤቶች ነበር።

የቤተ መቅደሱ ሸንጎ በጣሪያ የተከለለ ሲሆን ብዙውን ጊዜ መምህራን ደንበቻቸውን የሚያስተምሩበት ስፍራ ነው። አማኞች ሁሉ ለሐዋሪያት ትምህርት የተሰጡ መሆናቸው የሚያሳዩ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ሀሳባዊ ወደሆነ ሀይማኖተኝነት ሳይሆን በድንቅና ተአምራት ወደ ታጀበውና ጥልቅ ወደ ሆነው የሐዋሪያት ትምህርት እንደመራቸው ነው (ሐዋ.2:43)።

መንፈሳዊ ህብረት ለቀዳሚያ ቤተክርስቲያን ሁነኛ መገለጫ ነበር ። አማኞች በቤተ መቅደስ ብቻ ሳይሆን በቤተሰባቸውም ያልተቋረጠ አብሮነት ነበራቸው። አብረው ምግብ ይቆርሱ ነበር፤ የጌታን እራት ያከብሩ ነበር፤ ይፀልዩም ነበር (ሐዋ.2:42-46)። በየዕለቱ ይህንን በማክበር የቀድሞ ክርስትያኖች የሱስ በቅርቡ ዳግም እንደሚገለጽ ያላቸውን ተስፋ በመግለጽ የመሲሁ መንግስት ሲቋቋም ከእርሱ ጋር እንደገና አብረው እንደሚሆኑ ያምኑ ነበር(ማቴ.26:29)።

በቀደሞ ቤተክርስቲያን ታሪክ ውስጥ የግለሰቦች ቤት ወሳኙን ሚና ተጫውቷል። አማኞች በየቀኑ የቤተመቅደሱን ስርአት ይካፈላሉ(ሐዋ.3:1)፤ በሰንበት ቀን ደግሞ ከአይሁድ ወዳጆቻቸው ጋር በመሆን በምኩራብ ይቀመጣሉ (ያዕ.2:2)። ነገር ግን ልዩ የሆነው የአምልኮ ክፍል ይከናወን የነበረው በቤት ውስጥ ነበር።

ሐዋ.2:44-45፣ 4:34-35ን ያንብቡ። ቀዳሚ የሆኑ ክርስቲያኖች ያደርጉት የነበረ ወሳኝ ነገር ምን ነበር?

የመጨረሻው ጊዜ ቅርብ እንደሆነ ስላመኑ ንብረቶቻቸውን «የየግል መጠቀሚያ እቃቸውን» (በየቀኑ የሚጠቀሙባቸውን ነገሮች) ምንም ያህል አስፈላጊ ሆነው

አልታዩቸውም። ስለዚህ ንብረቶቻቸውን መጋራታቸውና በጋራ መጠቀማቸው ተገቢ ነበር። መሲሁ መንግስቱን ሲያቋቁም የሚያስፈልጋቸውን ሁሉ እንደሚሰጣቸው ስለሚያውቁ ስለነገ መጨነቅ እንደሌለባቸው አመኑ(ሉቃስ 22:29-30)። በአብሮነት ንብረታቸውን የመጋራታቸው ሁኔታ እጅግ ታላቅ የልግስና አርአያዎች ከመሆን ባለፈ ጥልቅ የሆነ ህብረትን እንዲያጣጥሙ አደረጋቸው።

ጌታ ከሰጠዎት ነገር ላይ እርስዎም ለሌላው ለመለገስ ምን ያህል ፈቃደኛ ነዎት?

ሰኞ ሐምሌ 9

የሸባው ሰው መፈወስ

በሐዋ. 3:1 ላይ ጴጥሮስና ዮሐንስ ከቀኑ በዘጠኝ ሰአት በቤተ መቅደስ ለሚደረገው የፀሎት አገልግሎት ለመሳተፍ ወደ ቤተ መቅደስ ሄዱ። ይህ የሚያሳየው በዚያን ወቅት የነበረው የክርስትና እምነት ውስጥ ስለነበሩ አይሁዳዊ ባህሪያት ነው። ይህም ማለት ሐዋሪያት ወደ ቤተ መቅደስ የሚሄዱት መመሪያ ለመስጠት ወይም ሰዎች ልባቸው እንዲለወጥ ለማድረግ ብቻ ሳይሆን ጴጥሮስና ዮሐንስ አይሁዳዊ ስለነበሩ የአይሁድ ሃይማኖታዊ ስርአትንም ለመፈፀም(ሐዋ.20:16፤21:17-26) ነበር (ቢያንስ እስከዚህኛው ክስተት ድረስ)። በዛም እጅግ አስደናቂ ተአምር ተከናወነና (ሐዋ.3:1-10) ጴጥሮስ ሌላ ስብከት እንዲሰብክ እድል አገኘ።

ሐዋ.3:12-26ን አንብቡ። በጴጥሮስ ስብከት ውስጥ ያለው ዋነኛ ትኩረት ምን ነበር?

በቀድሞ ክርስቲያኖች ስብከት ውስጥ የሚንፀባረቁ አምስት ወሳኝ ነጥቦች ነበሩ፡- የሱስ መከራ የተቀበለው መሲህ ነው(ሐዋ.3:18)፤ እግዚአብሔርም ከሙታን አስነሳው(ሐዋ. 3:15)፤ የሱስ በሰማይ ከብሯል (ሐዋ.3:13)፤ ዳግም ተመልሶም ይመጣል(ሐዋ.3: 20)፤ የኃጢያትን ይቅርታ ለማግኘት ንስሃ መግባት ያስፈልጋል(ሐዋ.3:19)።

ዓውዱ ቢለወጥም ለአለም ይዘን የምንሄደው መልእክት በብዙ መንገድ ከዚህ ጋር ይመሳሰላል። ሐዋሪያት በአይሁድ ጥላ ስር ስለነበሩ ህዝቡ ሃይማኖቱን እንዲቀይር ከማድረግ ይልቅ ከብሉይ ኪዳን ወደ አዲስ ኪዳን «እንዲፈልሱ»አደረጉ። እንደ እግዚአብሔር ህዝብነታቸው መሲሁን መቀበልና እርሱንም በመቀበል የሚገኘውን አዲስ ልደት መለማመድ ነበረባቸው።

ዛሬ ያለው ሁኔታ ከድሮው የተለየ ቢሆንም መልእክቱ ግን አሁንም አልተቀየረም። ክርስቶስ ለሐጢያታችን ሲል ሞተ፤ ከሞትም ተነሳ፤ እናም ደግሞ ተመልሶ ይመጣል ። ይህም ማለት በእርሱ አማካኝነት ድነትን እናገኛለን። በራእይ 14ላይ ከሚገኘው የሶስቱ መልእክት መልእክት አውድ አንጻር ስንቃኘው እንኳን የምናውጀው መልእክታችን ማዕከል ሊሆን የሚገባው የየሱስ መሞት፣ መነሳት እና ዳግም መመለስ ነው።

«ክርስቶስን ከሚመስክሩ ክርስትያኖች ሁሉ ሰባተኛ ቀን አድቤንቲስቶች የሱስን ከማንም በላይ ከፍ አድርገው ለአለም ሊመስክሩ ይገባቸዋል። የሶስተኛው መልእክ መልዕክት ጥሪ የሚያመለክተን ስለ ሰንበት እውነትነት ነው። ይህ እውነትና ሌሎችም በውስጥ ያሉ መልእክቶች መታወጅ ይገባቸዋል። ነገር ግን የትኩረታችን ትልቁ ማዕከል የሆነው የሱስ ክርስቶስ ፈጽሞ ሊዘነጋ አይገባም። በርሱ መስቀል ላይ ነው ምህረት እና እውነት የተስማሙት ጽድቅና ሰላምም የተሳሳሙት። ኃጢአተኛው ወደቀራኒዮ አይኑን እንዲያቀናልንመራው ይገባል። ይህም እንደ ትንሽ ህጻን አዳኙን በማመን ብቻ ጽድቁን መቀበል በምህረቱም መታመን ነው።» -Ellen G. White, Gospel Workers, Pp.156-157።

ማክሰኞ ሐምሌ 10

የግጭት መነሳት

ብዙም ሳይቆይ ነበር የቤተክርስቲያኒቱን ስኬታማነት ተከትሎ በአንዳንድ የእየሩሳሌም መሪዎች አማካኝነት ግጭት ብቅ ማለት የጀመረው። የእየሩሳሌም ቤተ መቅደስ የሚመራው በሊቀ ካህናት እና በረዳቶቻቸው አማካኝነት ሲሆን ብዙዎቹ ደግሞ ሰዱቃውያን ነበሩ። ሊቀ ካህኑ በወቅቱ በአብዛኛው ሰዱቃውያንና ፈሪሳውያንን ይይዝ በነበረው ሸንጎ መሪ ነበር። ሰዱቃውያን በሙታን ትንሳኤ ስለማያምኑ ጴጥሮስና ዮሐንስ ስለ የሱስ ከሞት መነሳት በመስበካቸው እጅጉን ተረበሹ። ሐዋርያቱ በቤተ መቅደሱ ጠባቂዎች ተይዘው በማግስቱ በሸንጎ ፊት እስኪቀርቡ ድረስ በወህኒ ቤት ቆዩ(ሐዋ.4:1-7)።

ሐዋ.4:1-18ን ያንብቡ። ይህንን በምን ስልጣን ያደርጉ እንደነበር ሲጠየቁ ጴጥሮስ የሰጠው ምላሽ ምን ነበር? ጴጥሮስ በመለሰላቸው መልስ ውስጥ መሪዎቹ ስጋት ውስጥ እንዲወድቁ ያደረጋቸው ወሳኝ መልእክት ምን ነበር?

የአይሁድ መሪዎች ስልጣንን በተመለከተ መጠየቃቸው ኃይልን ለማግኘት ያላቸውን ፍላጎት ያሳያል። ጴጥሮስ ግን ይህ ተአምር በየሱስ ስም እንደሆነ ከመናገር በተጨማሪ የድኅነት ምንጩ እርሱ ብቻ እንደ ሆነ አወጀ። ሐዋርያቱ በአይሁድ ማህበረሰብ ውስጥ ከፍተኛው አካል ፊት ቢቀርቡም ከፈራጆቹ በላይ የሆነውን አምላክ ያገለግሉ ነበር። እነዚህ ሰዎች ተራና ያልተማሩ የገሊላ አሳ አጥማጆች ሆነው የነበራቸው ድፍረትና መተማመን በስፍራው የነበሩ ሰዎችን አስገረሙ። እነዚህ መሪዎች ባያስተውሉትም ሐዋርያት ልክ የሱስ ቀድሞ እንደተናገረው በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተው ስለነበር ነው (ማቴ.10:16-20)።

የተፈወሰው ሰው ሁሉም እንዲያየው በፊታቸው ስለቀረበ የሸንገው አባላት ተዓምሩን መካድ ባይችሉም ሐዋርያቱ መስበካቸውን እንዲያቆሙ አስጠነቀቁቸው። የህዝቡ ቁጥር በየጊዜው እየጨመረ በሄደ ቁጥር የሐዋርያቱ መልእክቱ ያስፈራቸው ጀመር። ትክክለኛ ማስረጃ ማቅረብ ስለተሰናቸውና መከላከል ስለፈለጉ ኢ-ፍትሃዊ የሆነ ውሳኔ እንዲተላለፍ ፈቀዱ።

ጴጥሮስ የተናገረው የመጨረሻ ቃል በሐዋርያት ስራ መጽሀፍ ውስጥ በአስደማሚነቱ የሚታወስ ንግግር ነው። «ከእግዚአብሔር ይልቅ ለእናንተ መታዘዝ በእግዚአብሔር ፊት ይገባ እንደሆነ እስቲ እናንተ ፍረዱ፤ እኛስ ያየነውንና የሰማነውን ከመናገር ወደ ኋላ አንልም።» (ሐዋ.4:19-20)። ስለ ስልጣን ጥማት እስቲ ያስቡ። በማንኛውም ደረጃና ሁኔታ ይህ ክፉ ስሜት ምን ያህል አደገኛ መሆኑን ያስቡ። አገልጋይ እንዲሆኑ እንደተጠሩ ክርስትያኖች ለስልጣን ከመማለል ፈተና መጠበቅ ያለብን ለምንድነው?

ረቡዕ ሐምሌ 11

ሐናንያና ሰጺራ

ንብረትን በሙሉ ማምጣት በቀድሞ ቤተክርስቲያን ውስጥ እንደ ግዴታ የሚቆጠር ነገር አልነበረም፤ ይህም ማለት የቤተክርስቲያን አባል ለመሆን የሚደረግ መስፈርት አልነበረም። ነገር ግን መላውን የህብረተሰብ ክፍልን በማነቃቃት በሊጋስነታቸው ትልቅ ምሳሌ የሆኑ ሰዎች ነበሩ። ከእነዚህ ምሳሌዎች አንዱ በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ የኋለኛ ክፍል ቁልፍ ሚናን የሚጫወተው በርናባስ ነበር (ሐዋ.4:36-37)።

ሆኖም ከቤተክርስቲያን ውጪ ያሉ ጥቃት ቤተክርስቲያን ላይ እየደረሰ ባለበት ሰአት በቤተክርስቲያን ውስጥም አሉታዊ ምሳሌ በመሆን የቤተክርስቲያንን ህብረት አደጋ ላይ የጣሉ ሰዎችም ነበሩ።

ሐዋ.5:1-11ን አንብቡ። ከዚህ ታሪክ የምናገኘው ትምህርት ምንድነው?

ምንም እንኳን ሉቃስ ዝርዝር ጉዳዩን ባይጽፍልንም መሰረታዊው ችግር ሐናኒያና ሰጴራ ገንዘቡን ለማስቀረት መሞከራቸው ሳይሆን በማህበረሰቡ ውስጥ ያደረጉት የማታለል ተግባር መሆኑ አያጠያይቅም። ሐጢያታቸው እንደው በጥድፈያና በድንገት የተከናወነ ሳይሆን በጥንቃቄ አቅደውና አውቀው «የጌታን መንፈስ ለመፈታተን» (ሐዋ. ሥራ 5:9) የሰሩት ነገር ነው። ንብረቶቻቸውን ሁሉ ሸጠው ገንዘቡን ለቤተክርስቲያን የማምጣት ግዴታ አልነበረባቸውም። ነገር ግን ይህንን ለማድረግ ሲወስኑ ምናልባትም ለራሳቸው ጥቅም ብቻ አስበው በለጋስነት ተግባራቸው በወንድሞች መካከል ትልቅ ተፅእኖን ለመፍጠር አስበው ሊሆን ይችላል።

እግዚአብሔር በከፋ ሁኔታ እንዲቀጣቸው ያደረገው ይህ ሊሆን ይችላል። ቤተክርስቲያን በሙሉ በአንድነት ሆነው መኖርን እንዲጀምሩ ያደረገው የሱስ በቅርቡ ይመጣል የሚለው እምነታቸው ቢሆንም የሐናንያና የሰጴራ ተግባር ቀዳሚ በሆነችው ቤተክርስቲያን ለእግዚአብሔር ታማኝ የመሆንን ተግባር የሚያጎድና በአማኞች ዘንድ መጥፎ ተጽእኖ የፈጠረ ነበር። ሐናንያ ልክ እንደ ሰጴራ (ሐዋ. ሥራ 5:8) ጎሳ ለመግባት እድል እንደተሰጠው ባናነብም ምናልባትም በአጭሩ ብቻ ስለተጻፈ ሊሆን ይችላል።

መሰረታዊው ነገር ከመጀመሪያው አንስቶ እስከ መጨረሻው ድረስ ያሳዩት ተግባር በሐጢያት የተሞላ ነበር። ምንም እንኳን ሁልጊዜ ወዲያውኑ ባይቀጣንም ሐጢያት በእግዚአብሔር ፊት ያለው ቦታ የገዘፈ ነው (ሕዝ.18:20፤ ሮሜ 6:23)። እንደ እውነቱ ከሆነ ቅጣቱ መዘግየቱ የእግዚአብሔርን ፀጋብዛት ሊያስታውሰን ይገባል (2ጴጥ.3:9)።

እነዚህ ሁለት የቤተክርስቲያን አባላት እንዳደረጉት የእግዚአብሔርን የጸጋ ገደብ ላለመግፋት ምን ያህል ልንጠነቀቅ ይገባናል?

ሐሙስ ሐምሌ 12

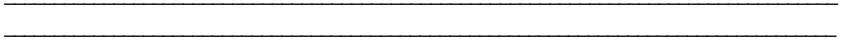
ለሁለተኛ ጊዜ መታሰር

ሐዋሪያት ልክ ሐናንያና ሰጴራ ላይ እንደሆነው የእግዚአብሔር ፍርድ እንዲመጣ መጠቀሚያ ከሆኑ የእግዚአብሔር ፀጋ በሐጢያተኞች ላይ እንዲመጣም መጠቀሚያ መሆን ይችላሉ። በሐይል ተሞልቶ የነበረው የፈውስ አገልግሎታቸው (ሐዋ.5:12-16) የእግዚአብሔር መንፈስ በእነርሱ እየሰራ እንዳለ ተጨባጭ ማስረጃ ነው። የጴጥሮስ ጥላ ሳይቀር ሰዎች ላይ አርፎ እንደሚፈውሳቸው መታመኑ የሚገርም ነው። ከዚህ

ታሪክ ጋር የሚቀራረበው ሌላ ታሪክ የየሱሱን የልብሱን ጫፍ ነክታ የተፈወሰቸው ሴት ናት (ሉቃስ 8:43-44)። ሉቃስ የጴጥሮስ ጥላ የመፈወስ ሀይል አለው እያለ ሳይሆን ሕዝቡ ግን ይህ ይሆናል ብለው አሰቡ ነው ያለን ። ምንም እንኳን እንዲህ አይነት የማይመስሉ እምነቶች በስፋት ቢኖሩም እግዚአብሔር ግን ፀጋውን ያድላል።

ሐዋርያቱ በመንፈስ ቅዱስ የበለጠ በተሞሉ ቁጥር ድንቅና ተአምራት በበዙላቸው ቁጥር የሃይማኖት መሪዎች የበለጠ በቅናት ይነዱ ነበር። ይህ ደግሞ ሐዋርያትን ለሁለተኛ ጊዜ እንዲይዟቸው አደረጋቸው (ሐዋ.5:17-18)። በተአምር ከእስር ቤት ከወጡና (ሐዋ.5:19-24) ጴጥሮስ፡፡ከሰው ይልቅ ለእግዚአብሔር ልንታዘዝ ይገባል!። የሚል ሌላ የድፍረት ቃል ከተናገረ (ሐዋ.5:29) በኋላ አንዳንድ ባለ ስልጣናት ከተፈጥሮ በላይ የሆነ ሀይል በስራ ላይ ሊሆን እንደሚችል ማሰብ ጀመሩ።

ሐዋ.5:34-39ን አንብቡ። ገማልያል እንዴት አድርጎ ነው በዛ ሸንጎ መሐል ሐዋርያትን ከመግደል እንዲታቀቡ ያሳመናቸው?

ሸንጎውን የተቆጣጠሩት ሰዶቃውያን ሲሆኑ ፊሪሳውያንም በሸንጎ መሐል አነስ ያለ ስልጣን ነበራቸው። ገማልያል ደግሞ ፊሪሳዊ ሲሆን የህግ ዶክተር ነበር። በአይሁድ ማህበረሰብ ውስጥ ትልቅ ስፍራ የሚሰጠው ሰው ሲሆን «ረቢ» (የኛ መምህር) ብለው ከሚጠሩት ይልቅ «ራባን» (የኛ መምህር) ብለው ነበር የሚጠሩት። ጳውሎስ ደግሞ ከሱ ተማሪዎች መካከል አንዱ ነበር (ሐዋ.22:3)።

ገማልያልም በእስራኤል ቀደምት ታሪክ ውስጥ ተከስተው ስለነበሩ ሁለት የአመጽ እንቅስቃሴዎች በማውሳት የተፈጠረውን ግርግርና ያፈሩትን ተከታዮች ብዛት በማስታወስ ተናገረ። ቢሆንም የዚህ እንቅስቃሴ መሪዎች ሲገደሉ ተከታዮቻቸውም ተበታትነዋል። ከዚህ ታሪክ ላይ ማስተላለፍ የፈለገው ነገር ቢኖር የክርስቲያኖች እንቅስቃሴ መነሻው ሰዋዊ ከሆነ ፈጥኖ ይከስማል። በሌላ አባባል ሐዋርያት እንዳረጋገጡት መነሻው መለኮታዊ ከሆነ እንዴት ልትቋቋሙት ይቻላችኋል? ብሎ ነው ምክሩን የለገሳቸው። ሐዋርያቱም ተገረፉና ዳግም በየሱስ ስም እንዳይሰብኩ ታዘዙ።

ይህ ታሪክ ስለ መልካም አማካሪ አስፈላጊነትና አጋዥነት ምን ይነግረናል? ምንም ያህል ለመስማት የማንሻው ነገር ቢሆንም ምክርን ለመቀበል ክፍት ሙኖንን የምንማረው እንዴት ነው?

ዓርብ

ሐምሌ 13

ተጨማሪ ጥናት፡- «እኛ ጌታችን በዚህ ለማገልገል መጥቶ የነበረውን በኋላም አደራ ሰጥቶ የሄደውን የእርሱን ንብረት ለመጠበቅና መሻቱን እንድንገልጽም አምኖ የሰጠን መጋቢዎች ነን። ወደ ሰማይ ተመልሶ ሲያርግ ሐላፊነቱን የተወልን ለኛ ነው። እኛም የእርሱን መመለስ በንቃት እንድንጠብቅ ይፈልግብናል። ለተጣለቡን አደራ ታማኞች እንሁን በድንገት ሲመጣ አንቀላፍተን እንዳያገኘን። » Ellen G.white, Testimonies for the church vol.8, P.37

«ሰዎች ስለገቡት ስለት ቅዱስነትና ለእግዚአብሔር ቃል ስለገቡት ነገር ሊጨነቁ ይገባል። እንደነዚህ አይነት ቃል ኪዳኖች ሰው ከሰው ጋር እንደሚያደርጋቸው እንኳን አስገዳጅ ተደርገው አይቆጠሩም። ነገር ግን ይህ ቃል የተገባው ለእግዚአብሔር ስለሆነ ቅድስናውና አስገዳጅነቱ ይቀንሳል? ክርስቲያኖች በህግ አስገዳጅነት ጥላ ስር ባለመደረጉ የገቡትን ቃል ሳይከብሩ ማለፍ አለባቸውን? ከየትኛውም ህግና ደንብ ይልቅ ለእግዚአብሔር የገባው ቃል ኪዳን የበለጠ ያስገድደናል።» Ellen G.white comments, The SDA Bible Commentry, Vol.6,1056

የመወያያ ጥያቄ

1. ከብዙ ነገሮች መካከል የሱስ ሁለት ቅርሶችን ለደቀመዛመርቱ ትቶላቸው ሄደ ። የርሱን በቅርብ መገለጥ እንዲጠባበቁና አለማቀፋዊ ተልእኮአቸውን እንዲያከናውኑ። እንዴት ነው እነዚህ ሁለት ነገሮች በተልእኮችን እና ወንጌልን ለአለም ለመስበክ በተጠራነው ጥሪ ላይ ተጽእኖ ሊፈጥሩ የሚችሉት?
2. አንድ ሰው ሲናገር «የሱስ ዛሬ እንደሚመጣ አሰበን ልንዘጋጅ ነገር ግን ስራችንን ስንሰራ (የቤተክርስቲያንን ተልእኮ)ደግሞ መቶ አመት ቆይቶ እንደሚመጣ ማሰብ አለብን» ብሏል። ከዚህ አባባል ላይ የምናገኘው ጥበብ ምንድነው? በህይወት ጥሪያችንስ ውስጥ ተግባራዊ ልናደርገው የምንችለው እንዴት ነው?
3. የየሱስ ህይወት፣ሞት፣ትንሳኤ እና ዳግም ምጻት የስብከታችን ማዕከል መሆን ያለበት ለምንድነው?ደግሞ እንዲህ ብላችሁ እስቲ አሰቡት ከዚህ ውጪ ሌላ ምን የምስራች ልንናገር እንችላለን?
4. ከሐናንያና ሰጲራ ታሪክ የሰውን ልብ ማወቅ (መልካምም ይሁን ክፉ) ምን ያህል ከባድ እንደሆነ ምን እንማራለን?
5. የዘመኑ ገማልያል ናቸው ብላችሁ የምታስቧቸው ሰዎች እነማን ናቸው? ወይም እርስዎ ገማልያል የተጫወተውን ሚና ለመጫወት የሚያስችል ስፍራ ላይ ነዎት? በክፍል ውይይታችሁ ወቅት መልካም ምክርን መቀበልም ሆነ መስጠት ያመጣውን በጎ ነገር ምሳሌን በመጥቀስ ተነጋግሩ። ከዚህ ምን ልንማር እንችላለን?

ፋቺ ትምህርት

ካሐምኤ 14 - 20

የመጻፈጫ ቤተክርስቲያን መጠቀም

ስንበት ከሰዓት

ለዚህ ሳምንት ጥናት የሚከተሉትን ጥቅሶች ያንብቡ፡- ሐዋ. ሥራ 6፣ ሐዋ. ሥራ 7:48፣ ዕብ. 5:11-14፣ ሚኪያስ 6:1-16፣ ሐዋ. ሥራ 7፣ ሐዋ. ሥራ 8:4-25።

መተሰብኛ ጥቅላ :- የእግዚአብሔርም ቃል እየሰፋ ሄደ፤ የደቀመዛሙርቱም ቁጥር በእየሩሳሌም እጅግ እየበዛ ሄደ፤ ከካህናትም ብዙዎቹ ከእምነት የታዘዙ ሆኑ።
/ሐዋ. ሥራ 6:7/

በጳጳሮችና ጳጳሮች ቀን ራሳቸውን ለጌታ ከሰጡት አብዛኞቹ ሐላፊዎች አይሁዶች ናቸው /ሐዋ. ሥራ 2:5፣ 9-11። አይሁዳውያን ተብለው ቢጠሩም በሐዋ. ሥራ 6:1 ላይ “ዕብራውያን” ተብለው ከተጠሩትና ሙሉ በሙሉ አይሁዳውያን ከሆኑት ጋር ሲታዩ ግልፅ የሆነ ልዩነት ነበራቸው። ዋናው ልዩነትም በይሁዳ ምድር ይነገር የነበረውን አረማይክ ቋንቋ አለመናገራቸው ነው።

ሌሎችም ብዙ ባህላዊም ሃይማኖታዊም ልዩነቶች ነበሯቸው። በሌላ አገር የተወለዱ በመሆናቸው ከአይሁድ ወግና ልማድ ጋር እንደ ሃገሩ ተወላጆች ስር የሰደዱ አልነበሩም። ከቤተ መቅደሱ ሥርዓቶች ጋር እንዲሁም በእስራኤል አገር ብቻ ይተገበሩ ከነበሩት የሙሴ ህግጋት ጋር እምብዛም የተቆራኙ አልነበሩም።

እብዛኛውን እድሜያቸውን በግሪካውያንና ሮማውያን ተከበው ከአህዛብ ጋር ስላሳለፉ ሁሉን አቃፊ የሆነውን የክርስትና እምነት ገፅታ ለመረዳት ይቀላቸዋል፡ ፡ እንደውም ለዓለም ሁሉ ምስክር እንዲሆኑ የተሰጣቸውን ትዕዛዝ ከግብ ለማድረስ እግዚአብሔር ብዙ ሐላፊዎች/ግሪካዊ/ አማኞችን ተጠቅሟል።

ለሐምሌ 21 ስንበት ለመዘጋጀት የዚህን ሳምንት ትምህርት ያጥኑ።

የሰባቱ ሹመት

ሐዋ. ሥራ 6:1ን ያንብቡ። የግሪካውያን አማኞቹ ማጉረምረም ይዘት ምን ነበር?

“ማጉረምረሙ የመጣው በየዕለቱ ይከናወን የነበረው ምግብ የማደል አሠራር ላይ ከግሪክ ወገን የሆኑት መበለቶች ችላ ተብለው ስለነበረ ነው። ማዳላት ከወንጌሉ መንፈስ ተቃራኒ ነበር፤ ሰይጣን ግን ጥርጥርን በመዘራት ተሳክቶለት ነበር። ጠላት በአማኞች መካከል መከፋፈልን ለማምጣት በሚያደርገው ጥረት ሙሉ ስኬትን እንዳያገኘና ክፍተትን ሁሉ ለማጥፋት ፈጣን እርምጃዎች መወሰድ ነበረባቸው።” Ellen G. white The Acts of Apostles p.88”

ሐዋርያቱ ያመጡት መፍትሔ እነርሱ በጸሎትና በቃሉ ሲተጉ የማዕዳን አገልግሎት ያስተናግዱ ዘንድ ሰባት ሰዎችን ከነርሱ መካከል መምረጥ ነበር/ሐዋ. ሥራ 6:2-4/። በሐዋ. ሥራ 6:2 “ማዕድ” የሚለው ቃልና በሐዋ. ሥራ 6:4 “ቃሉ” ተብሎ የተተረጎመው ቃል ዲያኮስና ዲያኮንያ ከሚሉ ተመሳሳይ ሥር ካላቸው ቃላት የመጡ ናቸው።

ይህ “በየእለቱ” ከሚለው መግለጫ ጋር የቀዳሚቷ ቤተክርስቲያንን ሁለት ዋና ዕለታዊ ትኩረቶች ይገልጻልናል፡- “ቃሉን” ማስተማርና ህብረት ማድረግ /”ማዕድ”/። ሁለተኛው በየዕለቱ የሚቆርሱትን እንጀራ፣ የጌታ ራትንና አብሮ መጸለይን ይገልጻል። /ሐዋ. ሥራ 2:42፣ 46፣ 5:42/።

ይህም ማለት ሐዋርያቱ የክርስቶስን አስተምህሮ በባለ አደራነት ስለተቀበሉ በአብዛኛው ቃሉን በማስተማርና በጸሎት ጊዜያቸውን ሲያሳልፉ ሰባቱ ደግሞ በተለያዩ የቤት ለቤት ህብረቶች ህብረት የማድረግን ጉዳይ ይቆጣጠሩ ነበር። ኃላፊነታቸው ዛሬ ለዲያቆናት በሰጠናቸው ቦታ ብቻ የተወሰነ አልነበረም። የቤተክርስቲያኒቱ የመጀመሪያዎቹ መሪዎችም ሆነው ነበር።

ሐዋ ሥራ 6:2-6ን ያንብቡ። ሰባቱ ዲያቆናት የተመረጡበትና ለአገልግሎት የተለዩበት ሁኔታ ምን ይመስል ነበር? _____

እጩዎቹ የተለዩት በግብረገብ፣ በመንፈሳዊና በተግባር መለኪያዎች ነበር፤ በሌሎች ዘንድ መልካም ተቀባይነት ያላቸው፣ በጥበብና በመንፈስ የተሞሉ መሆን ነበረባቸው።

ከማህበረሰቡ ባገኙት ማረጋገጫ ሰባቱ ሰዎች በፀሎትና እጅ በመጫን ለዚያ አገልግሎት ተለዩ/ተመረጡ/። ስርአቱ በህዝቡ ዘንድ ተቀባይነት የማግኘትንና እንደ ዲያቆን ለማገልገል ስልጣን ማግኘትን የሚያመላክት ነበር።

በስልጣን ባሉት ዘንድ ጠብን መዝራት በጣም ቀላል ነው፤ አይደል? እግዚአብሔር በሰጠን አቅም በመካከላችን ሰላምን ለመጠበቅና በተልዕኮአችን ላይ ትኩረት ማድረግ የምንችለው እንዴት ነው?

ሰኞ ሐምሌ 16

የእስጢፋኖስ አገልግሎት

ኃላፊነት ከተቀበሉ በኋላ ሰባቱ በቤተክርስቲያን አገልግሎት ብቻ ሳይገደቡ ውጤታማ በሆነ ምስክርነት ላይም ተሳትፈዋል። በውጤቱም ወንጌል መስፋፋቱን ቀጠለ የአማኞችም ቁጥር ጨመረ/አዋ. ሥራ 6:7/። ይህ እድገት ሲጀምርም በእርግጥ በቀደምቷ ቤተክርስቲያን ላይ ተቃውሞ መጥቶባታል። ከዚያ ታሪኩ ለየት ያለ መንፈሳዊ ጥንካሬ ባለው እስጢፋኖስ ላይ ያተኩራል።

አዋ. ሥራ 6:8-16ን ያንብቡ። እነዚህ ቁጥሮች ስለ እስጢፋኖስ፣ ስለ እምነቱና ስለ ባህሪው ምን ያስተምሩናል? ተቃዋሚዎቹ ያን ያክል እንዲቆጡ ያደረጋቸውና እስጢፋኖስ ሲሰብክ የነበረው ምንድነው?

ከግሪክ የመጣ አይሁዳዊ እንደመሆኑ እስጢፋኖስ በኢየሩሳሌም በሚገኙና ግሪካውያን በሚሰበሰቡባቸው ምክራቦች ወንጌልን ይሰብክ ነበር። በከተማይቱ እንደዚህ አይነት ብዙ ምክራቦች ነበሩ፤ አዋ. ሥራ 6:9 ሁለቱን ይጠቅሳል። አንዱ ከደቡብ ለመጡ ስደተኞች /ከቀሬናና ኢክላንድሪያ ለመጡ አይሁዶች/ ሌላው ደግሞ ከሰሜን ለመጡ ስደተኞች /ከሲሊያና ኢስያ ለመጡት/ ነበሩ።

የክርክራቸው ዋና ጉዳይ የሱስ መሆኑ ባያጠያይቅም በእስጢፋኖስ ላይ የቀረበው ክስ እርሱ ወንጌልን የተረዳበትና ያስተማረበት ሁኔታ ከአይሁድ አማኞች ማስተዋል ያለፈ እንደነበረ ያሳያል። እስጢፋኖስ የተከሰሰው በሙሴና በእግዚአብሔር ላይ ማለትም በህጉና በቤተ መቅደሱ ላይ የሰድብ ቃል ተናግሯል ተብሎ ነው። በአንዳንድ ነጥቦች በስህተት ቢያስተውሉትም ወይም ቃላቱን አውቀው ቢያጣምሙበትና የሐሰት ምስክር ቢያቆሙበትም ልክ እንደ ኢየሱስ ሁሉ ክሱ ሙሉ በሙሉ ውሸት አልነበረም/ ማርቆስ 14:58፣ ዮሐ.2:19/። እስጢፋኖስ በግልፅ ለቤተ መቅደሱ እየሰጡት የነበረው አክብሮት የበዛ መሆኑን ማውገዝ /አዋ. ሥራ 7:48/ የኢየሱስ ሞት የሚያስተምረንን

ጥልቅ ትምህርት፣ ወይም እንደሚያመራ ቢያንስ ከቤተ መቅደሱና ከአገልግሎቶቹ አንጻር ያለውን አንድምታ መረዳቱን ይገልጻል።

በሌላ አባባል ምናልባትም ብዙ አይሁድ አማኞች ከቤተ መቅደሱና ከስርዓቶቹ ጋር ተሳስረው/ሐዋ. ሥራ 3:1፣15:1፣5፣21:17-24/ ለመተውም ሲከብዱቸው /ገላ.5: 2-4፣ዕብ. 5:11-14/ እስጢፋኖስና ሌሎች ከግሪክ የመጡ አማኞች የኢየሱስ መሞት መላውን የቤተ መቅደሱን አገልግሎት ማብቃት የሚያመለክት መሆኑን አስተውለው ነበር።

እኛ በምንወዳቸው አመለካከቶች ተጠምደን አዲስ ብርሃን ሲመጣ የተዘጋን እንዳንሆን ጠንቃቆች መሆን ያለብን ለምንድነው?

ማክሰኞ ሐምሌ 17

በሽንጉው ፊት

ሐዋ. ሥራ 7:1-53ን ያንብቡ። እስጢፋኖስ ለከሳሾቹ እያላቸው የነበረው ምንድነው?

በእስጢፋኖስ ላይ የቀረቡት ክሶች እንዲታሰርና በሽንጉ ፊት እንዲቀርብ አደረጉት። እንደ አይሁድ ልማድ ከሆነ ህጉና የቤተመቅደሱ አገልግሎቶች ዓለም ከቆመባቸው ሦስት ምሳሌዎች ሁለቱ ነበሩ። ሦስተኛው ደግሞ መልካም ሥራ ነበር። የሙሴ ስርዓቶች አልፎ ለብሎ በግልፅ መናገር በአይሁድነት ውስጥ እጅግ ቅዱስ የነበረው ላይ ጥቃት እንደ መሰንዘርና እግዚአብሔርን እንደ መሳደብ የሚቆጠር ነበር /ሐዋ. ሥራ 6:11/።

የእስጢፋኖስ ምላሽ በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ውስጥ ረጅሙ ንግግር ሲሆን ይህም የጉዳዩን አስፈላጊነት የሚያሳይ ነው። መጀመሪያ ሲታይ የእስራኤልን ታሪክ በሌላ ቃላት ከመድገም የማያልፍ ንግግር ቢመስልም ይህንን ንግግር ከብሉይ ኪዳን መመሪያና እስራኤልን ወደህጉ ለመመለስ ነቢያቱ እንደተሐደሱ ሰዎች ይዘቱን ከተጠቀሙበት መንገድ ጋር አያይዘን ልናስተውለው ይገባል። ሕዝቡ በሚወድቁበት ጊዜ ሕዝቡ በቃልኪዳናቸው ስላልፀኑ እግዚአብሔር በራሱ ህዝብ ላይ የሚወስደውን እርምጃ ለመግለፅ በዕብራይስጥ “ራብ /rib/” የሚለውንና “ቃልኪዳናዊ መግት” የሚል ትርጓሜ ያለውን ቃል ይጠቀማሉ።

ለምሳሌ በሚክያስ 6:1-2 ላይ “ራብ” /ክርክር/ ሦስት ጊዜ ተጠቅሷል። ከዚያም የሰናውን ኪዳን አካሄድ በመከተል /ዘፀ.20-23/ ሚክያስ እግዚአብሔር ለሕዝቡ

ያደረገውን ያስታውሳቸዋል/ሚኪያስ 6:3-5/፤ ቃልኪዳኑ ያስቀመጣቸው ነገሮች መጣሳቸውን/ሚኪያስ 6:6-12/ እና ጥሰቱ ያመጣቸውን እርግጫዎች በመጨረሻ ይነግራቸዋል /ሚኪ. 6:13-16/።

የእስጢፋኖስ ንግግር መነሻም ይህ ይመስላል። ያደረገውን እንዲገልፅ ሲጠየቅ የቀረበበት ክስ ስህተት መሆኑን ለማስረዳት ወይም ያመነውን ለመከላከል አልሞከረም። በተቃራኒው ቀደምት ነቢያት ያደርጉት እንደነበረው ደምፁን ከፍ አድርጎ በእስራኤል ላይ የእግዚአብሔርን ፍርድ ራሳቸው እንዳመጡ ተናገረ። እግዚአብሔር ከእስራኤል ጋር ቀድሞ የነበረውን ግንኙነት ያስታወሳቸው አመስጋኝ አለመሆናቸውንና አመፀኝነታቸውን ለመግለፅ ነበር።

በእርግጥም በሐዋ.ሥራ 7:51-53 ላይ እስጢፋኖስ ተከላኝ መሆኑ ቀርቶ የእግዚአብሔር ጠበቃ ሆኖ በመሪዎቹ ላይ የእግዚአብሔርን የቃል ኪዳን ሙግት አቀረበ። አባቶቻቸው ነቢያትን በመግደል ጥፋተኛ ከነበሩ የእነርሱ ኃጢአት ደግሞ ጨምሮ ነበር። “አባቶቻችን” ከማለት /ሐዋ.ሥራ 7:11፣19፣38፣44፣45/ “አባቶቻችሁ” ወደ ማለት መሻገሩ ወሳኝ ነው። እስጢፋኖስ ከህዝቡ ጋር ያለውን አንድነት ትቶ ለኢየሱስ ቀጥ ብሎ ቆመ። ብዙ ችግር የሚያመጣበት ቢሆንም ቃላቱ ፍርሃት ወይም ቁጭት በውስጣቸው አልነበረም።

እርስዎ ለኢየሱስ ጠንካራና የማይደራደር አቋም ለመያዝ የተፈተኑት መቼ ነበር? ወይስ ወደቁ? ወድቀው ከነበረ መለወጥ ያለበት ምን ይሆን?

ረቡዕ ሐምሌ 18

ኢየሱስ በሰማዩ ጉባኤ

ነቢይ /በእብራይስጥ nabi/ ማለት ለእግዚአብሔር የሚናገር ሰው እንደመሆኑ እስጢፋኖስ የእግዚአብሔርን ፍርድ /ሙግት/ በእስራኤል ላይ በተናገረበት ቅፅበት ነቢይ ሆኗል። ሆኖም የነቢይነት ዘመኑ አጭር ነበር።

የሐዋ.ሥራ 7:55-56ን ያንብቡ። የእስጢፋኖስ ራዕይ ትርጉሙ ምን ነበር?

“እስጢፋኖስ እዚህ ጋ ሲደርስ በህዝቡ መካከል ሁከት ተነሳ። ክርስቶስን ከትንቢቶቹ ጋር ሲያያይዝና ስለ ቤተመቅደሱ ሲናገር ሊቀካህኑ እጅግ የተደናገጠ በመምሰል ልብሱን ቀደደ። ለእስጢፋኖስ ይህ ማለት ልሳኑ ለዘላለም ሊዘጋ የመሆኑ ምልክት ነበር። ለተናገረው ነገር የህዝቡን ተቃውሞ ሲመለከት የመጨረሻ ንግግሩን እያደረገ

እንደሆነ ገባው። ስብከቱን ባይጨርስም የግዱን ደመደመው።” Ellen G. white, The acts of the apostles,p.100

እስጢፋኖስ እግዚአብሔር በነርሱ ላይ ያለውን ሙግት በአይሁድ መሪዎች ፊት ቆሞ ሲያስተላልፍ ኢየሱስ በሰማዩ ሸንጎ ቆሞ ነበር -- ማለትም በሰማዩ ቤተ መቅደስ በአባቱ ቀኝ ቆሞ ነበር። ይህም በምድር ላይ የሚሆነው ፍርድ በሰማይ በትክክል የሚካሄደው ፍርድ መገለጫ መሆኑን የሚያሳይ ነበር። እግዚአብሔር በእስራኤል ውስጥ ባሉት አስተማሪዎችና መሪዎች ላይ የሚፈርድ መሆኑን ያሳያል።

ቀድሞ በሐዋርያት ሥራ በተሰጡት ንግግሮች ውስጥ የነበረው የንሰሐ ጥሪ በዚህ ቦታ የሌለው ከዚህ የተነሳ ነበር /ሐዋ. 2:38፣3:19፣5:31/።

የእስራኤል የእግዚአብሔር ወኪልነት ወደ ፍፃሜው መጣ፤ ማለትም የዓለም መዳን ጥሪ ለአብርሃም ቃል እንደተገባው /ዘፍ.12:3፣18:18፣22:18/ በእስራኤል ሕዝብ በኩል መሆኑ ቀርቶ በኢየሱስ ተከታዮች በኩል እንዲነገር ሆነ፤ አይሁድና አሕዛብ ከኢየሩሳሌም ወጥተው ለዓለም ሊመሰክሩ ነበር /ሐዋ.ሥራ 1:8/።

ሐዋ.ሥራ 7:57-8:1-2ን ያንብቡ። ሉቃስ የእስጢፋኖስን ሞት የዘገበው እንዴት ነበር?

በድንጋይ መውገር እግዚአብሔርን ለመሳደብ የሚሰጥ ቅጣት ነበር /ዘሌ.24:14/። ሆኖም እስጢፋኖስ ሞት ተፈርዶበት ይሁን ወይም በወግ-አጥባቂዎች ግርግር መፍጠር ብቻ ይገደል ግልፅ አይደለም። የትኛውም ቢሆን በእምነቱ አማካኝነት የተገደለ የመጀመሪያው የየሱስ አማኝ ሆኗል። ምስክሮቹ ልብሳቸውን በሳኦል እግር ስር ማስቀመጣቸው የእስጢፋኖስ ተቃዋሚዎች መሪ እንደነበረ ይገልጻል። ሆኖም እስጢፋኖስ ለሚወግሩት ሲጸልይ ለሳኦልም ጸልየለት ነበር። ታላቅ ባህሪና የማይነቃነቅ እምነት ያለው ሰው ብቻ ይህንን ሊያደርግ ይችላል፤ በዚህም ክርስቶስ በህይወቱ እንደሚሠራና እምነቱ ታላቅ መሆኑ ድንቅ በሆነ ሁኔታ ታየ።

ሐሙስ ሐምሌ 19

የወንጌሉ መዳረስ

በእስጢፋኖስ ላይ የተገኘው ድል በኢየሩሳሌም ባሉ አማኞች ላይ ታላቅ ስደት እንዲጫር ምክንያት ሆነ። የአሳዳጁ ቡድን መሪና በቤተክርስቲያን ላይ ጥቂት የማይባል ጉዳት ያደረሰው ሳኦል ነበር። ሆኖም ስደቱ መልካም ነገርን አምጥቷል።

በእርግጥም በይሁዳና በሰማሪያ የተበተኑት አማኞች ወንጌልን ሰብከዋል። በነዚያ ቦታዎች ወንጌልን እንዲያደርሱ የታዘዙት ትዕዛዝ ያኔ ተፈጸመ /ሐዋ.1:8/።

ሐዋ 8:4-25ን ያንብቡ። በዚህ ጥቅስ ውስጥ ምን ምን ትምህርት ተገልጿል?

ሰማርያውያን ከሃይማኖታዊውም ይዘት አንፃር ግማሽ እስራኤላውያን ነበሩ። አምስቱን የሙሴ መጽሐፍት ብቻ የሚቀበሉ፣ አንድ አምላክ አለ ብቻ ባዮች /ሞኖቴይስትስ ወይም የስላሴን ትምህርት የማይቀበሉ/፣ ግዝረትን የሚያካሂዱና መሲሁን የሚጠብቁ ነበሩ። ለአይሁዶች የሰማርያውያን እምነት የተሳሳተ ነበር፤ ማለትም ሳምራውያን በእስራኤል የቃልኪዳን በረከት ውስጥ ተካፋዮች አይሆኑም።

የሰማርያውያን ያልተጠበቀ መለወጥ በኢየሩሳሌም ያለችውን ቤተክርስቲያን ስላስገረመ ሁኔታውን ለማየት ጴጥሮስንና ዮሐንስን ላኩላቸው። እግዚአብሔር ጴጥሮስንና ዮሐንስን እስኪመጡ ድረስ መንፈስ ቅዱስን አለመስጠቱ /ሐዋ.ሥራ 8:14-17/ ሰማርያውያኑ እንደ ሙሉ የቤተ እምነቱ አባላት ተቀባይነት ሊያገኙ እንደሚገባ ለሐዋርያቱ ለማስረዳት ሊሆን ይችላል/ሐዋ.ሥራ 11:1-18/።

ሆኖም በዚህ ብቻ አላበቃም። በሐዋ.ሥራ 8:26-39 የፊሊጶስንና ከመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት በኋላ ለመጠመቅ ጥያቄ ያቀረበውን ኢትዮጵያዊ ጃንደረባ ታሪክ እናገኛለን። “ከዚያም ሁለቱ አብረው ወደ ውሃው ወረዱ፤ ፊልጶስም ጃንደረባውን አጠመቀው /ሐዋ.ሥራ 8:38/።

መጀመሪያ ሳምራውያኑ ከዚያም ሊሰግድ ወደ ኢየሩሳሌም የመጣውና ከአይሁድ ውጪ የሆነው ኢትዮጵያዊ ተለወጡ። ልክ በትንቢት እንደተነገረው ወንጌል የእስራኤልን ድንበሮች አልፎ ወደ አለም እየደረሰ ነበር። ይህ ሁሉ ግን ገና ጅምር ብቻ ነበር፤ እነዚያ ቀደምት አይሁድ አማኞች ያኔ በሚታወቀው ዓለም ሁሉ የኃጢአትን ቅጣት ስለከፈለውና ለሁሉም የመዳን ተስፋን ስለሰጠው የኢየሱስ ሞት ዜና በፍጥነት ሊያደርሱ ነበር።

ጴጥሮስ ሲሞንን “በመራራነት ተሞልተህ፣ በዐመፀ ሰንሰለት ተይዘሃል”/ሐዋ. ሥራ 8: 23/ ብሎ ነገረው። ለችግሩ የሰጠው መፍትሔ ምን ነበር? በተመሳሳይ ሁኔታ ውስጥ ለሚኖሩትስ የኛ መፍትሔ ምንድነው?

ዓርብ | **ሐምሌ 20**

ተጨማሪ ጥናት: - በኢየሩሳሌም በቤተክርስቲያን ላይ የመጣው ስደት ለወንጌል ሥራ ትልቅ ጉልበትን ሰጥቷል። ቃሉን የመስበኩ ሥራ በዚያ ቦታ ስኬትን አግኝቶ ነበር፤ ነገር ግን ወደ ዓለም ሁሉ የመሄድን ተልዕኮ ረስተው በዚያ ብዙ እንዳይቆዩ ያሰጋ ነበር። : ክፉውን መዋጋት /መቃወም/ የሚቻልበት ኃይል የሚገኘው ወደፊት በሚገሰግስ የሐዋርያት ስራ

አገልግሎት አማካኝነት መሆኑን ረስተው በኢየሩሳሌም ያላቸውን ቤተክርስቲያን ከጠላት ጥቃት ከመጠበቅ የበለጠ ሌላ አስፈላጊ ስራ የለም ብለው ማሰብ ጀመሩ። : አዲስ አማኞች ወንጌልን ላልሰሙት እንዲያደርሱ ከማሰልጠን ይልቅ ቀደም ብሎ በተሠራው ሥራ ረከቶ ወደ መቀመጥ አደገኛ ሁኔታ እያዘነበሉ ነበር። የርሱን ወኪሎች ለሌሎች ሊሰሩ ወደሚችሉባቸው ቦታዎች ለመበተን እግዚአብሔር ስደት በነርሱ ላይ እንዲመጣ ፈቀደ። ከኢየሩሳሌም ሲወጡ በሄዱበት ሁሉ ቃሉን ሰበኩ።”Ellen white, The Acts of the Apostles, P.105

የመወያያ ጥያቄዎች

1. ከላይ እንደተጠቀሰውና ቀደምቷ ቤተክርስቲያን እንዳጋጠማት ባከናወኑትና በራሳቸው የመርካትን አደጋ በተመለከተ ኤሊን ጂ. ኃይት የፃፈችውን በጥንቃቄ ያንብቡ። በመጀመሪያ በጊዜው ከገነነው አመለካከት በተቃራኒ ብዙ አይሁዳውያን የኢየሱስን መሲህነት ተቀብለዋል። ከዚያም በላይ አስፈላጊው ነገር እንደ ሕዝብ ከዚህ ምን ትምህርት ልንወስድ ይገባል? ማድረግ ያለብንን ማለትም ለዓለም መድረስን ትተን ያለንን በመከላከል ብቻ አለመጠመዳችንን በምን ማረጋገጥ እንችላለን?
2. የሐዋርያት ዘመን በአይሁዳውያንና በሰማርያውያን መካከል ለረዥም ዘመናት የቆየ ጥላቻ የነገሰበት ነበር። አይሁድ የሆነው ፊሊጶስ ስለ ኢየሱስ በሰማርያ መስበኩ ምን ያስተምረናል? እንደ ሰባተኛ ቀን አድጌንቲስትካታችን ባህልና ጎሳ ነክ ግጭቶች የማይነኩን አይደለንም። መስቀሉ በእግዚአብሔር ዘንድ ሁላችንም አንድ ስለመሆናችን የሚያስተምረን እንዴት ነው? የክርስቶስ ሞት ለሁሉም የመሆኑ እውነታ ስለ እያንዳንዱ ሰው ውድ የሆነ ዋጋ ምን ያስተምረናል?
3. ፊሊጶስ ኢትዮጵያዊውን የቀረበው እንዴት ነበር /ሐዋ. 8:27-30/? ወንጌሉን ለሌሎች ለማድረስ እድሎችን ለመጠቀም የበለጠ ዝግጁዎች መሆን የምንችለው እንዴት ነው?
4. ከሐዋ.ሥራ 6 -- 8 ባለው ክፍል ውስጥ ቤተክርስቲያናችን የበለጠ ውጤታማ በሆነ መልኩ እንድትሠራ ሊረዱት የሚችሉ ምን ትምህርቶችን አገኘን?

5ኛ ትምህርት

ከሐምሌ 21 - 27

የጳውሎስ መከወጥ

ስንበት ከሰዓት

የሚከተሉትን ጥቅሶች አንብቦው ለዚህ ሳምንት ትምህርት ይዘጋጁ፡- ሐዋ.26:9-11፣ ዘዳ.21:23፣ ሐዋ.9:1-20፣ 1ኛ ቆሮ.9:1፣ ገላ.1:1፣ ሐዋ.9:20-30።

መተሰቢያ ጥቅላ :- < < ሂደ! ይህ ሰው በአሕዛብና በነገሰታት ፊት አንደሁም በአስፎኤክ ሕዝብ ፊት ሰሜን አንደሁም የተመረጠ አቃዬ ነው። > > (ሐዋ . 9:15)

የጠርሴሱ ሳውል (በኋላ ጳውሎስ የተባለው) መለወጥ በሐዋሪያት ቤተክርስቲያን ታሪክ ከተከናወኑ አስደናቂ ክስተቶች ውስጥ አንዱ ነው። ሆኖም የጳውሎስ ጥቅም ከመለወጥ ያለፈ ነው፤ ምክንያቱም ለቤተክርስቲያን ባላንጣ ከነበሩት ውስጥ ተለውጦ ቀናተኛ ክርስቲያን በመሆን ጳውሎስ ብቸኛው ሰው አልነበረም። ከዚያ ይልቅ ግን ወሳኙ ጉዳይ ለወንጌል ሲል ከሰራው ገድል ጋር የሚገናኝ ነው። ጳውሎስ ለቀደምት አማኞች ወደኋላ የማይል ተቃዋሚ ሲሆን በዚያች ጨቅላ በሆነችው ቤተክርስቲያን ላይ ብዙ አስከፊ ነገር ሊፈፀም ይችል ነበር። ቤተክርስቲያንን ለማጥፋት ከነበረው ቁርጠኝነት በተጨማሪ የባለስልጠናዎች እገዛ ከፍተኛ ነበር። ነገር ግን በደማስቆ መንገድ ላይ ሲሄድ የመጣለትን የእግዚአብሔርን ጥሪ በታማኝነት ሳያመነታ ተቀበለና ከሐዋሪያትም ሁሉ የላቀ ስፍራን ያዘ። «ከዚያ መራርና ምህረት የለሽ የክርስቶስ ቤተክርስቲያን አሳዳጆች መሃል ቤተክርስቲያንን የሚጠብቅና ወንጌልን በስኬታማነት የሚያበስር ሰው ብቅ አለ»Ellen G. white, sketches from the life of Paul, P.9።

ጳውሎስ ቀድሞ ሲያደርግ የነበረው ቀዳሚዋን ቤተክርስቲያን የማሳደድ ተግባሩ ያልተገባ ስለመሆኑ በጥልቀት እንዲረዳ ቢያደርገውም የእግዚአብሔር ፀጋ በርሱ ላይ ከንቱ ሆኖ እንዳልቀረ በማሰብ ከልቡ ያመሰግናል። በጳውሎስ መለወጥ ምክንያት ክርስትና ለዘላለም ተቀየረ።

የዚህን ሳምንት ትምህርት አጥንተው ለ ሐምሌ 28 ስንበት ይዘጋጁ።

የቤተክርስቲያን አሳዳጅ

ጳውሎስ የግሪክ ሥር ያለው አይሁዳዊ ነበር። የተወለደውም የኪልቅያ ዋና ከተማ በሆነችው ተርሴስ ነው (ሐዋ.21:39)። ሆኖም ወደ እየሩሳሌም መጥቶ በጊዜው ታላቅ በነበረው ፈሪሳዊ አስተማሪ ገማልያል ስር በመማሩ (ሐዋ. 22:3) በተወሰነ መልኩ ከግሪካዊነት ዘረኝነት አፈንግጧል። እንደ ፈሪሳዊነቱ ጳውሎስ ወግ አጥባቂ ቢሆንም ቅናቱ ወደአክራሪነት መራው(ገላ.1:14)። እስጢፋኖስ ወደ ሞት እንዲሄድ የመራውና በማሳደድ ሂደት ውስጥ ቁልፍ ሚና የተጫወተው ለዚህ ነው ።

ሐዋ.26:9-11ን አንብቡ። ጳውሎስ እንዴት ቤተክርስቲያንን ይቃወም እንደነበረ የገለጸው በምን መልኩ ነበር?

ጳውሎስ በሌላ ስፍራ ላይ ወንጌል ለአይሁድ መሰናከል እንደሆነ ተናግሮአል(1ቆሮ.1: 23)። የሱስ አይሁዶች እንደጠበቁት ንጉስ ሆኖ ስላልመጣና የእግዚአብሔር ቃል እንደሚናገር “በመስቀል የሚሰቀል የተረገመ ነው” (ዘዳ. 21:23) ስለሚል በመስቀል ላይ የተሰቀለን መሲህ መቀበል አዳገታቸው። ስለዚህ ለአይሁዳውያን ስቅለቱ በራሱ ከጠበቁት ጋር ስለተጋጨባቸው ቤተክርስቲያን ስለ የሱስ የነበራት ግልፅ መረጃ ራሱ ሀሳት ሆነባቸው።

ሐዋ.9:1-2 እንደሚተርክልን የተርሴሱ ሳውል አማኞችን ተቃውሞ ወደ እንቅስቃሴ ገባ። ደማስቆ ከእየሩሳሌም በስተሰሜን አቅጣጫ መቶ ስላሳ አምስት ማይል የሚርቅና አይሁዶች ተከማችተው የሚገኙበት ትልቅና ወሳኝ ከተማ ነበር። ከአይሁድ ውጪ የሚኖሩ አይሁዳውያን ዋና መቀመጫቸው እየሩሳሌም (የሸንጎ ስፍራ) በሆኑ ማህበራት የተሳሰሩ ሲሆን ምኩራቦቻቸው ደግሞ ለአገሬው ማህበረሰብ እንደ ዋነኛ ማዕከላት ይቆጠሩ ነበር። በሸንጎውና በእነዚህ ማህበራት መካከል የማያቋርጥ የደብዳቤ ልውውጥ ያለ ሲሆን ይህንንም ደብዳቤ የሚያደርሰው ሻሊያ “ Shaliah” ወይም ልዑክ (የተላከ) ነበር።ይህ ልዑክ ብዙ መንፈሳዊ ሥራዎችን እንዲሠራ በሸንጎው የተሾመ ባለስልጣን ነው።

ጳውሎስ የሸንጎውን መሪ ሊቀ ካህን በደማስቆ ለሚገኙት ምኩራቦች ደብዳቤ ለማድረስ ሲጠይቅ ሻሊያ ሆኖ የየሱስ ተከታዮችን በሙሉ እያሰረ ወደ እየሩሳሌም እንዲያመጣ ስልጣን ተሰጠው ማለት ነው (ከሐዋ. 26:12 ጋር ያነጻፅሩ)። በግሪኩ “shaliah” ለሚለው

ቃል አቻ የሚሆነው ቃል Apostolos(አፖስቶሎስ)የሚለው ሲሆን ሐዋሪያ(apostle) የሚለው ቃል የመጣውም ከዚህ ቃል ነው። ስለዚህ ጳውሎስ የየሱስ ክርስቶስ ሐዋሪያ ከመሆኑ አስቀድሞ የሸንገው ሐዋሪያ ነበር ማለት ነው።

መቼ ነው እርስዎ ለመጨረሻ ጊዜ (ለማይጠቅም ነገር) ቀናተኛ የሆኑትና በኋላ ግን ሀሳቡን የቀየሩት? ከዚህ የህይወት ተሞክሮም ምን ይማራሉ?

ሰኞ ሐምሌ 23

በደማስቆ መንገድ ላይ

ሐዋ.9:3-9ን ያንብቡ። ጳውሎስ ወደ ደማስቆ እየተቃረበ ሲመጣ ምን ገጠመው? በሐዋ.9:5 ላይ የሱስ የተናገረው ቃል ወሳኝነት ምን ያህል ነው (ሐዋ.26:14ን ይመልከቱ)?

ጳውሎስና አብረውት የነበሩ ሰዎች ወደ ደማስቆ ሲቃረቡ ያልተጠበቀ ነገር ተከሰተ፡ ፡ በቀትር ፀሐይ ሃይለኛ ብርሃን በራባቸው አንድ ድምጽም ተናገራቸው። በትንቢት አንፃር እንደምናየው አይነት ራዕይ ሳይሆን በተለይ ለጳውሎስ የታሰበ መለኮታዊ መገለጥ ነበረ። አብረውት የነበሩት ብርሃን ያዩ ቢሆንም የታወረው ጳውሎስ ብቻ ነበር፤ ድምጹን ቢሰሙም ነገሩን ያስተዋለው ጳውሎስ ብቻ ነበር። ብርሃኑ ከሞት የተነሳው የየሱስ መለኮታዊ ክብር ሲሆን ለጳውሎስም በዚያች ቅጽበት ለግሉ ተናገረው(ሐዋ.22: 14)። በሌላ ስፍራ ጳውሎስ የሱስን እንዳየው በማረጋገጥ የእርሱን ትንሳኤ ለማወጅ ሐዋሪያዊ ስልጣን እንዳለውና በዚህም ከአስራ ሁለቱ ሐዋሪያት ተርታ እንደሚሰለፍ ይናገራል (1ቆሮ. 9:1፤15:8)።

ጳውሎስ ከየሱስ ጋር ያደረገው ንግግር ከብርሃኑ በበለጠ ልቡን ሰብሮታል። ጳውሎስ የሱስ የናዝሬቱን የሚከተሉ አማኞችን ማሳደድ አይሁዳዊነትን ከሚያረክስና አደጋ ላይ ከሚጥል ነገር በመከላከል የእግዚአብሔርን ስራ እያከናወነ እንዳለ በፍጹም ልቡ አምኖ ነበር። ነገር ግን እርሱ በስራው ያፍር ዘንድ የሱስ ህያው እንደ ሆነ ከማመንም ባለፈ በአማኞች ላይ ያደርስ የነበረው ስቃይና እንግልት በየሱስ በራሱ ላይ እያደረሰ እንደሆነም ተረዳ።

የሱስ ከጳውሎስ ጋር በሚነጋገርበት ጊዜ ጳውሎስ ሊገነዘበው በሚችለውና የግሪክ መነሻ አለው ተብሎ በሚታመን ምሳሌያዊ ንግግር አስጠነቀቀው፡- «የመውጫውን ብረት ብትረግጥ ላንተ ይብስብሃል»(ሐዋ.26:14)። ምስሉ ልክ በቀንበር ውስጥ ያለ

በሬ ከቀንበሩ በሌላ አቅጣጫ ለመሄድ ሲጠጣር የሚሆነውን ትዕይንት ይገልጻል። ይህ በሚሆንበት ጊዜ ይህ እንስሳ የበለጠ ራሱን እየጎዳ ይመጣል።

ይህ አባባል በጳውሎስ አዕምሮ ውስጥ የነበረውን ሙግት የሚያሳይ ሲሆን መጽሐፍ ቅዱስ ይህ የመንፈስ ቅዱስ ስራ እንደሆነ በማረጋገጥ(ዮሐ.16: 8-11) በእስጢፋኖስ ላይ የሆነውን ነገር ያስታውሰናል። «ሳኦል እስጢፋኖስ ወደ ሸንጎ ቀርቦ እንዲፈረድበት በማድረግ ትልቁን ድርሻ የተወጣ ሲሆን ከሰማዕቱ ጋር የእግዚአብሔርን መገኘት የሚያሳዩ አስደናቂ ማስረጃዎች የየሱስን ተከታዮች በማሳደድ ፅድቅ ይገኛል ብሎ ማመኑን እንዲጠራጠር አደረገው። አዕምሮው እረፍት እስኪያጣ ደረስ ተበጠበጠ። በዚህ ግራ መጋባት ውስጥ ሆኖ ጥበብና ቅን ፍርድ አላቸው ብሎ ሙሉ መተማመን ለጣለባቸው ሰዎች አቤት ሲል ጥያቄ አቀረበ። ከገዥዎችና ካህናት ጋር ባደረገው ክርክርም እስጢፋኖስ የእግዚአብሔርን ስም የተሳደበ ሰው እንደሆነ አመነ። ሰማዕቱ የሰበከው ክርስቶስ አጭብርባሪ እንደነበርና በትልልቅና ቅዱስ ስፍራ ያሉ አገልጋዮች ትክክል እንደሆኑ አመነ።» Ellen G. white, The acts of the Apostles, Pp.112,113።

ህሊናችሁን በደንብ ማድመጥ ብልህነት ያለው አካሄድ የሆነው ለምንድን ነው?

ማክሰኞ ሐምሌ 24

የአናንያ ጉብኝት

ሳኦል እየተነጋገረ ያለው ከየሱስ ጋር መሆኑን ሲረዳ የሱስ በርሱ እንዲሰራ እድል የሚሰጥን ጥያቄ ጠየቀ «ጌታ ሆይ ምን ላድርግ?» (ሐዋ. 22:10)። ጥያቄው እስከዚያች ሰዓት ድረስ ስላደረጋቸው ነገሮች መፀፀቱን ቢያመለክትም ከዚህ በላይ ግን ከዚያን ሰአት አንስቶ ያለምንም ቅድመ ሁኔታ የሱስ እንዲመራው ፈቃደኛ መሆኑን አመላካች ነበር። ሳኦል ወደ ደማስቆ ከተወሰደ በኋላም ተጨማሪ መመሪያ ለመቀበል መጠበቅ ነበረበት።

በሐዋ.9:10-19 ላይ መጽሐፍ ቅዱስ ሲተርክልን ጌታ የደማስቆው ሳኦል ሐዋሪያው ጳውሎስ ሆኖ ለሚኖረው አዲስ ህይወት እንዴት እንዳዘጋጀው ይናገራል። የሱስ በራዕይ አናንያ ጳውሎስን ሄዶ እንዲጎበኘውና አይኑም ያይ ዘንድ እጁን እንዲጭንበት ተናገረው። አናንያ ደግሞ ቀድሞውኑ ሳኦል ምን አይነት ሰው እንደሆነና ወገኖች በብዙ እንዲሰቃዩ ብሎም ህይወታቸውን እንዲያጡ ማድረጉን ያውቃል። ሳኦል ወደ ደማስቆ ለምን አላማም እንደሚሄድ ተነግሮታል በዚህ የተነሳ ወደርሱ ሄዶ የመጀመርያው የጥቃቱ ሰለባ መሆን አይፈልግም። በዚህ ምክንያት ማቅማማቱ ሊስተዋል የሚገባ ነው።

ነገር ግን አናንያ ያላወቀው ነገር ቢኖር ሳኦል ከየሱስ ጋር ፊት ለፊት መገናኘቱንና በዚህም የተነሳ ህይወቱ ለዘላለም መቀየሩን ነው። ይህንን ባይረዳም አናንያን ይድነቅህ ሲለው ጳውሎስ ለሸንጎው ከመስራት ይልቅ ለየሱስ ይሰራ ዘንድ ተጠርቷል። ይህም ማለት ከዚህ በኋላ ሳኦል የሸንጎው ሐዋሪያ ሳይሆን ወንጌልን ለአይሁድና ለአህዛብ የሚያደርስ ለየሱስ የተመረጠ ዕቃ ሆኗል ማለት ነው።

ገሊ.1:11-12ን ያንብቡ። ጳውሎስ ሐዋሪያዊ አገልግሎቱን በተመለተ ከምን የመነጨ እንደሆነ ተናገረ?

በገላትያ መጽሐፍ ጳውሎስ መልእክቱን የተቀበለውና ሐዋሪያነቱን ያገኘው ከሰው ሳይሆን ቀጥታ ከየሱስ ክርስቶስ እንደሆነ ያረጋግጣል። ሆኖም አናንያ በጳውሎስ መጠራት ውስጥ የተጫወተው ሚና ይህንን ይቃወማል ማለት አይደለም። የአናንያ ጉብኝት ጳውሎስ በደማስቆ መንገድ ላይ ከየሱስ የተቀበለውን ተልእኮ የሚያረጋግጥ ነው።

እውነት ለመናገር በሳኦል ላይ የታየው የህይወት ለውጥ አስደናቂ ከመሆኑ የተነሳ በሰብአዊ ተፅዕኖ ምክንያት እንደመጣ ለማሰብ የማይቻል ነው። የየሱስ ቀንደኛ ተቃዋሚ የነበረው ሰው እንዴት ብሎ በድንገት ሁሉን ትቶ ማለትም ዝናውን፣ ቀድሞ የነበረውን ስራና የፀና እምነቱን ትቶ የሱስን እንደ አዳኙና ጌታው በመቀበል የተሰጠ አስደናቂ ሐዋርያ ስለመሆኑ ሊገልፅልን የሚችለው መለኮታዊ ህይወት ብቻ ነው።

የሳውል መለወጥ የእግዚአብሔርን አስደናቂ ፀጋ የገለጸው በምን መንገድ ነው? በህይወትም አይመለሱም የምትሏቸው ሰዎች ሳይቀር ወደ እውነተኛው እምነት ሊመጡ እንደሚችሉ ይህ ታሪክ ምን ያስተምራል?

ረቡዕ ሐምሌ 25

የጳውሎስ አገልግሎት ጅምር

ሐዋ.9:19-25 እንደሚያስቀምጥልን ጳውሎስ ከተቀየረ በኋላ ወደ እየሩሳሌም ከመመለሱ በፊት ለጥቂት ጊዜ በደማስቆ ቆይቷል(ሐዋ.9:26) ። እንደውም ገሊ.1: 17 ላይ ጳውሎስ ሲያክል ወደ እየሩሳሌም ከመመለሱ አስቀድሞ ለብቻው ጥቂት ወደኖረበት አረብ አገር ሄዷል። «በዚያ ገለልተኛ ሆኖ በበረሃ ሲኖር ጳውሎስ ለማጥናትና ለማሰላሰል ሰፊ ጊዜን አገኘ።» Ellen. G white, The Acts of the Apostles, P.125።

ሐዋ.9:20-25ን ያንብቡ። ሉቃስ ጳውሎስ በደማስቆ የነበረውን አገልግሎት እንዴት አደርጎ ነበር የገለጸው?

ጳውሎስ ከሊቀ ካህናት የተቀበለውን ደብዳቤ ይዞ ከየአሩሳሌም ለቆ የሄደበት አላማ ያነጣጠረው በደማስቆ ምክራቦች ጥገኛ ሆነው እየኖሩ ባሉ አይሁድ አማኞች ላይ ነው (ሐዋ. 9:2)። አሁን ከአረብ አገር ከመጣ በኋላ ግን ወደነዚያ ምክራቦች መጣ፡ ፡ አማኞችን ለማሰር ሳይሆን እንደውም ቁጥራቸውን ለመጨመር፤ የሱስ አሳሳች ነው ብሎ ስሙን ለማጥፋት ሳይሆን ነገር ግን የእስራኤል መሲህ እንደሆነ ለማወጅ ወደነርሱ መጣ። አሳዳጃቸው እንደሆነ የሚያውቁት ሰው ስለ የሱስ ሲመሰክር ሲሰሙ በአዕምሮአቸው ውስጥ ምን ይመላለስ ይሆን? የጠርሴሱ ሳኦል ስለ መለወጡና ለቤተክርስቲያን ስላደረገው ነገር በማሰብ ከመደመም በቀር ምን ሊያደርጉ ይችላሉ? (ይህ አዲስ የተለወጠ ሰው የኋላ ኋላ ስለሚፈጥረው ትልቅ ተጽእኖ ምናልባት ማናቸውም ላይገምቱ ይችላሉ)።

አንዳንድ ጳውሎስን ይቃወሙ የነበሩ ሰዎች ኃሳቡን ሊሞግቱ ባይቻላቸውም ህይወቱን ግን ሊያጠፉ አድመውበት ነበር። ጳውሎስ ታሪኩን እንደገለጸው (2ቆሮ.11:32-33) የርሱ ባላንጣዎች በስፍራው በሚገኙ ባለ ስልጣናት ፊት ስሙን በማውገዝ አለማቸውን ለማሳካት አልመው ነበር። ነገር ግን አማኞች ጳውሎስን በከተማው አጥር በመስኮት በኩል በቅርጫት አድርገው አስመለጡት።

ጳውሎስ ተግዳሮት እንደሚገጥመው ቀድሞውኑ ተገንዝቧል (ሐዋ. ሥራ 9:16)፡ ፡ተቃውሞ፣ ስደት እና ስቃይ ከተለያዩ አቅጣጫ በሚያደርገው አገልግሎቱ ላይ ሳይቋረጥ እንደሚመጣበት ያውቃል። ነገር ግን ከየሱስ ጋር በጀመረው አዲስ ህይወት በእያንዳንዱ እርምጃው የሚገጥሙት ግድድሮች እምነቱን አላናወጡትም፤ ተግባሩንም አልገቱትም(2ቆሮ.4:8-9)።

ብዙ ተግዳሮትና ተቃውሞ ቢደርስበትም ጳውሎስ ግን ፈጽሞ ተስፋ አልቆረጠም። በተስፋ መቁረጥ እና ተቃውሞ መሃል ሆነን በእምነታችን ፅኑዎች መሆን እንደሚገባን እንዴት ልንማር እንችላለን?

ሐሙስ

ሐምሌ 26

ወደ እየሩሳሌም መመለስ

ከደማስቆ ካመለጠ በኋላ ጳውሎስ አሳዳጅ ሆኖ ወደ ወጣበት እየሩሳሌም ለመጀመሪያ ጊዜ ተመለሰ። ይህ የሆነው ከተለወጠ ከሦስት አመታት በኋላ ነው (ገላ.1: 18)። ችግሮች ከቤተክርስቲያን ውስጥና ውጪ እየገጠሙት ባለበት ወቅት ወደ እየሩሳሌም መመለስ ቀላል አልነበረም።

ሐዋ.ሥራ 9:26-30ን ያንብቡ። ጳውሎስ ወደ እየሩሳሌም ሲደርስ ምን ገጠመው?

በእየሩሳሌም ጳውሎስ ከሐዋሪያት ጋር አብሮ ለመቀላቀል ጣረ። ክርስትያን ሆኖ ለሦስት አመታት ከቆየ በኋላ ቢመጣም ሐዋሪያት ልክ ቀደም ብሎ አናንያ እንዳደረገው መለወጡን የተመለከቱት በጥርጣሬ አይን ነበር። ነገሩ ሆነ ተብሎ የተቀነባበረ ድራማ አድርገው በማሰብ ስጋት ውስጥ ገቡ። በቆጵሮስ ይኖር የነበረው ሌዋዊው በርናባስ (ሐዋ.4:36-37) ነበር የሐዋሪያትን ተቃውሞ ጥሶ ጳውሎስን ወስዶ ያስተዋውቃቸው። እነርሱም ቢሆኑ የእውነቱን መሆኑን ሲረዱ እግዚአብሔር በጳውሎስ ላይ ስለሰራው ስራ ተደንቀዋል።

እንዲህ አይነት ተቃውሞ ሙሉ በሙሉ ይወገዳል ማለት አይቻልም። ጳውሎስ ቀድሞ ቤተክርስቲያንን ሲያሳድድ ስለነበረ ባይሆን እንኳን በሰበከው ወንጌል ምክንያት የማይቀር ነበር። የእስጢፋኖስንም ታሪክ ስናይ አይሁዳውያን አማኞች ሐዋሪያትን ጨምሮ በብሉይ ኪዳን ስርአት በተለይም መስዋዕት የማቅረብ ስርአት በየሱስ የመስቀል ሞት መደምሰሱን የሚያምኑትን መሰረታዊ የክርስትና እምነት ለመረዳት እጅግ ዘግይተው ነበር። ጳውሎስ በይሁዳ ቤተክርስቲያን የነበረው የጠበቀ ግንኙነት ከበርናባስ በተጨማሪ በጥንት ግሪክ ይኖሩ ከነበሩት አማኞች ጋር ነበር። ከሰባቱ መካከል አንዱ ሆኖ የተመረጠው ፊሊጶስ (ሐዋ.21:8) እንዲሁም የቆጵሮስ ሚናሶንም ይገኝበት ነበር (ሐዋ.21:16)። ከአያሌ አመታት በኋላ የእየሩሳሌም ቤተክርስቲያን መሪዎች ጳውሎስን እስጢፋኖስ ሲሰብክ የነበረውን ትምርህት ይሰብካል በሚል ክስ አቀረቡበት (ሐዋ.21:21)።

ለ15 ቀናት በእየሩሳሌም በቆየባቸው ቀናት (ገላ.1:18) ጳውሎስ ከጥቂት ጊዜያት በፊት እስጢፋኖስን ለማስወገር ላነሳላቸውና አማኝ ላልሆኑት አይሁዳውያን በግልጽ ወንጌልን ለማካፈል ወሰነ። ልክ እንደ እስጢፋኖስ ጥረቱ ለህይወቱ እስኪያሰጋው ድረስ ከባድ ተቃውሞን አመጣበት። የሱስ በራዕይ ተገልጦ ለደህንነቱ ሲል እየሩሳሌምን ለቆ እንዲሄድ ተናገረው (ሐዋ.22:17-21)። በወገኖች እገዛ ወደ ቄሳርያ ከተማ ሄደ ከዛም ይኖርበት ወደነበረበት ከተማ ወደ ኬልቂያ በመሄድ የወንጌል ጉዞውን ከመጀመሩ በፊት ለብዙ አመታት ቆየ።

ዓርብ

ሐምሌ 27

ተጨማሪ ጥናት:—« በጦርነት አውድማ የተሰዋ ጄነራል ለራሱ ወታደሮች ሽንፈት ቢሆንም ሞቱ ለጠላቶቹ ምንም ያህል ተጨማሪ ጥንካሬን አያመጣላቸውም። ይህ የታወቀ ሰው የተቃዋሚውን ሃይል ሲቀላቀል አገልግሎቱ ብቻ አልነበረም የጠፋው የተቀላቀላቸው ሰዎች ግን በርሱ መኖር ተጠቃሚ ሆኑ። የጠርሴሱ ሳውል ደማስቆ መንገድ ላይ ሳለ በቀላሉ በጌታ ሀይል ተመቶ ሊሞት እና አሳዳጅ የነበሩ ሃይሎች ጥንካሬያቸው ሊዳከም ይችላል ነበር። ነገር ግን እግዚአብሔር በበጎ ፈቃዱ የጳውሎስን ሀይወት መታደግ ብቻ ሳይሆን ለወጠውና ጀግናውን ከጠላት ወገን ወደ የሱስ ወገን አሸጋገረው።»—Ellen G. white , The Acts of the Apostles, P.124.

« ክርስቶስ ደቀመዛሙርቱን ወደ አህዛብ ሁሉ ሄደው እንዲሟዩስተምሩ አዘዘቸው። ፡ ነገር ግን ቀድሞ ከአይሁድ የተማሩት ትምህርት ስለነበር የጌታቸውን ቃል ሙሉ በሙሉ ለመያዝ ተቸግረው ነበር። ስለዚህም ወደ ተግባር ለመግባት ከብዙ አመታት በኋላ ነበር ጌታ ወደ ሰማይ ሲያርግ የየሱስን ቃላት በሙላት ለመረዳት አዕምሮአቸው ክፍት መሆን የጀመረውና አህዛብ ብሎም አይሁዳውያንን ይለውጡ ዘንድ ስራ መስራትን የጀመሩት።» Ellen. G wihte, sketches form the life of paul, P38.

የመወያዩ ጥያቄዎች

1. በደማስቆ መንገድ ላይ የሱስ ጳውሎስን በጠየቀው ጥያቄ ላይ ሙሉ ትኩረትዎን ያድርጉ « ለምን ታሳድደኛለህ » (ሐዋ.9:4)። ለጳውሎስ ይህ ጥያቄ የሱስ የናዝሬቱ በእርግጥም ከሞት ስለመነሳቱ ያረጋገጠለት ክስተት ነበር። ከዚህ በላይ ግን በየሱስ እና በቤተክርስቲያን መካከል ያለውን መንፈሳዊ ተዛምዶ ያመለክታል (ማቴ.25:34-45ን ተመልከቱ)። የሚያሳዩን ነገር ግልጽ ነው ቤተክርስቲያን ላይ የደረሰ ጉዳይ በሙሉ የሱስ ላይ የደረሰ ጉዳት ነው። ተግባራዊ በሆነ ሁኔታ ስንቃኘው ዛሬ ይህ ለኛ ምን አይነት ትርጉም አለው?

2. ለየሱስ መመስከር ለየሱስ ሲሉ ስቃይ መቀበልን ያካትታል። የግሪኩ ስርወ ቃል « መመስከር » የሚለውን ቃል ከስቃይ ጋር ያዛመደው በአጋጣሚ አይደለም። ለየሱስ ሲሉ ስቃይ መቀበል ማለት ምን ማለት ነው?

3. የጥንት የላቲን አባባል አለ «አስተውል ዘንድ አምናለሁ» የሚል ይህ አባባል በጠርሴት ሳውል ላይ ከደረሰው ነገር አኳያ ምን እንድናስተውል ያደርገናል? ይህም ማለት ጳውሎስ ከመለወጡ አስቀድሞና በየሱስ ከማመኑ በፊት ምንም የተረዳው ነገር አልነበረም ። በህይወቱ ያንን ልምምድ ከተለማመደ በኋላ ነው ነገሩን የተነዘበው። ግልጽ የሆነውን እውነት ማመን የማይፈልጉ ሰዎችን ለማሰብ ተስፋ እንዳንቆርጥ ይህ ታሪክ ምን ያስተምረናል?

6ኛ ትምህርት ከሐምሌ 28 - ነሐሴ 4

የጳጥሮስ አገልግሎት

ስንበት ከሰዓት

ለዚህ ሳምንት ጥናት የሚከተሉትን ጥቅሶች ያንብቡ፡- ሐዋ. ሥራ 9:32-43፣ ሐዋ.ሥራ 10:9-16፣ ኤፌ.2:11-19፣ ሐዋ.ሥራ 11:1-26፣ ሐዋ. ሥራ 12:1-18።

መተሰቦ ጥቅላ : "ጳጥሮስም እንዲህ ሲከ መናገር ጀመረ ፤ "እግዚአብሔር ከሚሰማ እንደሚያዳካ በእርግጥ ተረድቻለሁ፤ ነገር ግን እርሱን የሚፈሩትንና ጽድቅን የሚያደርጉትን ሁኩ ከየትኛውም ወገን ቢሆኑ ይቀበላቸዋል።" /ሐዋ. ሥራ 10:34-35/

ጳውሎስ ወደ ተርሴስ በመሄዱ ጳጥሮስ ሉቃስ በፃፈው የቀደምቷ ቤተክርስቲያን ጳጳረካ ውስጥ እንደገና ዋና ገፀ-ባህሪ ሆኗል። ጳጥሮስ በይሁዳ ውስጥና በአካባቢዋም በየቦታው እየሄደ የማገልገል ኃላፊነቱን ሲወጣ እንመለከታለን። የሐዋሪያት ስራ መጽሐፍ በዚህ ቦታ የሁለት አጫጭር ተዓምራትን ታሪክ ይነግረናል፤ የኤንያ መፈወስና የጣቢታ ከሞት መነሳት። ከዚያም በምዕራፍ 10 የቆርኔሊዎስ ታሪክ ይከተላል።

የአህዛብ መለወጥ በሐዋሪያት ቤተክርስቲያን ታሪክ ትልቅ ክርክርን ያስነሳ ነበር። ከቆርኔሊዎስ መጠመቅ በኋላ የተካሄዱት ውይይቶች ችግሮቹን በሙሉ ባይፈቱም የመንፈስ ቅዱስ መውረድ፣ በጴጥሮስ ጳጳራዊ ቀን የተገኙት ሰዎች ጳጥሮስንና በኢየሩሳሌም የነበሩትን ወንድሞች የወንጌሉ በረከት ለአይሁድ ብቻ የተገደበ እንዳልሆነ ለማሳመን ጠቅመዋል። ይህ በእንዲህ እንዳለ በአንጾኪያ የነበረችው ቤተክርስቲያንም ወደ አህዛብ ለመሄድ ጉዞ ጀምራ ነበር።

የዚህ ሳምንት ጥናት በተጨማሪ በንጉስ ሔሮድስ ዘመን ስለተነሳና ጥቂት ጊዜ ስለቆየው የስደት ጊዜ፣ በሳኦል ከተቀጣጠለው ስደት በተረፉት በሐዋሪያት ላይ ስለፈጠረው ተፅዕኖ ይዳስሳል።

ለነሐሴ 5 ስንበት ለመዘጋጀት የዚህን ሳምንት ትምህርት ያጥኑ።

እሁድ ሐምሌ 29

በልዳና በኢ.ዮጵ

ጴጥሮስ በይሁዳ የባህር ዳርቻዎች አካባቢ ያሉትን ክርስትያን ህብረተሰቦች እየጉበኘ ነበር። ምናልባትም አላማው ከቃሉ ለማስተማር /የሐዋ. ስራ 2:42/ ቢሆንም እግዚአብሔር ግን በኃይል ተጠቅሞበት ልክ በኢየሱስ በራሱ እንደተፈፀሙት ዓይነት ተዓምራት እንዲያደርግ ተጠቀመበት።

ሐዋ. ሥራ 9: 32-35ን ያንብቡ። ኢየሱስ በሉቃስ 5:17-26 ላይ ያደረገውና በኤንያ መፈወስ ታሪክ ውስጥ ምን የሚያመሳስል ነገር እንመለከታለን?

ከነዚህ ባለታሪኮች የእምነት ፅናት በተጨማሪ ይህ ተዓምር በቅፍርናሆም የተፈወሰውን ሽባ ሰው ታሪክ ያስታውሰናል /ሉቃስ 5:17-26/። ስለ አልጋውም የተነገረው ዝርዝር ተመሳሳይ ነበር።

ሆኖም ዋናው ነገር የኤንያ መፈወስ በልዳ ከተማ ብቻ ሳይሆን በሰሮና በሚኖሩትም ዘንድ ተፅዕኖ ማሳደፍ ነው። የፈውሱ ሁኔታ እውነት መሆኑን አረጋግጠው ብዙ ሰዎች ወደ ጌታ ተመለሱ።

ሐዋ. ሥራ 9:36-43ን ያንብቡ። የጣቢታን (ዶርቃ) ከሞት የመነሳት ታሪክ ይመልከቱ። ፡ ስለ እርሷ የተለየ ነገር የሆነው ምን ነበር?

በአረማይክ ቋንቋ “አጋዘን” የሚል ትርጉም ያለው ስም ያላት ጣቢታ (በግሪክኛ ዶርቃ) በክርስቲያናዊ በጎ-አድራጊቷ የተነሳ በጎረቤቶቿ ዘንድ ተወዳጅ የሆነች አማኝ ነበረች። የርሷ ከሞት መነሳት በኢየሱስ አማካኝነት ጴጥሮስ እያየ ከሞት ከተነሳችው የኢያኢሮስ ሴት ልጅ ከሞት መነሳት ጋር የሚመሳሰል ነው (ሉቃስ 8:41-42፣49-56)። ልክ እንደ ኢየሱስ እርሱም ሁሉም ሰው እንዲወጣ ጠየቀ (ማርቆስ 5:40ን ይመልከቱ)። ፡ ከዚያም ተንበርክኮ ፀለየና የሞተችዋን ሴት “ጣቢያ ሆይ ተነሽ ” (ሐዋ. ሥራ 9:40) ብሎ አዘዘት።

ሐዋሪያቱ ብዙ ተዓምራት እንዳደረጉ ብንናገርም በነርሱ እጅ እየሠራ የነበረው የእግዚአብሔር እጅ ነበር (ሐዋ. ሥራ 5:12)። ከራሱ ከኢየሱስ ተዓምራት ጋር መመሳሰሉ (የሚያስተምረን) መጠቀሚያው ማንም ሆነ ማን ዋናው መለኪያ

ያ ሰው ለእግዚአብሔር ያለው መስጠት መሆኑን (ዮሐ. 14:12) በዚያን ዘመን ለነበረችው ቤተክርስቲያንና ለእኛ ለማስታወስ ነው። እግዚአብሔር ስለ ወንጌሉ እኛን እንዲጠቀምብን ሙሉ በሙሉ ስንፈቅድለት ታላላቅ ነገሮች ይከናወናሉ። ጴጥሮስ ጣቢታን ከሞት ማስነሳቱ ሳይበቃ በዚያ ተዓምር የተነሳ በኢዮጴ የሚኖሩ ብዙዎች ወደጌታ ተመልሰዋል። (ሐዋ. ሥራ 9:42)።

አንዳንድ ሰዎች ልክ እንደዚህ አይነት ተዓምር ቢመለከቱ ኖሮ ያምኑ እንደነበር ያስባሉ። ምንም እንኳን አንዳንድ ጊዜ ተዓምራት ሰዎችን ወደማመን ቢመሩም መጽሐፍ ቅዱስ ተዓምራትን አይተው ነገር ግን ባላመኑ ሰዎች ታሪክ የተሞላ ነው። ስለዚህ እምነታችንን መመስረት ያለበት በምን ላይ ነው?

ሰኞ ሐምሌ 30

በቆርኔሌዎስ ቤት

ጴጥሮስ ስምዖን ከተባለ ከአንድ ቁርበት ፋቂ ጋር በኢዮጴ ቆየ (ሐዋ. ሥራ 9: 43)። ከኢዮጴ 25 ማይል (40 ኪ.ሜ.) ርቀት ላይ በምትገኘው በቂሳሪያ ቆርኔሌዎስ የሚባል የሮም መቶ አለቃ ይኖር ነበር። እርሱና ቤተሰቡ እግዚአብሔርን ከልባቸው የሚያመልኩ ነበሩ፤ ወደ አይሁድነት ግን በይፋ አልገቡም - ማለትም ቆርኔሌዎስ ያልተገረዘ አህዛብ ነበር። ከእግዚአብሔር በተቀበለው ራዕይ መልዕክተኞችን ወደ ኢዮጴ ልኮ ጴጥሮስን ወደቤቱ እንዲጋብዝ ተነገረው (ሐዋ. ሥራ 10:1-8)

ሐዋ. ሥራ 10:9-16፣28፣34፣35ን ያንብቡ። ጴጥሮስ ምን ተመለከተ? እንዴትስ ተረጎመው?

የጴጥሮስ ራዕይ ስለ ምግብ ሳይሆን ስለ ሰዎች መሆኑን ማወቅ ጠቃሚ ነው። ፡ አዎን እኩለ ቀን ገደማ ነበር፤ ጴጥሮስም ርቦት ነበር፤ ያ ደምፅም የሚያያቸውን አርዶ እንዲበላ ነግሮታል። ነገር ግን እግዚአብሔር ይህንን ራዕይ የላከው በንፁህና ርኩስ ምግብ መካከል ያለውን ልዩነት ለማጥፋት ሳይሆን ወንጌል ሁሉንም የሚያቅፍ መሆኑን ለጴጥሮስ ለማስተማር ነው።

ራዕዩ ጴጥሮስ አህዛብን የማግለል ልማዱን እንዲያቆም በግልፅ የተቀመጠ ነበር። ጴጥሮስ የሚያስበው ወደ ቆርኔሌዎስ ቤት ገብቶ ከርሱ ጋር ካመለከ ራሱን እንደሚያረክስና በቤተ መቅደስ በእግዚአብሔር ፊት ለመቆም የማይገባው እንደሚሆን ነበር። በመጀመሪያው መቶ ክፍለ ዘመን በይሁዳና አካባቢዋ የነበሩ አይሁዶች ካልተገረዙት አህዛብ ጋር አይቀላቀሉም ነበር።

ችግሩ በጊዜው የነበረው ስነመለኮታዊ አስተምሮ ሲሆን አይሁዶችን ከአህዛብ ለይቶ እንደ ሀገር የመኖራቸውን ዋና ምክንያት ማለትም እውነተኛውን አምላክ ለዓለም ማሳወቅን እንዲዘነጉ አድርጎ አቅጣጫ አስቀይሯቸዋል።

መገረዝ የአብርሐማዊው ቃልኪዳን ምልክት ስለነበር ያልተገረዙ አህዛብ በንቀት አይን እየታዩ ይገለሉ ነበር። ተገርዘው አይሁዳዊ ካልሆኑ በስተቀር የቃልኪዳኑ በረከቶች ተካፋይ እንደማይሆኑ ይታሰብ ነበር። ይህ ሐሳብ ቀደምት አማኞች በጊዜ ሂደት እያስተዋሉ እንደመጡት ከኢየሱስ ሞት ሁሉን አቀፍነት ጋር የማይሄድ ነበር።

ቲቶ 2:11ን ገላቲያ 3:26-28ንና ኤፌሶን 2:11-19ን ያንብቡ። እነዚህ ጥቅሶች የወንጌል መልዕክት ሁሉን አቀፍ ስለመሆኑ ምን ያስተምሩናል? ለክርስቲያኖች በዘር መከፋፈልና ጥላቻን መዘራት ስህተት ስለመሆኑ ምን ይነግሩናል?

ማክሰኞ ነሐሴ 1

የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ

ሐዋ. ሥራ 10:44-48 በቀደምቷ ቤተክርስቲያን ታሪክ ወሳኝ የሆነን ቅፅበት ይገልፀልናል። ከሐዋሪያቱ በአንዱ አማካኝነት ወንጌል ላልተገረዙ አህዛብ ሲሰበክ ይህ የመጀመሪያው ነበር። ከግሪክ ከመጡት አማኞች በተቃራኒ ሐዋሪያቱና ሌሎች አይሁድ አማኞች አህዛብን በቤተክርስቲያን ለመቀበል ዝግጁ አልነበሩም። ኢየሱስ እስራኤላዊ መሲህ ስለነበር ወንጌሉ በቅርብና በሩቅ ላሉት አይሁድ ብቻ መሰበክ አለበት ብለው ያምኑ ነበር። አህዛብ በእምነት ማህበሩ ተቀባይነት ለማግኘት በመጀመሪያ ወደ አይሁድነት ሊለወጡ ግድ ነበር። በሌላ አባባል አህዛብ ክርስቲያን ከመሆናቸው በፊት አይሁድ መሆን ነበረባቸው። በቀደምት አይሁዶች ዘንድ ሊለወጥ የሚገባው አስተሳሰብ ያ ነበር።

ለቆርኔሌዎስና ቤተሰቡ የልሳን ስጦታ መስጠቱ ያ አስተምሮ ስህተት መሆኑን በግልፅና በሚታይ ሁኔታ የሚያስረዳ ምልክት ነበር፤ ከመዳን አንፃር እግዚአብሔር በአድሎ የሚያያቸው የሉም፤ አይሁድና አህዛብ በአንድ አይነት መልኩ ይዳኛሉ።

ሐዋ.ሥራ 11:1-18ን ያንብቡ። በኢየሩሳሌም የነበረችው ቤተክርስቲያን አባላት ጴጥሮስ በቆሳርያ ላጋጠመው ነገር ምን ምላሽ ሰጡ?

ለረጅም ዘመናት በቆየውና አይሁዶች በአሕዛብ ላይ ባላቸው የተሳሳተ አመለካከት ምክንያት በኢየሩሳሌም የነበሩት አማኞች ጴጥሮስ ካልተገረዙት ጋር በመብላቱ ወቀሱት። ከቆርኔሌዎስና ቤተሰቦቹ መዳን በላይ የአይሁድ ስርአቶች ተጠብቆ መቆየት የበለጠ ያሳሰባቸው ይመስላል። ቤተክርስቲያን ከአይሁድ ስርአቶች ጋር ከተቃረኑት የእስራኤልን እምነት በመካዳቸው ምክንያት እግዚአብሔር የሚተዋቸው መስሏቸው ፈሩ። ሌሎች አይሁዶች በነርሱ ላይ በሚያቀርቡባቸው ክስና እስጢፋኖስ እንዲገደል ወደመሩት ወቀሳዎች መንገድ እንዳይሄዱ ፈሩ።

“የክርስቶስ ቤተክርስቲያን ሙሉ ለሙሉ አዲስ ወደሆነ የስራ አቅጣጫ የምትገባበት ጊዜ መጣ። ብዙ ከአይሁድ የተመለሱ አማኞች በአህዛብ ላይ ዘግተውት የነበሩት በር በሰፊው የሚከፈትበት ጊዜ ደረሰ። ወንጌሉን የተቀበሉ አህዛብ መገረዝ ሳይኖርባቸው አይሁድ ከሆኑ ደቀመዛሙርት ጋር እኩል መታየት ቻሉ።” Ellen white, The Acts of the Apostles, P.136

ልክ በጴንጤቆስጤ ቀን እንደሆነው ቀድሞ በማያውቁት ቋንቋ ተናገሩ። የአላማ ልዩነት ብቻ ነበር። ለሐዋሪያቱ ልሳን ሲሰጥ ለዓለም ወንጌሉን ለማዳረስ አላማ ሲሆን ለቆርኔሊዮስ ግን የእግዚአብሔር ፀጋ በአህዛብም እየሠራ እንደነበር ለማረጋገጥ ነበር የተሰጠው።

ረቡዕ ነሐሴ 2

የአንዎኪያዋ ቤተክርስቲያን

በቆርኔሌዎስ መለወጥ በመነሳሳት ሉቃስ የጴጥሮስን አገልግሎት ትረካ አቋርጦ ወንጌል በአህዛብ ወደፊት የሄደበትን ታሪክ ይነግረናል።

ሐዋ. ሥራ 11:19-26ን ያንብቡ። አንዳንድ ከኢየሩሳሌም የመጡ ስደተኞች ወደ አንዎኪያ ሲመጡ ምን ተፈጠረ?

የሐዋ. ሥራ 11 ይሄኛው ክፍል ጳውሎስ ያነሳሳውን (በምዕራፍ 8 የሚገኘውን) ስደት ታሪክ የሚያወሳ ነው። ስለዚህ ቀደም ብለን ያየናቸው መስፋፋቶች በይሁዳና በሌሎች ቦታዎች እየተካሄዱ ባሉበት ሰዓት ከኢየሩሳሌም እንዲወጡ ከተገደዱት ግሪካዊያን አማኞች መካከል አንዳንዶቹ ከይሁዳ ድንበር እጅግ ርቀው ወንጌልን እየዳረሱ ነበር።

ሉቃስ በሶሪያ በምትገኘው አንጻሊያ በተባለችውና ስደተኛ የሆኑት አማኞች ለአይሁድ ጓደኞቻቸውና ለግሪካዊያን ወንጌልን መስበክና ብዙ አማኞችን ማግኘት በጀመሩበት ከተማ ላይ ልዩ ትኩረት ሰጥቷል። በሐዋ. ሥራ 1:8 ኢየሱስ የሰጠው ተልዕኮ ግሪክ በነበሩ አይሁድ ክርስቲያኖች ጥረት አማካኝነት መስተዋል ጀመረ።

በአንጻሊያ በተገኘው ስኬት የተነሳ በኢየሩሳሌም የነበሩት ሐዋሪያት ሁኔታውን እንዲገመገም በርናባስን ለመላክ ወሰኑ። እርሱም ለወንጌል ሥራ መስፋፋት ያለውን ታላቅ ዕድል በመመልከት እንዲረዳው ጳውሎስን ይዞ ወደ ተርሴስ ሄደ።

በርናባስ ትክክል ነበር። እርሱና ጳውሎስ አብረው በሰሩበት ዓመት አብዛኛው አህዛብ የሆነበት ብዙ ሕዝብ ወንጌሉን መስማት ችለ። ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ይናገሩበት የነበረው ግለት አማኞቹ ለመጀመርያ ጊዜ «ክርስቲያኖች» ተብለው እንዲጠሩ አደረጋቸው (ሐዋ. ሥራ 11:26)። ክርስቲያኖች «ተብለው ተጠሩ» የሚለው አባባል ከቤተክርስቲያን ውጭ ባሉ ሰዎች ምናልባትም ሊያሾፉባቸው የተሰጠ ስም መሆኑን ያሳያል። አማኞች ግን ራሳቸውን «ወንድሞች» (ሐዋ. ሥራ 1:16)፣ ደቀመዛሙርት (ሐዋ. ሥራ 6:1) ወይም «ቅዱሳን» (ሐዋ. ሥራ 9:13) ብለው ይጠሩ ነበር። የሐዋሪያት ሥራ መጽሐፍ በተፃፈበት ወቅት «ክርስትያን» የሚለው የተሰመደ መጠሪያ ሆኖ ነበር (ሐዋ. ሥራ 26:28) ሉቃስም ያንን እያረጋገጠ ይመስላል። ፡ «ክርስቲያን» ማለት የክርስቶስ ተከታይ ማለት ነው።

ለእርስዎ «ክርስቲያን» ተብሎ መጠራት ምን አይነት ትርጉም ይሰጥዎታል? ታዲያ ህይወትዎ እውነትም ክርስቲያን ነው? ማለትም በጣም ወሳኝ በሆኑ ጉዳዮች ክርስቲያን ካልሆኑት በተለየ እንዴት እየኖሩ ይሆን?

ሐመስ ነሐሴ 3

የሔሮድስ ማሳደድ

ወደ ይሁዳ ስንመለስ ንጉስ ሔሮድስ የዮሐንስ ወንድም የሆነውንና የዘብዴዎስ ልጅ ያዕቆብን ማስገደሉን እንመለከታለን (ማር. 1:19)። በጴጥሮስም ላይ ተመሳሳዩን ማድረግ ፈልጎ ነበር።

ሐዋ.12:1-4ን ያንብቡ። ቀደምቷ ቤተክርስቲያን ስላጋጠማት ተጋድሎ ይህ ምን ያስተምራል?

በዚህ ቦታ የተጠቀሰው ሔሮድስ አግሪጳ የመጀመሪያው ሲሆን የታላቁ ሔሮድስ የልጅ ልጅ ነው (ማቴ. 2:1)። በይሁዳ ከ40 እስከ 44 ዓ.ም እ.ኤ.አ ገዛ።

: ለእምነቱ ያለው ፅናት በአይሁዳዊያን በተለይም በፈሪሳዊያን ዘንድ ታዋቂነትን አስገኝቶለታል። በአይሁዶች ለመወደድ ብሎ አንዳንድ ሐዋሪያትን ማሰቃየቱን ስንመለከት በሌላ ቦታ ስለርሱ ከተጻፈው ጋር ይገጥማል።

ያዕቆብ በርሱ ትዕዛዝና አላማ መሠረት ስለተገደለ ጴጥሮስንም ሊያስገድል አቀደ። ጴጥሮስ ተያዘና በአራት ፈረቃ አራት አራት ወታደሮች እንዲጠብቁት አደረገ። ጴጥሮስ ከአራት ወታደሮች ጋር ይቆይ ነበር፤ ሁለቱ ከእጁ ሠንሰለት ጋር ሲታሰሩ የቀሩት ሁለት ደግሞ በሩን ይጠብቃሉ። እንዲህ ጥብቅ የሆነ ጥበቃ የሚያስደርገው ቀደም ብሎ ጴጥሮስና የሐንስ ታስረው ሳሉ የተፈጠረው ነገር እንዳይደገም ለማድረግ ነበር (ሐዋ. ሥራ 5:17-20)።

ሐዋ. ሥራ 12:5-18ን ያንብቡ። ወንድሞች ሲፀልዩ ምን መልስን አገኙ?

በማግስቱ አግሪጳ ጴጥሮስን ወደ ፍርድ አስወስዶ ለማስገደል አቅዶ በዚያ ለሊት ጴጥሮስ በድጋሚ ተአምራዊ በሆነ ሁኔታ በመልአክ አማካኝነት ከእስር ወጣ።

በመቀጠል በቆሳሪያ የአግሪጳን መሞት ታሪክ እናገኛለን/ሐዋ. ሥራ 12:20-23/። የሞተበትን ምክንያት ለመለየት የተለያዩ መላምቶች ቢሰጡም /ጨጓራ፣ መርዝ፣ የሆድ ህመም/ ሉቃስ ግን በግልፅ ንጉሱ የሞተው በመለኮታዊ ፍርድ ምክንያት እንደሆነ ተናግሯል።

ያዕቆብ ተገደለ፣ ጴጥሮስ እንዲያመልጥ ተደረገና ሔሮድስ ደግሞ መለኮታዊ ቅጣት አገኘው። በአንዳንዶቹ ጉዳዮች ፍትህን ብናይም በሌሎቹ ደግሞ እንደዚያ አይመስልም። ላሉን ጥያቄዎች ሁሉ መልስ እንደሌለንና ባልተረዳናቸው ጉዳዮችም ቢሆን ለምን በእምነት መኖር እንዳለብን እነዚህ ጉዳዮች የሚያስተምሩን እንዴት ነው?

ዓርብ | ነሐሴ 4

ተጨማሪ ጥናት:- “በሐዋሪያት ሥራ 10 ላይ በሰማይ መላዕክት ተሳትፎ ቆርኔሌዎስና ቤተሰቡ የሚለወጡበትን ምሳሌ እናገኛለን። እነዚህ ምዕራፎች /8-10/ በትኩረት ይነበቡ። በነዚህ ውስጥ ነፍሳትን በማዳን ሥራ ከተጠመደ ክርስቲያን ጋር ብዙዎች ከሚገምቱት በላይ ሰማይ በቅርበት እንደሚሠራ እንመለከታለን። እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ ሰብአዊ ዘር ግድ እንደሚለውና እያንዳንዳችንም ሌላውን የጌታን ሥራ በምድር ላይ ለመጨረስ እንደሚጠቅም የእግዚአብሔር መሣሪያ አድርገን መመልከትን መማር ይኖርብናል።” Ellen G White, *The SDA Bible commentary*, Vol.6, P. 1059

“ቤተክርስቲያን ስትፀልይ የእግዚአብሔር አላማ ወደፊት ይራመድና ምንም እንኳን ስደትና ሞት ባይቀርም ሰይጣን ግን እየተሸነፈ ይሄዳል። ሉቃስ ስለ ወንጌል አሸናፊነት በእርግጠኝነት ሲናገር አገልጋዮቹ ቢሰቃዩና ቢታሰሩም የእግዚአብሔር ቃል ግን እንደማይታሰር ይገልጻል።” 1 Howard Marshall, The Acts of the apostles (Grand Rapids: Eerdmans,1980), PP. 206-207

የመወያያ ጥያቄዎች

1. ቆርኔሌዎስ “ከመላው ቤተሰቡ ጋር በመንፈሳዊ ነገር የተጋና እግዚአብሔርን የሚፈራፈሩ፣ ለሰዎች እጅግ ምፅዋት የሚሰጥ፣ አዘውትሮ ወደ እግዚአብሔር የሚፀልይ ነበር።” /ሐዋ. ሥራ 10:2/ ቆርኔሌዎስ ጴጥሮስንም ከመገናኘቱ በፊት የእግዚአብሔር መንፈስ በውስጡ ይሠራ እንደነበር ይህ ማስረጃ ነው። ፡ ያለው የአምልኮ ህይወት እግዚአብሔር ወንጌሉን እንዲያበራለት በር ከፍቶ ይሆን? በርሱ ታሪክ ውስጥ ትምህርት የሚሆነን ምን አለ?
2. ወደ ሰኞው ክፍል ይመለሱና ይህንን ጥያቄ በሰንበት ት/ት ክፍልዎ ይጠይቁ። ፡ እንደ ክርስቲያን መግባት በሌሉበን የዘር ግጭት ውስጥ የሚያስገቡን ምን አይነት ባህላዊ፣ ማህበራዊና ፓለቲካዊ አውዶች ይሆኑ? በሌላ አባባል እንደ ክርስቲያን ከባህልና አመለካከት በላይ መሆን የምንችለው እንዴት ነው?
3. ምንም ጉዳት ቢደርስባቸውም ጳውሎስ ክርስቲያኖችን ማሳደዱ መልካም ነገርን አምጥቷል። ወደ አንደክያ የመጡት ስደተኞች ለአይሁዶችና ለግሪካውያን መስበክ ጀመሩ። በክፍልዎ በግል ስላጋጠምዎና ቆይቶ ወደ በረከት ስለተቀየረ ህመምና ስቃይዎ ያካፍሉ።
4. ያዕቆብ ለኢየሱስ ቅርብ ከነበሩት ደቀመዛሙርት አንዱ ነበር /ማር. 5:37፣9: 2፣14:33/። ሆኖም ከአስራ ሁለቱ የመጀመሪያው ሰማዕት ሆነ። ታማኝ የሆኑ ሰዎች የማይገባቸውን መከራ ሲቀበሉ የሚያሳዩ ሌሎች ምሳሌዎችን ከመጽሐፍ ቅዱስ ይጥቀሱ። ስለ ስቃይ ባለን ጥያቄ ላይ ከነዚህ ታሪኮች ምን ትምህርት መውሰድ እንችላለን?

7ኛ ትምህርት

ከጎህሳስ 5 - 11

የጎህሳስ የመጀመሪያው ጣሊያናዊ ገዛ

ስንበት ከሰዓት

ለዚህ ሳምንት ጥናት የሚከተሉትን ጥቅሶች ያንብቡ፡- ሐዋ.13፣2ቆሮ.4፣7-10፣ሮሜ.10፣ 1-4፣ ሮሜ 3፣19፣ ሐዋ.ሥራ 14፣1-26፣ ሮሜ. ምዕ.9-11።

መታሰቢያ ጥቅላ ፡- “እንግዲህ ወንድሞች ሆይ የኃጢአት ይቅርታ የሚገኘው በኢየሱስ በኩል መሆኑ እንደ ተሰበከካችሁ ዕወቁ በእርሱ የሚያምን ሁኩ በሙሴ ሕግ በኩል ማግኘት ያከቻከውን ጽድቅ ያገኛኩ።” (ሐዋ. ሥራ 13፣38 - 39) “

ያለ ጥርጥር ወንጌል ለአህዛብ ብሎም ለአይሁድ መዳረስ ነበረበት። ቀደምት አይሁዳውያን ክርስትያኖች ቀስ በቀስናበእርግጠኝነት መቀበል የጀመሩትይህንን መልእክት ነበር።

አህዛብ በስፋት መቀላቀላቸውን ለመጀመሪያ ጊዜ በግልፅ የሚነግረን ስለ አንጾኪያ የተነገረው ታሪክ ነው። በሌላ አገላለጽ ጥቂት የማይባሉ የአይሁድ አማኞች የነበሩ ቢሆንም(ገላ. 2፣11-13) የመጀመሪያው የአህዛብ ቤተክርስቲያን የተመሰረተው በአንጾኪያ ነበር። መስራቾቹ ለወንጌል ካላቸው ቅናት የተነሳ በርናባስና ጳውሎስ እንደመጡ በተፈጠረው አዲስ ሃይል በመነሳሳት ቤተክርስቲያን በፍጥነት አደገች፡ ፡ ይህችስፍራም ከይሁዳ ውጪ የመጀመሪያዋክርስቲያኖች ማዕከል ሆነች። እንደ እውነቱ ከሆነማ በአንዳንድ ጉዳዮች በኢየሩሳሌም ከሚገኘው ቤተክርስቲያንም ሳይቀርትልቃላች።

ሐዋሪያት አሁንም ያሉት በእየሩሳሌም ቢሆንም አንጾኪያ የክርስትያን አገልግሎት ተልዕኮ የውልደት ስፍራ ሆነች። ጳውሎስ የተጓዘባቸውን ሦስት ሚሲዮናዊ ጉዞዎች በተቃና መንገድ እንዲያደርግ በመነሻነት እገዛ ያደረጉለት በዚህ ስፍራ ያሉ አማኞች ነበሩ። ክርስትና የሱስ እንዳቀደው አለማቀፋዊ ሃይማኖት የሆነው፤ ወንጌልም «ለህዝብ፤ ለነገድ ለቋንቋ ሁሉ»(ራዕይ 14፡6) እንዲሰፋፋ የሆነውበነዚህ ሰዎች ቆራጥነት ምክንያት ነበር።

የዚህን ሳምንት ትምህርት አጥንተው ለነሐሴ 12 ስንበት ይዘጋጁ።

እሱድ

ነሐሴ 6

ሰልጣና እና ጳፋ

ሐዋ. ሥራ 13 ላይ ሉቃስ በሁለት ሙሉ ምዕራፎች(ሐዋ. 13 እና 14) የሰፈረውን የጳውሎስን የመጀመሪያ ጉዞ ለመተረክ ሲል ትኩረቱን ወደ አንጾኪያ ይመልሳል። ከዚህ ጀምሮ እስከ መጽሐፉ ማብቅያ ድረስ ትኩረቱን በጳውሎስ እና ለአህዛብ ባለው ተልዕኮ ላይ ያነጣጥራል።

ይህ በሐዋሪያት ስራ መጽሐፍ የምናገኘው ቀዳሚው የወንጌል እንቅስቃሴ ሲሆን ይህ ጉዞ ደግሞ በቤተክርስቲያኒቷ በጥንቃቄ ታቅዶ የተከናወነ ድርጊት ነበር። ቢሆንም ሉቃስ ይህ ጥረት የመነጨው ከአማኞች ከራሳቸው ሳይሆን ከእግዚአብሔር እንደ ሆነ በአጽንኦት ይጠቅሳል። እዚህ ጋ የምናገኘው ወሳኙ ነጥብ እግዚአብሔር ሊሰራ የሚችለው እርሱ እንዲጠቀምብን በገዛ ራሳችን ፈቃድ ራሳችንን መስጠት ስንችል ነው።

ሐዋ.13:1-12ን ያንብቡ። በርናባስና ጳውሎስ በቆጵሮስ ስላደረጉት እንቅስቃሴ በተመለከተ ሉቃስ አጽንኦት ሰጥቶ ሊያስተላለፍ የፈለጋቸው ነጥቦችን ያደርጋቸው?

ወንጌላውያኑ ተሰናብተው ከመሄዳቸው አስቀድሞ የምልጃ ጸሎትና ጾም ተደርጎ ነበር። በዚህ አውድ መሠረት እጅን ጭኖ የመጸለይ ተግባር ለስራው ብቁ ይሆኑ ዘንድ ለእግዚአብሔር ፀጋ አሳልፎ መስጠትንና መቀደስን ይወክላል(ሐዋ.14:26)።

የቆጵሮስ ደሴት ከአንጾኪያ እምብዛም ርቀው በማይገኘው ሰጫን ምስራቃዊ የሜዴትራንያን ባህር ጥግ የሚገኝ ስፍራ ነው። በርናባስ አስቀድሞ በቆጵሮስ ስለነበረብቻ ሳይሆን ወንጌልም በዚያ ደሴት ቀድሞ ደርሶ ስለነበር ጉዞውን ለመጀመር ምቹ ስፍራ ነበር። ነገር ግን በዚያ ቦታም ቢሆን እጅግ ብዙ መሰራት የሚገባው ሥራ ነበረ።

በቆጵሮስ ውስጥ በርናባስ እና ጳውሎስ እንዲሁም የበርናባስ የአክሲት ልጅ የሆነው ማርቆስ የተባለው ዮሐንስ (ሐዋ.15:39፤ ቆላ.4:10) በሰልጣና ምክራቦች ይሰብኩ ነበር። ይህ የጳውሎስ የየእለት ተግባሩ ነበር። ወደ አህዛብ ፊቱን ከማዞሩ በፊት ቀድሞ በምክራብ መስበክ ማለት ነው። የሱስ እስራኤላዊ የሆነ መሲህ ስለነበር ወንጌልን አስቀድሞ ለአይሁድ ማካፈል ትክክለኛና እጅግ አስፈላጊ ነበር።

ከስልጣና በኋላ ወደ ምዕራብ አቅጣጫ እየተጓዙ (በሃሳባችን መሳል እንችላለን) ጳፋ ወደተባለችው ዋነኛ ከተማ እስኪደርሱ ድረስ በመንገድ ይሰብኩ ነበር። ከዚያም የመጽሐፉ ትረካ በሁለት ሰዎች ዙሪያ ያጠነጥናል። እነሱም አይሁዳዊ ጠንቋይ የሆነው በርያሱስ ወይም ኤልማስ እና የሮም አገር ገዥ የነበረው ሰርግዮስ ጳውሎስ ናቸው። ፡ ታሪኩ ሲቀጥል በእንደዚህ ያለ ከባድ ምላሽ በሚሰጥበት ሁኔታ እንኳን ወንጌል እንዴት እንደተሰበከ ያትታል። በአንድ በኩል ግልጽ ተቃውሞ በሌላ በኩል ደግሞ ትልቅ ስፍራ ያላቸው የአህዛብ ሰዎች ወንጌልን አምነው ሲቀበሉ እናያለን። ሐዋ.13:12 ላይ የምናገኘው ግልጽ ትረካ ስለ መለወጥ(ወንጌልን ስለ መቀበል) በደንብ ፍንትው አድርጎ የሚያሳይነው።

በዚህ ታሪክ አይሁድ የሆነው እውነትን ሲቃወም አህዛብ የሆነው ግን መቀበሉን ያስላስሉ። አንዳንድ ጊዜ በሌላ ቤተክርስቲያን ውስጥ ያሉ ክርስትያኖች ምንም እምነት ከሌላቸው ሰዎች ይልቅ «የወቅቱን እውነት» ለመቀበል ሲቸገሩ ስናይ ይህ ምን እንድንረዳ ያደርገናል?

ሰኞ ነሐሴ 7

የጲስዲያዎ አንጻህያ ክፍል 1

ጳውሎስና ጓደኞቹ ከቆጵሮስ ተነስተው በዛሬዎ ቱርክ ደቡብ ጫፍ በጳንፍሊያ ወደምትገኘው ጳርጌን ተጓዙ። ወደ ጲስዲያ ከመሄዳቸው አስቀድሞ ሉቃስ ሁለት የተከናወኑ ለውጦችን ይዘግብልናል። ጳውሎስ የመሪነቱን ሚና መያዙን (እስካሁን ድረስ በርናባስ ነበር ቀድሞ ይጠቀስ የነበረው) ሉቃስ የጳውሎስን አይሁዳዊ ስም («ሳውል») መጠቀም ያቆምና «ጳውሎስ» በሚለው ስም ብቻ መጠቀም ይጀምራል (ሐዋ.13:9)። ይህ የሆነበት ምክንያት ምናልባትም ጳውሎስን ከዚህ በኋላ በብዛት የምናገኘው በግሪክና ሮም ግዛት ውስጥ ስለሆነ ይሆናል።

ሐዋ.13:13 ላይ እንደተዘገበው ማርቆስ የተባለው የሐንስ ወደ እየሩሳሌም ተመለሰ። ማርቆስ የተባለው የሐንስ በምን ምክንያት ተለይቷቸው እንደሄደ የተገለጸልን ነገር የለም። ኤሌንጂኋይት ስትገልጽ ግን ከፊትለፊታቸው ሊገጥማቸው ያለው መከራን በመፍራትና ተስፋን በመቁረጥ «ማርቆስ ስለፈራናድፍረቱን ስላጣ አብሯቸው ወደ ሩቅ ስፍራ እንዳይሄድ እንቢ በማለት ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሰ» ትለናለች። - The Acts of Apostles, P.170። እግዚአብሔር ነገሮች ቀላል እንደሚሆኑ ቃል አልገባም። ከዚህ በተቃራኒ ግን ጳውሎስ ከመጀመሪያውኑ የሱስን ሲያገለግል ስቃይና እንግልት እንደሚደርስበት አውቋል (ሐዋ.9:16)። ነገር ግን በእግዚአብሔር ሃይል ላይ ሙሉ በሙሉ መደገፍን ተማረ፤ ይህም የጥንካሬው ሚስጥር ሆነለት (2ቆሮ.4:7-10)።

ሐዋ.13:38ን ያንብቡ:: በኢሲዲያ ምኩራብ ጳውሎስ ያስተላለፈው ወሳኝ መልእክት ምን ነበር?

ሐዋ.13:16-41 በአዲስ ኪዳን መጽሐፍ ውስጥ የተቀመጠውን የጳውሎስን የመጀመርያ ስብከት ይገልጽልናል:: የተጻፈው ይህ ሆነ እንጂ የጳውሎስ የመጀመሪያው ስብከቱ እንዳልሆነ ሳንረሳ በአጭሩ ተጠቃሎ የቀረበ መሆኑም ሌላው ነጥብ ነው::

ስብከቱ በሶስት ዋና ዋና ክፍሎች ይከፈላል:: እግዚአብሔር እስራኤልንና የዳዊትን መንግስት ስለመምረጡ (ሐዋ.ሥራ 3:17-23):: ይህ ክፍል ከአይሁድ አድማጮች ጋር መግባባትን ለመፍጠር የተናገረው ነው:: ቀጥሎም ኢየሱስ የእግዚአብሔር የተስፋ ቃልፍጻሜ በመሆን ከዳዊት ዘር ግንድ ለእስራኤል ድነትን እንደሚያመጣ ተረከላቸው (ሐዋ. ሥራ 13:24-37):: ነገሩን ሲደመድም ደግሞ በየሱስ የተሰጠውን ድነት እምቢ ለሚሉ ማስጠንቀቂያን በመስጠት ነበር (ሐዋ. ሥራ 13:38-41)::

የስብከቱ ዋነኛ ጡዘት የሚገኘው በቁርጥ 38ና 39 ሲሆን ይህም የጳውሎስ መልእክት አንኳር ነጥብ ወደ ሆነው ፅድቅ ያተኩራል:: ይቅርታና ጽድቅ የሚገኘው በሙሴ ህግ በኩል ሳይሆን በየሱስ ብቻ ነው:: ይህ ክፍል ህጉ ተሸሯል አይለንም ነገር ግን አይሁዶች ጽድቅ ያመጣልናል ያሉት ህጉ ይህን ማድረግ እንደማይችል ፍንጭ ለመስጠት ነው (ሮሜ10:1-4):: የዚህ ሁሉ ብቸኛ ባለመብት ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው (ገላ.2:16)::

ድነት በየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው ስንል ምን ማለታችን ነው? የእግዚአብሔርን የሞራል ህግ መጠበቅ አስፈሪነትና ህጉ ሊያፀድቀን ስላለመቻሉ በማሰብ ሁለቱን ሀሳቦች እንዴት ሊያስታርቋቸው ይችላሉ?

ማክሰኛ ነሐሴ 8

የኢሲዲያዎ አንጻሪያ ክፍል 2

ሐዋ.13:38-39 የሚገልጽልን ህጉ ሊያፀድቀን እንደማይችል ሲሆን ይህ ደግሞ ወሳኝ አስተምህሮ ነው:: የህጉ ባህሪ መልካም ቢሆንም ህጉ ሊያፀድቀን አይችልም፤ ምክንያቱም ለሚጠብቁት ሰዎች ፍጹም መታዘዝን አይሰጣቸውም (ሐዋ.15:10፣ ሮሜ 8:3):: ህጉ ፍጹም መታዘዝን እንድንለማመድ ቢያደርገን እንኳን ያለፈውን ኃጢአታችንን ሊያስተሰርይልን አይችልም (ሮሜ3:19፣ ገላ.3:10-11):: ለዚህ ነው ጽድቅን በከፊልም እንኳን ማግኘት የማይቻለው:: ፅድቅን ልንቀበል የምንችለው

ሊያስተሰርይ ብቁ በሆነው በየሱስ ላይ ባለን እምነት ብቻ ነው። (ሮሜ 3:28፣ ገላ.2: 16)። ይህ ስጦታ ደግሞ ፈጽሞ የማይገባን ነው። መታዘዝ ለክርስትና ህይወት ምንም ያህል አስፈላጊ ቢሆን ድነትን ግን ሊያመጣልን አይችልም።

ሐዋ.13:42-49ን ያንብቡ። በምኩራብ ያሉ ሰዎች የጳውሎስን መልእክት እንዴት ተቀበሉት?

ምንም እንኳን ጳውሎስ መልእክቱን የደመደመው ጠንከር ባለ መንገድ ቢሆንም በምኩራብ የነበሩት አብዛኛዎቹ ሰዎች የሰጡት ምላሽ ደስ የሚያሰኝ ነበር። በሚቀጥለው ሰንበት ግን ነገሮች በአስደናቂ ሁኔታ ተለወጡ። የወንጌሉን መልዕክት ሲቃወሙ የነበሩት «አይሁዳውያን» ምናልባትም ይሁዲነትን እንደተቋም የሚወክሉት የምኩራብ መሪዎች ሊሆኑ ይችላሉ። ሉቃስም እጅግ ከመቅናታቸው የተነሳ በጭካኔአይን ጳውሎስን ይመለከቱት እንደነበር ገልጧል።

በጥንቱ አለም የአይሁድ እምነት መገለጫ የነበሩት በአንድ አምላክ ማመን፣ የአኗኗር ዘይቤ እንዲሁም ሰንበት ከአይሁድ ውጪ የሆኑትን ሰዎች በከፍተኛ ሁኔታ ስለሰባቸው ብዙዎች የአይሁድን እምነት ተቀላቅለው ነበር። ግርዘት ግን ኋላቀር እና አፀያፊ አድርገው ስለወሰዱት ትልቅ እንቅፋት ሆኖባቸው ነበር። በዚህ የተነሳ ብዙ አህዛብወደ አይሁዳዊነት በይፋ ሳይቀየሩም እግዚአብሔርን ለማምለክ ወደ ምኩራብ ይመጡ ነበር። እነዚህም «እግዚአብሔርን የሚፈሩ» ተብለው ይጠሩ ነበር። በምኩራብ የሚገኙ የአይሁድ እምነት ተከታዮች ተብሎም ተጠርተዋል (ሐዋ.13: 16፣43)። በህዝቡ መካከል የጳውሎስ መልእክት እንዲሰራጭ ያደረጉትና በብዛትም ይመጡ የነበሩት «እግዚአብሔርን የሚፈሩ» የተባሉትና ወደ አይሁድነት በይፋ የተቀላቀሉት እንደሆኑ ይገመታል። በቅድሚያ የአይሁድ እምነት ተከታይ ሳይኮን ድነትን መለማመድ መቻሉ ያለጥርጥር ለብዙዎች ማራኪና ሳቢ ነበር።

የአይሁድ መሪዎች ስላደረገባቸው ቅናት ምክንያት ለመግለፅ ይህ ደረዳ ይሆናል። በዚህም አለ በዛ ወንጌልን በመቃወማቸው ከእግዚአብሔር ድነት ራሳቸውን እያገለሉ ብቻ ሳያሆን ጳውሎስና በርናባስንም ነፃ ሆነው በድነት እቅድ ውስጥ ያካተታቸውን አምላክ በማመስገን ወደተደሰቱት አህዛብ ሙሉ ትኩረታቸውን እንዲያደርጉ አደረጓቸው።

ረቡዕ

ነሐሴ 9

ኢቆንዮን

በአይሁድ መሪዎች አነሳሽነት የአካባቢው ባለስልጣናት የተቃውሞ ቅስቀሳን አነሳስተው ጳውሎስንና በርናባስን ከከተማ አስወጧቸው(ሐዋ.13:50):: ደቀመዛሙርቱ ግን በደስታና በመንፈስቅዱስ ይበልጥ ተሞሉ (ሐዋ.13:52)::ወንጌላውያኑም ወደ ኢቆንዮን ከተማ አቀኑ::

ሐዋ. ሥራ 14:1-7ን ያንብቡ::የጳውሎስና የበርናባስ እንቅስቃሴ በኢቆንዮን ምን ውጤት አመጣ?

በኢቆንዮንም ጳውሎስና በርናባስ ፊታቸውን ወደ አህዛብ ከማዘራቸው አስቀድሞ አይሁዶችን ለመድረስ ሞከሩ:: በጲስድያዋ አንጾኪያ የነበረው የጳውሎስ ስብከት (ሐዋ.13:16-41) በአገልግሎቱ ለአይሁድ ቅድሚያ የሰጠበትን ዋነኛ ምክንያት ያም ስለ እስራኤል መመረጥ መመረጡም ስለያዘቸው በረከቶች (ሮሜ3:2፣ 9:4-5) እንዲሁም ከዳዊት የዘር ግንድ አዳኝ የመምጣቱ ተስፋ ቃል ስለተፈፀመ ነበር:: አያሌ አይሁዳውያን ወንጌልን መቃወማቸው እውነት ቢሆንም ጳውሎስ ግን ስለአይሁድ መለወጥ ፈጽሞ ተስፋ አልቆረጠም::

ሮሜ 9-11 ላይ ጳውሎስ ግልጽ አድርጎ እንደሚያስቀምጥልን «ከእስራኤል የተወለደ ሁሉ እስራኤላዊ አይደለም» (ሮሜ9:6)፤አንዳንድ አይሁዳውያንም ሊያምኑ የቻሉትበእግዚአብሔር ምህረት የተነሳ ብቻ ነው:: እግዚአብሔር ህዝቡን አልተወምነገር ግን «በአሁን ጊዜም እንደዚሁ በጸጋ የተመረጡ ትሩፋን አሉ»(ሮሜ 11:5)::አንድ ቀን አይሁዶች በእምነት ወደ የሱስ እንደሚመጡ ቢያምንም ጳውሎስ ወንጌልን ለአህዛብ መስበኩን ቀጠለ::

«ጳውሎስ በሮሜ ምዕራፍ 9-11 ላይ ባቀረበው የመከራከሪያ ነጥብ በሐዋሪያት ሥራ መጽሐፍ ስለተከተለው የተልዕኮስትራቴጂ የበለጠ የገለጸ ሲሆን በየትውልዱ ያሉ ክርስትያኖች ላላመኑ አይሁዶች መመስከር እንዳለባቸውያሳየበትን ወሳኝ የስነ መለኮት ትምህርት የምናገኝበት ነው::» David G. Peterson, The Acts of the Apostles (Grand Rapids: Eerdmans, 2009),P.401::

ጉዳዩ በጳጳራዊ አንድነት ከሆነው እምብዛም አይለይም። በቅድሚያ ለጳጳራዊ መልእክት አይሁድም ይሁኑ አህዛብ የሰጡት ምላሽ ቀና ነበር። ግን አሁንም በድጋሚ አማኝ ያልሆኑ አይሁዳውያን ምናልባትም የአይሁድ ማህበረሰብ መሪዎች አህዛብ የሆኑት በወንጌላውያኑ (በእነ ጳውሎስ) ላይ ተቃውሞ እንዲያነሳሱባቸው አዕምሮአቸውን መረዙባቸው። ይህም በህዝቡ መካከል ከባድ መከፋፈልን ፈጠረ። ፡ ተቃዋሚዎቹም ጳውሎስ እና በርናባስን ለማጥቃትና ለመግደል ሲያሰሩ ሁለቱም ወንጌላውያን ከተማውን ለቀው ወደ ቀጣዩ ስፍራ ለመሄድ ወሰኑ።

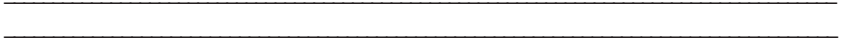
አይሁዶች ወንጌልን ከመስማት ባለፈ የየሱስን ስም የሚጠሩ ሰዎች በህይወታቸው ሲያሳዩት መመልከት ይፈልጋሉ። እርስዎ አይሁዳዊ የሆነ ጓደኛ ካለዎት ምን አይነት ምስክርነትን ነው እየሰጡት ያሉት?

ሐመስ **ነሐሴ 10**

ልስጥራና ደርቤ

ቀጥሎ ጳውሎስና በርናባስ የጎበኙት ስፍራ ልስጥራ ሲሆን ከኢቆንዮን በደቡብ ምዕራብ አቅጣጫ አስራ ስምንት ማይል (29 ኪ.ሜ አካባቢ) ርቆ የሚገኝ አነስተኛ መንደር ነው። በዚያ ጥቂት ጊዜ ቢያሳልፉም (ሐዋ. ሥራ 14:6-7፣15) ሉቃስ የዘገበልን ግን አንዱን ታሪክ ብቻ ነው፤ ይኸውም ከመወለዱ ጀምሮ ሲሰቃይ ስለኖረው ምናልባትም ለማኝ ስለነበረው ሽባው ሰው መፈወስነበር።

ሐዋ.14:5-19ን ያንብቡ። ለጳውሎስ የመለሱለት ምላሽ ሕዝቦቹ ምን ያህል ማስተዋላቸው የወረደ እንደሆነ እንዴት ያሳያል?

ሕዝቦች በተአምሩ እጅጉን ስለተደመሙ ጳውሎስና በርናባስ አማልክት እንደሆኑ በማመን ስም አወጡላቸው። በርናባስን «ድያ(ዜውስ)» ብለው ሲጠሩት እርሱም የግሪክ አማልክት የበላይ አምላክ ሲሆን ጳውሎስን ደግሞ «ሄሮማን» ብለው ጠሩት እርሱም «የድያ» አፈቀላጤ ነው። እንደእውነቱ ከሆነ ሰዎቹ መስዋዕትም ጭምር ሊያቀርቡላቸው ፈልገው ነበር።

የላቲን ገጣሚ የሆነው አቪድ (43 ከክ.ል. በፊት -17 ከክ. ል በኋላ የኖረው) ሁለት አማልክት በሰዎች ተመስለው ተመሳሳዩን አካባቢ (“የጳርግያን ከፍታዎችን”) ሲጎበኙና ለማረፍ የሚበጃቸውን ስፍራ ሲፈልጉ የሚተርክን አፈ ታሪክ ቀደም ብሎፎፎ ነበር። እንደ አፈ-ታሪኩ ከሆነ ትሁትና በእድሜ የገፉ ጥንዶች እነዚህን እንግዶች ተቀብለው

ተንከባከቧቸው፤ ሌሎቹ ግን ቸልተኞች ነበሩ። ለእነዚህ የማይታወቁ እንግዶች መልካምነትንና ርህራሄን ስላሳዩባቸው የእነዚህ ጥንዶች ቤት ወደ ቤተ መቅደስነት ሲለወጥ እነርሱም ካህናት ሆኑ። የቀረው ከተማ ግን ሙሉ በሙሉ ጠፋ (Methamorphoses 611-724)።

በዚህ አካባቢ ይህ ታሪክ በመዳረሱ ለጳውሎስ ተአምር ህዝቡ የሰጠው ምላሽ እምብዛም ላያስደንቅ ይችላል። ታሪኩ ህዝቡ እነዚህ የፈውስ አማልክት ብለው የሚጠሩትን አስክሌፒዮስ ናቸው ከማለት ይልቅ ወንጌላውያኑ ሁሉም አማልክት ናቸው ስላሉበት ምክንያት ይህ ታሪክ በደንብ ይገልጻልናል። ጳውሎስና በርናባስ ግን የሐሰት አምልኮቻቸውን እንዲያቆሙ ከለከሏቸው። በስተመጨረሻ ከጲሲዲያና ከኢቆንዶን የመጡ አንዳንድ ተቃዋሚዎች ጉዳዩን እንዳልነበረ ገለባብጠው ጳውሎስን በድንጋይ ወግረው ወደምት እንዲቃረብ አደረጉት።

ሐዋ.14:20-26ን ያንብቡ። ጳውሎስና በርናባስ ጉዟቸውን ያጠናቀቁት በየትኛው ስፍራ ነበር? ከመንገዳቸው ሲመለሱስ ምን አደረጉ?

ጳውሎስ « ወደ እግዚአብሔር መንግስት ለመግባት በብዙ መከራ ማለፍ አለብን» (ሮሜ 14:22) ሲል ምን ማለቱ ነው? እዚህ ጋ እየተናገረ ያለውን እርስዎ እንዴት ተለማምደውታል? ከምንም በላይ ምንም አይነት ከባድ «መከራ» ቢደርስብን በእምነት ማደግን እንዴት ልንማር እንችላለን?

ዓርብ | ነሐሴ 11

ተጨማሪ ጥናት፡- ክርስቶስ በዚህ ምድር በነበረበት ጊዜ አይሁዶችን ራሳቸውን ከሌሎች ህዝቦች ከመለየት ሊያወጣቸው ተጋ። የመቶ አለቃው መለወጥ እና የክንኦናዊት ሴት ታሪክ ከእስራኤል ህዝብ ውጪ የሱስ በቀጥታ የሰራባቸው ምሳሌዎች ነበሩ። አሁን ጊዜው በአህዛብ መካከል ንቁና ቀጣይነት ያለው ስራ የሚሰራበት ሆነ። ሁሉም ማህበረሰብ ወንጌልን በደስታ ለመቀበል ስለበራላቸው የእምነት ብርሃን እግዚአብሔርን እንዲያከብሩ ጊዜው ደረሰ። የአይሁዳውያን አለማመንና ተንኮል የእግዚአብሔርን አላማ አላከሸፈም፤ ምክንያቱም አዲሶቹ እስራኤሎች በወይራ ዛፍ-ውስጥ ገብተዋል። ምክራቦች ለደቀመዛሙርቱ ዝግ ሁኔታቸው ነገር ግን በተቃራኒው የግልቤቶችና የአህዛብ የነበሩ የህዝብ ህንጻዎች የእግዚአብሔር ቃል ይሰበክባቸው ዘንድ ክፍት ሆኑ።» Ellen G, white, Sketches from the life of paul, P. 51።

“በሚሲዮናዊ ጥረታቸው ሁሉ ጳውሎስና በርናባስ የክርስቶስን ምሳሌ በመከተል መስዋዕት በመሆን ታማኝና ለነፍሳት የሚተጉ ስራተኞች ለመሆን ፈቃደኛ ነበሩ። በከፍተኛ ንቃትና፣ በጉጉት ሳይታክቱና፣ ወደራሳቸው ጉዳይ ፈጽመው ሳይዘነብሉ በጸሎት እየተጉ የእውነትን ዘር ለመዝራት ሳይቋርጡ ሰሩ። ዘሩን እየዘሩ ደቀመዛሙርቱ ለወንጌል ብለው የነሱን አቋም ለሚወስዱ ሰዎች ጥንቃቄ ያደርጉ ነበር። ተግባራዊ የሚሆን መመሪያን በመስጠት የማይነገር ዋጋ ያለውን ነገር አስተባበሩ። ይህ ቅን የሆነ መንፈሳቸውና እግዚአብሔርን ማክበራቸው አዲስ በመጡት ደቀመዛሙርቱ ልብ ውስጥ ስለ ወንጌል መልእክት ወሳኝነት ከፍተኛ ተጽእኖ መፍጠር ቻለ።” Ellen G. white, The Acts of the Apostle, s P. 186

የመደያ ጥያቄዎች

1. ትኩረትዎን ማርቆስ የተባለው ዮሐንስ ነገሮች ከባድሲሆኑ ሸሽቶአቸው በነበረው ታሪክ ላይ ያድርጉ። ስለ ማርቆስ ጉዳይ ጳውሎስና በርናባስ ክርክር ገጠሙ። በርናባስ አብሮአቸው እንዲሄድ ሲፈልግ ጳውሎስ ግን እንቢ አለ (ሐዋ.15:37ን ተመልከቱ)። ከአመታት በኋላ ግን ጳውሎስ ሲጽፍ «ማርቆስ በአገልግሎቴ ስለሚረዳኝ ከአንተ ጋር ይዘኸውና» (2ጢሞ.4:11) አለ። በአንዳንድ ጉዳዮች ላይ ለጥሪያቸው ታማኝነታቸውን ማሳየት ላልቻሉ ሰዎችምን ማድረግ እንዳለብን ምን እንማራለን?
2. ጳውሎስንና በርናባስን የልስጥራ ሰዎች አምላክ አድርገው ሲቆጥሯቸው የመለሱላቸውን ምላሽ እስቲ ተመልሰው ይቃኙ (ሐዋ.14:14-18)። እግዚአብሔር ለኛ ህይወት ላደረገው ነገር ስፍራውን ለራሳችን ለመውሰድ ስንፈተን እንዴት መመለስ አለብን?
3. ሐዋ.14:21-23ን ያንብቡ። ጳውሎስና በርናባስን እንደመነሻነት በመውሰድአዲስ የተለወጡ ሰዎች እምነታቸው እንዲዳብርና እንዲያድግ በግል ብሎም በቤተክርስቲያን ደረጃ ምን ማድረግ ይጠበቅብናል?
4. ሰዎች የፈጠሩዋቸው ባህሎችም ሆኑ ለረጅም ጊዜ የቆዩ እምነቶች ልክ የሃይማኖት መሪዎች ጳውሎስን እንደተቃወሙት በእውነት መንገድ ላይ ጣልቃ ስላለመግባታቸው እንዴት እርግጠኞች መሆን እንችላለን?

እሑድ

ነሐሴ 13

የጉዳዩ ይዘት

ከጅምሬው አንስቶ በአንጾኪያ የነበረችው ቤተክርስቲያን በሰላምናበህብረት ይኖሩ የነበሩ አይሁዳውያንንና ያልተገረዙ አህዛብንየያዘች ነበረች (ሐዋ.11:19-21፣ ገላ.3:11-13)። ይህ ህብረት ግን ከኢየሩሳሌም በመጡ የተወሰኑ አማኝ ቡድኖች ተበጠበጡ።

ሐዋ.15:1-15ን ያንብቡ። ቤተክርስቲያን እየተጋፈጠች የነበረችው ችግር ምን ነበር?

ከይሁዳ የመጡት በተለምዶ አክራሪ ይሁዳውያን(ጁዳይዘርስ)የተባሉት ቁጥር 5 ላይየተጠቀሱትአማኝ ፈሪሳውያን እንደሆኑ ይታመናል። በዚህ ቤተክርስቲያን የፈሪሳውያን መገኘት እምብዛም አይደንቅም ምክንያቱም ጳውሎስ ራሱ ከመለወጡ በፊት ፈሪሳዊ ነበርና (ፈሊ.3:5)። እነዚህ ቡድኖች በራሳቸው ተነሳሽነት ወደ አንጾኪያ የመጡ ይመስላሉ (ሐዋ.15:24)። ሆኖም በሌላ ክፍል ላይ በአንጾኪያ በተከናወነ ክስተት ያልተገረዙ አህዛብ በቤተክርስቲያን መገኘታቸውሐዋሪያትን ጨምሮ ብዙ አይሁዳውያንን ምቾት ነስቷቸው እንደነበር ተፅፏል(ገላ.2:11-13)።

ጳውሎስ ለገላትያ ሰዎች በጻፈው መልእክት ላይ ይሁዳውያን ስለሆኑ ሰዎች የተነገረው በበጎ ጎኑ ሳይሆን እንደውም ችግር ፈጣሪዎች ስለመሆናቸው ነበር (ገላ.1:7፣ 5:10)፤ «ሐሰተኛ ወንድሞች»ም ብሎ ይጠራቸዋል(ገላ.2:4)። ውስጣዊ መሻታቸውም በወንጌል ያገኘነውን መንፈሳዊ ነፃነት ማጣጣልና የተለወጡ አህዛብን የህጋዊነትባሪያ ማድረግ ነው።

ኃሳባቸው ለማስተዋል በጣም ቀላልነበር፤ አህዛብ ካልተገረዙና የአይሁድን ሜዳዊ ህግ ካልታዘዙ መዳን አይችሉም የሚል ነበር። ድነት እነርሱ እንደሚያምኑት የተሰጠው እግዚአብሔር ቃል ኪዳን በገባላቸው ህዝቦችውስጥ ብቻ ነው፤ስለዚህ በብሉይ ኪዳን መሰረት የእግዚአብሔር የተመረጠ ህዝብ የመሆኛው መንገድ መገረዝ ብቻ እንጂ ሌላ መንገድ የለም (ዘፍ.17:9-14፣ ዘዳ.12:48)። በአጭሩ አህዛብ መዳን የሚችሉት በቅድሚያ የአይሁድ ተከታይና ወገን ሲሆኑ ብቻ ነው።

ጳውሎስ እና በርናባስ የቀረበው መስፈርት (ቅድመ ሁኔታ) ከወንጌል ባህሪ እና አላማ ጋር የሚፃረር እንደሆነ ስላወቁ አልተሰማሙም። ከይሁዳ የመጡት አክራሪዎች

ያቀረቡበት ጠብ አጫሪ አቀራረብበሐዋ.15:2 ላይ እንደምናነበው ክርክርን። «የከረረ» ግጭትንና ጠብን አስከተለ። ነገር ግን ጉዳዩ በአጥቢያ ቤተክርስቲያን ብቻ የሚፈታ ቀላል ጉዳይ አልነበረም። የቤተክርስቲያን ህብረት ጉዳይ አደጋ ውስጥ ገባ። በአንጻሪያ የነበሩ ወንድሞችም የተወሰኑ ሰዎችን ወክለው በመምረጥ ጳውሎስንና በርናባስን በመጨመር መፍትሄ እንዲያመጡ ወደ ኢየሩሳሌም ላኳቸው።

በአከራሪ አይሁዳውያን ቦታ ራስዎንያስቀምጡ። ለዚህ ጉዳይ የሚያስቀምጧቸው የመከራከሪያ ነጥቦች ምን ሊሆኑይችላሉ?

ሰኞ ነሐሴ 14

ግዝረት

በዚህ ክርክርላይ ታላቁ የግጭት መንስኤ ግዝረት ነበር። ይህ ስብአዊ ዘር ያቋቋመው አይደለም (ማቴ.15:2፣9 ጋር ያነጻጸሩ) ። ይልቁንም እግዚአብሔር ራሱ ለአብርሃም እና ለዘሩ ቃልኪዳን የገባለትን የራሱ የተመረጠ ህዝብ ስለመሆኑ የሰጠው ምልክት ነበር (ዘፍ.17:9-14)።

ዘፀ.12:43-49ን ያንብቡ። እስራኤላዊ ሆኖ ከተወለደ ሰው በተጨማሪ ሌላ መገረዝ ያለበት ሰው ማን ነበር?

የቃል ኪዳን በረከት ተወስኖ የተሰጠው እስራኤላዊ ተወላጅ ለሆኑ ግለሰቦች ብቻ አልነበረም። ማንኛውም ባርያ ለነበረ ወይንም እንግዳ (መጻፋት) ሆኖ ይኖር ለነበረና ይህንን አብሮ ለመካፈል ብሎም ለመገረዝ ፈቃደኛ ለሆነ ሰው ሁሉ ነበር። ከግዝረት በኋላ እንግዳ (መጻፋት) የነበረው ሰው በእግዚአብሔር አይን እንደ እስራኤል ተወላጅ ይታያል። «ከዛም እንደ ተወላጅ ይቆጠራል» (ዘፀ. 12:48)።

ስለዚህ ግዝረት (ለወንዶች) የእግዚአብሔር የቃልኪዳን ህዝቦች ይሆኑ ዘንድ የሚያስችል አስፈላጊ ስርአት ነበር። ስለዚህ የሱስ የእስራኤል መሲህ ሆኖ ስለመጣ አህዛብ ከዚህ ድነት ተጠቃሚ ለመሆን አስቀድመው አይሁድ መሆን ይገባቸዋል ብለው አከራሪ አይሁዳውያን ማሰባቸው የሚጠበቅ ነው።

ሮሜ3:30፣ 1ቆሮ.7:18፣ ገሊ.3:28፣5:6ን ያንብቡ። ስለግዝረት ጳውሎስ የነበረው መረዳት ምን ነበር?

አይሁዶችን ሳይቀላቀል ማንም አህዛብ መዳን አይችልም በማለታቸው እነዚህ ግለሰቦች ሁለት የተለያዩ እሳቤዎችን እየደበላለቁ ነበር፤ ቃልኪዳንንና ድነትን። የእግዚአብሔር የቃልኪዳኑ ህዝብ አባል መሆን ብቻውን ድነታችንን አያረጋግጥልንም (ኤር.4:4፣ 9:25)። በተጨማሪም አብርሃም ራሱ የዳነው (የፀደቀው) በእምነት ነበር፤ ያ ደግሞ የሆነው ከመገረዙም አስቀድሞ ነው እንጂ ስለተገረዘ አልነበረም (ሮሜ4:9-13)። ድነት ሁልጊዜም የሚሆነው በእምነት ነው ቃልኪዳን ደግሞ እግዚአብሔር ራሱንና የድነት እቅዱን በጸጋው አማካኝነት ለመላው አለም የሚያሳውቅበት መንገድ ነው። እስራኤል የተመረጠውም ለዚህ አላማ ሲባል ነበር (ዘፍ.12:1-3)።

ችግሩ ግን ቃልኪዳኑንና ድነትን በቅርበት የዚህን ያህል ማስተሳሰብ አማኞች ግዝረትን እንደ ወሳኝና ዋነኛ ተግባር እንዲወስዱት አድርጓቸዋል። የእግዚአብሔር የማዳን ፀጋ ግን የሰው ስራ በሚከናወንበት አይሠራም። ስለዚህ ግዝረትን እንደ መዳን መንገድ አማኝ በሆኑ አህዛብ ላይ መጫን የወንጌልን ትክክለኛ አቅጣጫ የሚያፋልስ ነበር (ገላ.1:7፣ 2:3-5)። የእግዚአብሔርንም ጸጋ ዋጋ ያሳጣል (ገላ.2:21)፤ የሱስም አይጠቅመንም ማለት ነው (ገላ.5:2)። ከዚህም በተጨማሪ የድነትን አለማቀፋዊ ባህሪ የሚክድ ሆነ ማለት ነው (ቆላ.3:11፣ ቲቶ2:11)። ጳውሎስ ፈጽሞ ከእንደዚህ አይነት አስተሳሰብ ጋር አይስማማም።

ድነት የሚገኘው የትክክለኛይቱ ቤተክርስቲያን አባል በመሆን ብቻ ነው የሚለው አስተሳሰብ አደገኛነት ምን ላይ ነው?

ማክሰኞ ነሐሴ 15

ክርክሩ

ሐዋ.15:7-11ን ያንብቡ። በኢየሩሳሌም ለነበረው ክርክር ጴጥሮስ ያበረከተው አስተዋጽኦ ምን ነበር?

በርግጥም ሉቃስ በስብሰባው ላይ ስለተከናወኑት ጉዳዮች ሙሉ ዝርዝር አላቀረበልንም። የአክራሪ አይሁዳውያኑን መከራከሪያ ነጥቦች (ሐዋ.15:5) እንዲሁም ጳውሎስና በርናባስ የሰጡትን ምላሽ ማወቅ የሚጠቅም ነው (ሐዋ.15:12)። የጴጥሮስና የያዕቆብ ንግግር ብቻ መፃፉ እነዚህ ሰዎች ከደቀመዛሙርት መካከል ምን ያክል ከፍ ያለ ቦታ እንደነበራቸው የሚያሳይ ነው።

ጴጥሮስ ለሐዋሪያትና ሸማግሌዎች ባደረገው ንግግር ከአመታት በፊት ከቆርኔሌዎስ ጋር ስላጋጠመው ልምምድ በማውሳት ተናገረ። በዚህ ስፍራም ቀድሞ በኢየሩሳሌም ወገኖች መካከል ያቀረበውን መከራከሪያ የሚመስል ኃሳብ ነበር ያቀረበው (ሐዋ.11: 4-17)። እግዚአብሔር ራሱ የቆርኔሌዎስን መለወጥ መቀበሉን በጴንጤቆስጤ ቀን ለሐዋሪያቱ እንደሆነው የመንፈስ ቅዱስ ስጦታን ለርሱና ለቤተሰቡ በመስጠት አረጋግጧል (ምንም እንኳን እርሱ ያልተገረዘ አህዛብ ቢሆንም)።

በመለኮታዊ እቅዱ የተነሳ እግዚአብሔር ድነትን በተመለከተ በአይሁድ እና በአህዛብ መካከል ምንም ልዩነት እንደሌለ ለማስረዳት ጴጥሮስን ተጠቀመ። ምንም እንኳን ከብሉይ ኪዳን ህግና ደንብ የመንጻት ጥቅምን ባያገኙም ያልነጹ አይባሉም፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ራሱ ልባቸውን ስላነፃው ነው። የጴጥሮስ የመጨረሻ ንግግር ከጳውሎስ ከምንጠብቀው ንግግር ጋር ተመሳሳይ ነው። «እኛም የዳንነው ልክ እንደነርሱ በጌታ በኢየሱስ ፀጋ መሆኑን እናምናለን።» (ሐዋ.15:11)።

ሐዋ.15:13-21ን ያንብቡ። ለአህዛብ ችግር ያዕቆብ ያቀረበው የመፍትሄ ሀሳብ ምን ነበር?

የያዕቆብ ንግግር በአመራር ላይ እንደነበር የሚያሳይ ነው (ከሐዋ. ሥራ 12:17፣ 21:18፣ ገላ.2:9-12 ጋር ያነጻጽሩ)። ስለ ዳዊት ቤት እንደገና መጠገን በአሞጽ ትንቢት (አሞፅ 9: 11-12) የዳዊት ዙፋን ስለመመለሱ የተነገረውን ትንቢት የተረዳበትን መንገድ ባናውቅም የያዕቆብ ዋነኛ አላማ እግዚአብሔር አህዛብ እንዲቀላቀሉ አስቀድሞ እድል እንደሰጠና ዳግም «የእግዚአብሔር ህዝብ» በመሆናቸው ከእስራኤላውያን ጋር ስለመቀላቀላቸው ለመግለጽ ነው።

በዚህ የተነሳ የርሱ ውሳኔ በተለወጡ አህዛብ ላይ በእስራኤል ምድር መኖር የሚሹ መፃተኞች ከሚጠበቅባቸው ውጪ ምንም አይነት ገደብ እንዳይጫንባቸው ነበር።

ረቡዕ ነገሱ 16

የሐዋሪያት ድንጋጌ

ሐዋ.15:28-29ን ያንብቡ። ጉባኤው በተለወጡ አህዛብ ላይ ያስተላለፈው አራት ድንጋጌ ምን ነበር?

ጉባኤው ለተሰበሰበበት ዋናኛ አጀንዳ በቂ በሚባል ደረጃ መፍትሄ ሰጠ። ድነት በፀጋ ከመሆኑ የተነሳ አህዛብ ወደ ቤተክርስቲያን ለመቀላቀል የግድ መገረዝ እንደሌለባቸው ተወሰነ። ነገር ግን ከእነዚህ አራት ነገሮች መራቅ ግድ ይላቸዋል።

- 1ኛ . ለጣኦት ከተሰጠ በኋላ ለግብዣወይም ለገበያ ሽያጭ የቀረበን ሥጋ ከመብላት
- 2ኛ . ደም ከመብላት 3ኛ ታንቆ የሞተ እንስሳን ሥጋ ማለትም ደሙ በሰጋው ውስጥ እያለ ከመመገብና 4ኛ ከተለያዩ አይነት የዝሙት እርኩሰት መራቅ ነበር።

አያሌ ክርስትያኖች ዛሬ ላይ እነዚህን የምግብ ድንጋጌዎች (ከ1-3 ያሉትን ድንጋጌዎች) ለዚያ ጊዜ ብቻ እንደነበሩ ይቆጥራሉ። እነዚህ ነገሮች ለአይሁድ ማህበረሰብ አፀያፊ ስለነበሩ ይህ ድንጋጌ በአይሁድና በአህዛብ አማኞች መካከል የነበረውን ክፍተት ለማጥበብ ብቻ የታቀዱ ናቸው ብለው ይሞግታሉ። ሌሎቹ የብሉይ ኪዳን ህግጋት ማለትም በዘሌዋውያን ላይ የሚገኘው የአመጋገብ ህግ (ዘሌ.11) እና የሰንበትትእዛዝ (ዘፀ.20:8-11) በዚህ ዝርዝር ውስጥ ስላልተካተቱ ክርስትያኖችም ሊጠብቋቸው አይገባም ብለው ያስባሉ።

የሐዋርያት ድንጋጌ ተብሎ የተጠራው ግን ጊዜያዊ ወይንም ለክርስትያኖች ግብረገብ አዲስ ትእዛዝን በማምጣት ከብሉይ ኪዳን ጋር የተያያዙ ነገሮችን ሁሉ ያስወገደ ሂደት አልነበረም። እንደውም በመንፈስ ቅዱስ ምሪት አማካኝነት (ሐዋ.15:28) ሐዋርያት እና የቤተክርስቲያን ሽማግሌዎች ከእስራኤል ጋር ለሚኖሩ መፃፋኞች የተነገረውን የዘሌዋውያን 17-18ን መመሪያ አስቀጥለውታል።

ከዘሌዋውያን አውድ አንጻር እነዚህ ድንጋጌዎች አረማዊነትን ስለመተው ይናገራሉ። ፡ ማንኛውም መፃፋኛ በእስራኤል መኖር ከፈለገ በእግዚአብሔር የማያምኑ ሰዎች የሚያደርጉትን ያደገበትን ድርጊት መተው አለበት (ዘሌ.18:30)። ልክ እንደዚሁ አምኖቤተክርስቲያንን መቀላቀል የፈለገ አህዛብ ሁሉ አረማዊ የሆነ ተግባርን ላለመፈጸም ቁርጥ አቋም ማሳየት ነበረበት።

ሆኖም ይህ የመጀመርያው ደረጃ ብቻ ነበር። ይህን ካደረገ በኋላ እርሱ/እርሷ አለማቀፋዊ የሆነውን ትእዛዝ በመጠበቅ የእግዚአብሔር ፈቃድ ይፈጽሙ ዘንድ ይጠበቅባቸዋል። ይህም የሜዳዊ ህግ ያልሆኑትን (ከሙሴ ህግ በፊት የነበሩትን) ለምሳሌ ሰንበትን (ዘፍ.2:1-3) መጠበቅ እና ንጹህ የሆነውንና ያልሆነውን መለየት ይገባቸዋል (ዘፍ.7:2)።

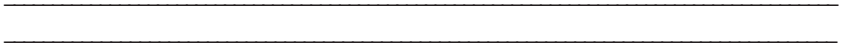
ድንጋጌዎቹ ጊዜያዊ ብቻ አለመሆናቸው ግልጽ ነው። ለምሳሌ ራእይ2:14፣20 ላይ የመጀመሪያው እና የመጨረሻው ድንጋጌ ተደጋግሞ ተጽፏል። በውስጡ ታዋቂነት ሌሎች ሁለቱ ህጎች መኖራቸውም ግልጽ ነው። እንደ እውነቱ ከሆነ የታሪክ ማስረጃዎች የሚያሳዩን ድንጋጌዎቹ ከአዲስ ኪዳን ዘመን በኋላም ቆይተው ለኖሩ ክርስትያኖች ይሰሩ እንደነበረ ነው።

ግጭቶች በሚነሱበት ጊዜ አብረን ለመቀመጥ፣ እርስ በርስ ለመስማማትና በጉዳዩ ላይ ለመወያየት በአክብሮትና በትህትና መንፈስ ለማውራት እንዴት መማር እንችላለን?

ሐሙስ ነሐሴ 17

ደብዳቤ ከኢየሩሳሌም

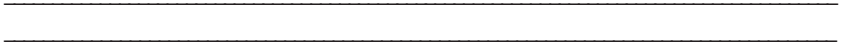
ሐዋ.15:22-29ን ያንብቡ። የጉባኤውን ውሳኔ በተመለከተ የኢየሩሳሌም ቤተክርስቲያን ምን ተጨማሪ እርምጃን ወሰደች?

የመጀመሪያ እርምጃ የነበረው ለአህዛብ አማኞች ምን እንደተወሰነ የሚገልጽ ደብዳቤ ጽፎ ማሳወቅ ነበር። ኢየሩሳሌም በነበሩ ሐዋሪያትና ሽማግሌዎች ስም የተጻፈው ደብዳቤ የኢየሩሳሌም ቤተክርስቲያንን የሥልጣን ተዋረድ የሚያንጸባርቅ ይፋዊ ሰነድ ሲሆን ይህም የሐዋሪያት አመራር በሌሎች የክርስቲያን ማህበረሰብ ላይ ስለነበር ነው። ፡ የተጻፈው በ49ዓ.ም ሲሆን ምናልባትም ጉባኤው የተቀመጠበት ቀን ነው። ይህ ደብዳቤ ከቀደምት ክርስቲያን ሰነዶች አንዱ ነው።

የኢየሩሳሌም ቤተክርስቲያንም ሁለት ልኡካንን ማለትም ይሁዳና ሲላስ ጳውሎስን አጅበው ወደ አንጻኪያ እንዲወርዱ መደቡ። ተግባራቸውም ደብዳቤን ማድረስ እና ስለ ደብዳቤው ይዘት አረጋግጦ መናገር ነበር።

ሐዋ.15:30-33ን ያንብቡ። በአንጻኪያ ያለችው ቤተክርስቲያን ለደብዳቤው የሰጠችው ምላሽ ምን ይመስል ነበር?

ደብዳቤው በሚነሱበት ጊዜ ከማበረታቻ መልእክቱ የተነሳ ቤተክርስቲያንቱ በከፍተኛ ደስታ ተዋጠች። ለተለወጡ አህዛብ ግዝረት የግድ የሚያስፈልግ መስፈርት አልነበረም። እንዲያደርጉ ደብዳቤው የጠየቃቸውን ድንጋጌም አልተቃመውም (አራቱ ድንጋጭዎችን)። በቀዳሚያ ቤተክርስቲያን ተነስቶ የነበረው አሳሳቢ መከፋፈል ቢያንስ በጽንሰ ሀሳብ ደረጃ ተፈታ።

በጉባኤው ማገባደጃ ላይ የጳውሎስ ወንጌል በኢየሩሳሌም በሚገኙ የቤተክርስቲያን መሪዎች ዘንድ ሙሉ ተቀባይነትን ስላገኘለጳውሎስና በርናባስ አመኔታቸውን ለማሳየት የትብብር ቀኝ እጃቸውን ሰጧቸው (ገላ.2:9)። ነገር ግን አይሁዳዊ የሆኑ ክርስትያኖች በአይሁድ ህግ መኖራቸውን ሲቀጥሉ የመንፃት ስርዓት ካልፈጸሙት አህዛብ ጋር በማእድ መቀመጥ አስቸጋሪ ሆኖባቸው ነበር።

ይህ ጉዳይ ለአብነት ያህል ጴጥሮስ በገላ.2:11-14 ታሪክ ላይ ያደረገውን ይነግረናል፡ ፡ኤልን ኋይት ስትናገር «ደቀመዛሙርቱ እንኳን የጉባኤውን ውሳኔ በፈቃደኝነት ለመቀበል ልባቸውን አላዘጋጁም።» The Acts of the Apostles, P.197።

እስቲ ለራስዎ ሀቀኛ ይሁኑና ከሌላ ዘር ፤ባህል ብሎም የኑሮ ደረጃ ከመጡ ሰዎች ጋር ለመቀላቀልና ህብረት ለማድረግ ምን ያህል ያስቸግረታል? ለወንጌል ፀር የሆነውን ይህንን ጉዳይ በመከላከል ማስወገድ የምንችለው እንዴት ነው?

ዓርብ | ነሐሴ 18

ተጨማሪ ጥናት: «የተለወጡ አይሁዳውያን እግዚአብሔር አቅዶ በከፈተው መንገድ በፍጥነት መሄድ አልቻሉም። በአህዛብ መካከል ሐዋርያት በሰሩት የስራ ውጤት የተነሳ ቆይተው የተለወጡ ሰዎች ብዛት ከተለወጡ አይሁዳውያን ቁጥር ይልቃል፡ ፡ አይሁዳውያን የፈሩት የህጋቸው ደንቦችና ስርአቶች አህዛብ የቤተክርስቲያን አባል እንዲሆኑ እንደቅድመ ሁኔታ ካልተቀመጡ ለዘመናት ከሌሎች የተለዩ ህዝቦች ሆነው እንዲቆዩ ያደረጋቸው ብሔራዊ መታወቂያ የወንጌልን መልእክት በሚቀበሉት ዘንድ እንዳይጠፋ ነው።»-Ellen G white, The Acts of the Apostles, P.189።

<<በቤተክርስቲያን እይታ ውስጥ ያሉ የአይሁድ ክርስቲያኖች የአይሁድ መመሪያና የተለዩ ህዝብ መሆን ወደ ነበረበት ተመልሶ እንዲመጣ ፈልገዋል ። የክርስቲያን ቤተክርስቲያን ከአይሁድ ስርአት እና ባህል እየራቀ መሄዱን ያየት ለአይሁድ ተሰጥቶ የነበረው ቅዱስና የተለየ የነበረው ይህ ስርአት አዲስ በመጣው የእምነት ብርሃን አማካኝነት ጠፋ። በዚህ ውስጥ ትልቁን ሚና በተጫወተው ጳውሎስ ላይ ብዙዎች ተበላጩበት። ደቀመዛሙርቱ እንኳን የጉባኤውን ውሳኔ ለመቀበል ሙሉ በሙሉ ዝግጁዎች አልነበሩም። አንዳንዶች ለስርአታቸው ቀናኢ ስለነበሩ ጳውሎስን ጠሉት ምክንያቱም የአይሁድን ህግ በተመለከተ የእርሱ መርህ ልል እና ግድየለሽነትን የሚያንፀባርቅ ነው ብለው አስበዋልና።»- page 197.

የመወያያ ጥያቄዎች

1. በክፍልዎ ውስጥ ወደ ሰኞ ክፍል የመጨረሻ ጥያቄ ተመልሰው ይወያዩ፡
: «የትክክለኛው » ቤተክርስቲያን አባል መሆናችን ብቻ ድካሞቻችንን እንደማያረጋግጥልን የምናስተውለው እንዴት ነው? ለምሳሌ ጥንታዊ እስራኤላውያን በርግጥም «ትክክለኛ ቤተክርስቲያን» ውስጥ ነበሩ ያ ማለት ግን ሁሉም ይደናገሩ ማለት አይደለም፡፡ በትክክለኛው ቤተክርስቲያን ውስጥ መሆን ብቻ ድካሞቻችንን አያረጋግጥም ታዲያ የቤተክርስቲያኒቱ አካል የመሆን ጥቅም ምንድነው?
2. ያልተገረዙ አህዛብን ወደ እምነት ማህበር በመቀበል የቀደመችው ቤተክርስቲያን የተጋፈጠችው አንዱና ዋነኛው የአስተዳደራዊ ጉዳይ ነበር፡፡ ከዚህ ጋር የሚነፃፀር ዛሬ በቤተ ክርስቲያናችን ያለ ምን ጉዳይ አለ? የሐዋ.15 ምሳሌ ጉዳዮቻችንን እንዴት መፍታት እንዳለብን ምን ያስተምረናል?
3. በክፍልዎ ውስጥ የተወሰኑ ሰዎችን መድቡና አህዛቦች ቤተክርስቲያንን ከመቀበላቸው በፊት የአይሁድ ተከታይ መሆን አለባቸው ምክንያቱም ቃልኪዳኑ ለእስራኤል ነው የተሰጠው ብለው እንደሚከራከሩበት አይሁዳውያን ይሁኑ፡፡ የመከራከሪያ ነጥባቸው ምንድነው እናንተስ ለዚህ ያላችሁ ምላሽ ምንድነው? እንደዚህ አይነት ክርክሮች አሁን ላይ ግልጽ የሆኑ ቢሆንም በተለያየ ጊዜ ምን ያህል አስቸጋሪ እንደነበሩ እንዴት እንረዳለን?

ዓፂ ትምህርት ከነሐሴ 19 - 25

የጳውሎስ ሀላተኛ ጣላዮናዊ ገዛ

ሰንበት ከሰዓት

ለዚህ ሳምንት ጥናት የሚከተሉትን ጥቅሶች አንብቡ:- ሐዋ. ሥራ 16፤ ሮሜ 3: 28፤ ገላ. 2:16፤ ሐዋ፣ ሥራ 17፤ 1^ኛቆሮ.1:23፤ ሐዋ18:1-10::

ጠታሊቢያ ጥቅላ :-<<ክትፎራ ተናገር ዝምም ክትባኤ ክኔ ከክንተ ጋር ነኝና ማንም በክንተ ካይ ተነሱቱ ኪጎደህ ክይኹኔም:: በዚህ ከተማ ብዙ ሰዎች ክኩኝና ::>>
(ሐዋ. ሥራ 18:9 - 10)

ወደ አንጾኪያ ስንመለስ ጳውሎስና በርናባስ ቤተክርስቲያንን በቃሉ እያበረታቱና የበለጠ ወንጌልን እየሰበኩ እናገኛቸዋለን:: ከፍተኛ የሆነ አለመስማማት ወደ መለያየት ሲመራቸው ላይ ይህ በአብርካት የሰሩበት የመጨረሻ ጊዜያቸው ይመስለዋል: : የጳውሎስና በርናባስ አለመስማማት ምክንያቱ ማርቆስ ነበር፤ እርሱም የበርናባስ የወንድሙ ልጅ ነበር:: (ቆላ.4:10) ጳውሎስ ቀድሞ በወንጌል ወደ ደረሱበት ስፍራ በርናባስ እንዲመጣ ሲጋብዘው በርናባስ ግን የወንድሙን ልጅ አብርካት ሊወስደው ፈለገ:: ነገር ግን ጳውሎስ ማርቆስ በፊት የሠራውን ስህተት በማንሳት ሃሳቡን ተቃወመው (ሐዋ.ሥራ 13:13):: የጳውሎስና በርናባስ መለያየት ግን ወደ ባርኮት ተለወጠ:: ምክንያቱም በመለየታቸው የተነሳ አስቀድመው ካቀዱት በላይ ሰፊ የሆነ ስፍራን ማካለል ችለዋልና:: በርናባስ ማርቆስን ይዞ ወደቆጵሮስ ተመለሰ፤ ይህም ስፍራ በርናባስ ያደገበት ስፍራ ነበር (ሐዋ. ሥራ-4:36):: በዚህ ጊዜም ጳውሎስ ሲለስን ወደርሱ እንዲመጣ ጠራውና ወደ ቂሳርያ እና ወደ ኬልቂያ ሄደ በዛም ቤተክርስቲያንን አጠናከረ:: ጳውሎስ ወደ አንጾኪያ ለመጀመርያ ጊዜ ከመምጣቱ በፊት በጠርሴስ ለአያሌ አመታት ቆይቷል (ሐዋ. ሥራ-9:30፤11:25-26):: አሁን ደግሞ የመሰረተውን ሀብረት ዳግም የመጎብኘት እድል አገኘ:: ያም ቢሆን ግን የእግዚአብሔር እቅድ ጳውሎስ አስቀድሞ ካቀደው እቅድ እጅጉን የላቀ ነበር ::

የዚህን ሳምንት ትምህርት አንብበው ለ ነሐሴ 26 ሰንበት ይዘጋጁ::

ወደክሰጥራ መመከስ

ሉቃስ መርጦ ከፃፋቸው ክስተቶች መካከል የጳውሎስ ወደ ልስጥራና ደርቤ የመመለስ ታሪክ ነው። ስለ ሰርያ እና ኬልቅያ የነገረን ነገር ቢኖር ጳውሎስ በእነዚህ ስፍራዎች ሲያልፍ ቤተክርስቲያንን ያበረታታ እንደነበር ብቻ ነው (ሐዋ. ሥራ 15:41)።

ሐዋ. ሥራ 16:1-13 ያንብቡ። ሌሎችን ለመድረስ ጳውሎስ ያለው ግለት ለኛ ምን ትምህርት ይሰጠናል?

የጢሞቴዎስ አባት አህዛብ ቢሆንም እናቱ ግን አይሁዳዊ ሆና በጌታ ያመነች ነበረች፤ ስሟም ኢዩኒስ ነበር። ጢሞቴዎስ ምንም እንኳን ቢገረዝም ከልጅነቱ ጀምሮ ስለመጽሐፍ ቅዱስ ያውቃል (2ኛጢሞ. 3:15) ሃይማኖተኛ ሰውም ነበር። እንደ ክርስቲያንነቱ በአካባቢው ያሉ አማኞች የሚያከብሩትና የሚያደንቁት ነበር።

አይሁዶች በእናቱ በኩል አይሁዳዊ ስለሆነ አይሁዳዊ አድርገው ቆጠሩት። ስለዚህ ጢሞቴዎስ አይሁዳዊ ነው። በተወለደ በስምንተኛው ቀን ግን አልተገረዘም። አባቱ ግሪካዊ ስለነበር ግርዘት ኋላ ቀር ስርአት ነው ብሎ አስቦ ነበር።

ጳውሎስጢሞቴዎስ የስራ አጋሩ እንዲሆን ቢፈልግም ያልተገረዘ አይሁዳዊ በመሆኑ በምኩራብ ህግ መሠረት ወደ ምኩራብ መግባት ስለማይፈቀድለት እንዲገረዝ አደረገው። ጳውሎስ ይህንን ያደረገበት መነሻ ሃሳቡ ተግባራዊ መሆን ያለበት እንጂ ከሚሰብከው የወንጌል ስብከት ተቃራኒ እንደ ሆነ ሊታሰብ አይገባም።

ጳውሎስ በመጀመርያ ጉዞው ያያቸውን ስፍራዎች ደግሞ ሲጎበኝ ሳለበደቡብ ምእራብ አቅጣጫ ወደሚገኘውና የእስያ አውራጃ ክፍል ወደሆነው ስፍራ ለመሄድ ወሰነ። ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ ይህንን እንዳያደርግ ከለከለው። ስለዚህም ወደ ሰሜን ተጓዘና ወደቢታንያ ለመድረስ ሞከረ። ነገር ግን አሁንም ግልጽ ባልሆነ መንገድ ወደዚህ ስፍራ እንዳይሄዱ መንፈስ ቅዱስ ከለከላቸው። በሚስያ እያለፈ ባለበት ሰዓት የጳውሎስ ብቸኛ አማራጭ የነበረው ወደ ምዕራብ አቅጣጫ የመርከብ ወደብ ወደ ሆነቸው ወደ ጢርአዳ መሄድ ነው። ከዚህ በመነሳትም ወደ ብዙ አቅጣጫዎች መሄድ ይችላል።

በሌሊት ራዕይ ግን እግዚአብሔር ባህሩን አቋርጦ ወደ መቆዶንያ እንዲሄድ አሳየው። ስለ ራእዩ አብረውት ያሉ ሰዎች ሲወያዩ የደረሱበት ድምዳሜ እግዚአብሔር ወንጌልን ለመቆዶንያ ሰዎች እንዲያካፍል እንደጠራው ነው።

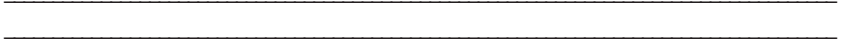
ጳውሎስ ለምን ጢሞቴዎስን እንደገረዘው እስቲ ያስቡ። እኛ የማንስማማባቸውን አንዳንድ ነገሮች ወይም አስፈላጊ አይደሉም የምንላቸውን ነገሮች በማድረግ ትልቅ ተጽእኖ ሊያመጡ የሚችሉ ነገሮችን መፍጠር እንደምንችል ይህ እንዴት ያስተምረናል?

ሰኞ ነሐሴ 21

ፊሊጵስዮስ

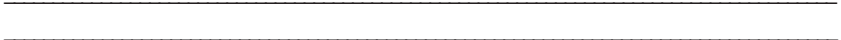
ጳውሎስና አጋሮቹ መቆዶንያ ሲደርሱ በአውሮፓ የመጀመርያውን የክርስትያን ህብረት ወደ መሰረቱበት ወደ ፊሊጵስዮስ ተጓዙ።

ሐዋ.ሥራ.16:11-24ን ያንብቡ። እነዚህ ሚሻነሪዎች በሰንበቱ ቀን ወዴት ሄዱ? ለምን? በዛ ስፍራስ ምን ሆነ?

ጳውሎስ ወደ ከተማ በደረሰ ቁጥር ልምዱ በአካባቢው የሚገኘውን ምኩራብ በሰንበት ቀን በመጎብኘት ለአይሁዶች መመስከር ነበር (ሐዋ. ሥራ:13:14፣42-44፣17:1-2፣18:4)። በፊሊጵስዮስ እርሱና የእርሱ ቡድኖች(አይሁድና አህዛብ ከሆኑ ሴቶች ጋር) ለመጸለይ ወደ ወንዝ ዳርቻ ሄዱ። ምናልባትም በከተማው ምኩራብ የለም ይሆናል። የዚህ ኃሳብ አስፈላጊነት ጳውሎስ በሰንበት ቀን ወደ አይሁድ ምኩራብ የሚሄደው በወንጌል አላማ ብቻ ሳይሆን ቀኑ የአምልኮ ቀን ስለሆነ ለማምለክ ጭምር ነበር።

ሐዋ. ሥራ:16:25-34ን ያንብቡ። ስለ ወህኒ ቤቱ ጠባቂ መለወጥ እያሰላሰሉ፣ ለመዳን ምን ማድረግ ይጠበቅበት እንደነበር ያስቡ?

ለወህኒ ቤቱ ጠባቂ ጳውሎስና ሲላስ የመለሱት ምላሽ ከወንጌል ኃሳብ ጋር ሙሉ በሙሉ የተጣጣመ ነው። ምክንያቱም መዳን የሚገኘው ሙሉ በሙሉ በክርስቶስ በማመን ነውና (ሮሜ 3:28፣ገላ.2:16)። ከዚህ ክፍል በመነሳት መደምደም የማንችለው ነገር ቢኖር ለመጠመቅ ሌሎቹን መሠረታዊ አስተምህሮዎችና ተግባር ተኮር መመሪያዎች ትቶ በየሱስ ማመን ብቻ አስፈላጊ መሆኑን ነው።

ስለ ወህኒ ቤቱ አለቃ ምን የምናውቀው ነገር አለ? አይሁዳዊ ነው ወይስ ከአይሁድነት የተቀየረ? የትኛውንም ቢሆን የሚያስፈልገው ነገር ቢኖር ኢየሱስን ጌታና አዳኝ አድርጎ ማመን ነው። አህዛብ ሆኖ ልክ አንድ ቆርኔሌዎስ፣ ሊዲያና ሌሎች እግዚአብሔርን የሚያውቅና የሚያመልክ የነበረሰ ቢሆን? ቀደም ብሎ በከተማው ውስጥ ጳውሎስ ያስተማረባቸው ስብሰባዎች ላይ ተገኝቶ የነበረሰ ቢሆን? እርሱ ማንም ቢሆን ስለርሱ የተጻፈው ነገር ማጠሩ በደንብ ሳይማሩ በአጭር ጊዜ ለመጠመቅ ሰብብ ሊሆን አይገባውም።

ሐዋ16:31-34ን ያንብቡ። ይህ ክፍል የክርስቶስ መስዋዕትነት ምን ያህል የተሟላ እንደሆነ ምን ያስተምረናል? ቀን በቀን እንዴት አድርገን ነው የክርስቶስን ጸጋ እኛን የመሸፈኑ ተስፋ ላይ ብቻ እርግጠኛ ሆነን ልባችን ሊያርፍ የሚችለው?

ማክሰኞ ነሐሴ 22

ተሰሎንቄ እና ቤርያ

ጳውሎስና ሲላስ ከእስር ቤት ሲለቀቁ ከፊሊጵስቶስ ለቀው ሄዱ (ሐዋ. ሥራ16:35-40)። ጳውሎስና አጋሮቹ ከፊሊጵስቶስ ተነስተው የመቄዶንያ ዋና ከተማ ወደ ሆነቸው ወደ ተሰሎንቄ አቀኑ።

ሐዋ. ሥራ 17:1-9ን ያንብቡ። በተሰሎንቄ የሚገኙ አይሁዶች ጳውሎስ በአህዛብ መካከል የሰበከውን ፍሬያማ ስብከት እንዴት ተቀበሉት?

አሁንም ጳውሎስ ወንጌልን የሚያካፍልበትን ምክራብ ሲፈልግ እናገኘዋለን። ቁጥራቸው አያሌ የሆነ እግዚአብሔርን የሚፈሩ ግሪኮች እና የማይናቅ ቁጥር ያላቸው እውቅ ሴቶች በጳውሎስ መልእክት አመኑ። እነዚህ የተለወጡ ሰዎች ከጳውሎስና ሲላስ ጋር ተባበሩ።(ሐዋ.17:4)። የተለየ ቡድን መስርተው ከምክራብ ውጪ በኢየሱስን ቤት ይሰበሰቡ ነበር።

የነርሱ ተቃዋሚዎችም በቅናት ተነሳሰተው አመጽ ቀሰቀሱ። ፍላጎታቸውም ጳውሎስንና ሲላስን (ጢሞቴዎስ አልተጠቀሰም) በከተማው ባለስልጣናት ፊት በማቅረብ ለመክሰስ ነበር። ሚሽነሪዎቹን ግን ማግኘት ባለመቻላቸው ኢየሱስን ጥቂት በቅርቡ ያመኑ ሰዎችን ወደአካባቢው ባለስልጣናት ፊት አቅርበው የፖለቲካ አመጽ ያስነሱ ሰዎችን አስጠልለዋል በሚል ሰብብ አቆሟቸው።

ሐዋ. ሥራ 17:10-15ን ያንብቡ። በቤሪያ የሚገኙ አይሁዶች በተሰሎንቄ ከሚገኙት ይልቅ በተቃራኒው ምን አይነት ምላሽ ሰጡ?

ኢዮጂንስ 'eugenēs' የሚለው ቃል (ሐዋ. 17:11) ስርወቃሉ «በመልካም ሁኔታ መወለድ» ወይም «የመሳፍንት ውልደት» ማለት ሲሆን ነገር ግን በዚህ ስፍራ የሚያመለክተን «ተገቢ የሆነ አስተሳሰብ» ወይም አመለካከት ያላቸው እንደሆነ ነው። በቤሪያ ያሉ አይሁዳውያን የሚመሰገኑት ከጳውሎስና ሲላስ ጋር በመስማማታቸው ብቻ ሳይሆን ነገር ግን በራሳቸው ፍላጎት በየቀኑ መጽሐፍትን በመመርመር ሚሽነሪዎቹ ትክክል መሆን አለመሆናቸውን ለማወቅ በመጣራቸው ነው። ለወንጌል ያለን ጉጉት በእውቀት ላይ ካልታነፀ እምነታችን ጥራዝ ነጠቅና ረጅም እድሜ የሌለው ይሆናል። ብዙም ሳይቆይ ግን በቤሪያ ስደት ስለተነሳ በጳውሎስ የወንጌል አገልግሎት ፍሬያማነት ላይ እክል ገጠመው። በዚህም የተነሳ ወደ ደቡብ አቅጣጫ ወደ አቴና መሄድ ግድ አለው።

እርስዎ አንዳንድ ነገሮች እንደተባሉት መሆናቸውን ለማረጋገጥ መጽሐፍ ቅዱስዎን በትጋት የመረመሩበት ቅርብ ጊዜ መቼ ነበር?

ረቡዕ **ነሐሴ 23**

ጳውሎስ በአቴና

የጥንታዊቷ ግሪክ የጥበብ ማዕከል የነበረችው አቴና በጣኦታት የተሞላች ነበረች። በሁሉም ቦታ በተለይም የከተማ ህይወት ማዕከል በነበረው በአጎራ መግቢያ (የህዝብ አደባባይ) በአብነበረድ የተሠሩ ሀውልቶችና ጣዖታት ነበሩ። ጳውሎስ በበዛው የጣዖት አምልኮ ስለተረበሸ ሁሌ እንደሚያደርገው ቀድሞ ወደ አይሁድ ምክራብ መሄዱን ትቶ ሁለት ተግባራትን በተመሳሳይ ወቅት ማከናወን ፈለገ፤ በየሳምንቱ ከአይሁዳውያንና እግዚአብሔርን ከሚፈሩ አህዛብ ጋር ሲያሳልፍ በየቀኑ ደግሞ በህዝብ አደባባይ ከግሪካውያን ጋር ይወያይ ነበር (ሐዋ. ሥራ 17:15-22)።

የአቴና ሰዎች አዲስን ነገር ለመስማት ሁልጊዜ ዝግጁዎች ስለነበሩ አንዳንድ ፈላስፎች ለጳውሎስ ትምህርት ፍላጎት አሳይተው አርዮስፋጎስ ወደተባለ የከተማዋ ከፍተኛ የመማክርት ጉባኤ ጋበዙት። ጳውሎስ ንግግሩን ሲያደርግ ከአይሁድ ጋር እንደሚያደርገው ከመፅሐፍ ቅዱስ ወይም ከእስራኤል ታሪክ አልጠቀሰም(ከሐዋ. 13:16-41 ጋር ያነፃፅሩ)። እንደዚያ አይነት አቀራረብ ለዚህኛው ጉባኤ ጥቅም

አይኖረውም። በምትኩ እነዚያ አረማውያን ሊያስተውሉት በሚችሉት መልኩ ወሳኝ የመጽሐፍ ቅዱስ እውነቶችን ገለጻቸው።

ሐዋ. ሥራ 17:22-31ን ያንብቡ። በአርዮስፋጎስ ባደረገው ንግግር ስለ እግዚአብሔር፣ ስለ መዳን፣ ስለ ታሪክና ስለ ሰብዓዊ ዘር ምን አይነት ታላላቅ እውነቶችን ሰበክ?

አብዛኛዎቹ የጳውሎስ ቃላት ስለ ሐይማኖትና ስለ እግዚአብሔር የተዛባ አመለካከት ለነበራቸው አረማውያን አድማጮቹ የሚያስቁ ነበሩ። እግዚአብሔር በዓለም ላይ ስለሚፈረደው ፍርድ ሲናገር(ሐዋ. ሥራ 17:31) ወዲያው ያቋረጡት ስለሚመስል መልዕክቱን እንዴት ሊደመድም እንዳለበ አናውቅም። ይህ ትምህርቱ ከቀጣዮቹ የግሪክ አስተምህሮዎች ማለትም 1. እግዚአብሔር እጅግ ታላቅ ከመሆኑ የተነሳ በምድር ላይ ባሉ ጉዳዮች ለየትኞቹም ግድ አይለውም ጣልቃም አይገባም እና 2. ሰው ከሞተ አይነሳም ከሚሉት ጋር የሚጋጭ ነበር። ይህ ወንጌል ለግሪካውያኑ ሞኝነት(1 ቆሮ. 1: 23) የሆነበትንና በአቴና የአማኞች ቁጥር ያነሰበትን ምክንያት ይገልጻል።

ሆኖም አማኝ ከሆኑት መካከል የአርዮስፋጎስ ምክር ቤት አባል የነበሩና በአቴናውያን ማህበረሰብ ውስጥ እጅግ ተፅዕኖ ያሳድሩ የነበሩ እንደ ዲዮናስዮስ ያሉ ሰዎች ነበሩ። ፡ በተጨማሪም ስሟ በመጠቀሱ የምክር ቤቱ አባል ባትሆን እንኳን ከፍ ያለ ቦታ የነበራት ደማሪስም ከአማኞቹ መካከል ነበረች(ሐዋ. ሥራ 17:34)።

ጳውሎስ በአርዮስፋጎስ ያቀረበበት ለየት ያለ አቀራረብ ስለ ማህበራዊና ባህላዊ ልዩነቶች ግንዛቤ እንደነበረው ያሳያል። እንደውም መልዕክቱን ግልፅ ለማድረግ ከአረማዊ ግጥም ስንኞችን ጠቅሷል(ሐዋ. ሥራ 17:28)። ይህ የተለያዩ ሰዎችን ለመድረስ የተለያዩ መንገዶችን እንዴት መጠቀም እንዳለብን ምን ይነግረናል?

ሐሙስ ነሐሴ 24

ጳውሎስ በቆሮንቶስ

በሐዋ. ሥራ 18:1-11 ላይ ጳውሎስ በቆሮንቶስ ስላጋጠመው ነገርና በዚያም አንድ ዓመት ተኩል ስለመቀመጡ ይነግረናል። አቂላና ጵርስቅላ የጳውሎስ የዕድሜ ዘመን ወዳጆቹ ይሆናሉ(ሮሜ 16:3፤ 2 ጢሞ. 4:19)። ከታሪኩ እንደምንረዳው ምናልባትም በንጉስ ክላውዲየስ አማካኝነት ከይሁዳውያን ከሮም ተባረው ወደ ቆሮንቶስ ከመምጣታቸው በፊትም ክርስትያኖች ነበሩ።

ሮማዊው የታሪክ ፀሐፊ ሱቶኒዮስ እንደጠቀሰው ለቀው እንዲወጡ የተደረገበት ምክንያት በአካባቢው ያሉ የአይሁድ አማኞች ወንጌልን በመስበካቸው «ክርስቶስ» በሚለው ስም አማካኝነት በአይሁድ ማህበረሰብ መካከል ግጭት ስለተነሳ (Claudius 25.4) ሊሆን ይችላል። ስለዚህ አቁላና ጳርስቅላም በዚህ እንቅስቃሴ ውስጥ ተሳታፊ ሆነው ይሆናል። ያም ሆነ ይህ ጳውሎስና አዳዲስ ወዳጆቹ ተመሳሳይ እምነትና አይሁዳዊ መሰረትን ከመጋራት ባለፈ ተመሳሳይ መተዳደሪያንም ይጋራሉ።

ሐዋ.18:4-17ን ያንብቡ። የጳውሎስ የሚሲዮናዊ እንቅስቃሴ በቆሮንቶስ ምን ውጤትን አመጣ?

ሲላስና ጢሞቴዎስ መቆዶን እንደደረሱ በዛ ከምትገኘዋ ቤተክርስቲያን የገንዘብ ድጋፍ ይዘው ነበር የመጡት(2^ኛቆሮ.11:8-9)። ይህም ጳውሎስ ሙሉ በሙሉ በሰብከቱ ብቻ እንዲጠመድ አደረገው። «ወንጌልን የሚሰብኩ ለኑሮ የሚያስፈልጋቸውን ከወንጌል እንዲቀበሉ» (1 ቆሮ.9:14) ቢያስተምርም የጳውሎስ(የራሱ) መመሪያ ግን ለወንጌል አገልግሎት የሚያወጣውን ወጪ በሙሉ በራሱ መሸፈን ነበር።

ምንም እንኳን የጳውሎስን መልእክት አይሁዶች በብርቱ ቢቃወሙም አንዳንድ አይሁዳውያንና አህዛብ ግን አምነው ነበር። አምነው ከተለወጡት መካከል የምኩራብ አለቃ የነበረው ቀርስጳስ ከመላ ቤተሰቡ ጋር ይገኝበታል። አያሌ የቆሮንቶስ ሰዎች አምነው ተጠምቀዋል። የሚቀጥለው ክፍል የሚነግረን ግን በአይሁዶች በኩል ያለው ሁኔታ የበለጠ እየከረረ መሄዱን ነው (ሐዋ.18:12-17)። ጳውሎስም በቶሎ ቆሮንቶስን ለቆ ለመሄድ አስቦ ነገር ግን በሌሊት ራዕይ በዚያ ስፍራ እንዲቆይ የመለኮት ማበረታቻን አገኘ (ሐዋ.18:9-11)።

ወደ አንጻኪያ በሚመለስበት ጊዜ ጳውሎስ አቁላና ጳርስቅላን ወስዶ ጉዞውን ከመቀጠሉ በፊት ጥቂት ቀናት በቆየበት በኤፌሶን ተዋቸው። በዛ ቆይታውም በአካባቢው ባለው ምኩራብ ውስጥ የመስበክን እድል አገኘ። የሰዎቹን መልካም የሆነ ምላሽ እግዚአብሔር ከፈቀደ ዳግም ተመልሶ እንደሚመጣ ቃል እንዲገባ አስገደደው (ሐዋ.18:18-21)። ይህ የሆነው በቀጣይ ጉዞው ውስጥ ነበር።

ጥሩ ምላሽ ባለማግኘቱ ተስፋ የቆረጠው ጳውሎስ በዛ ስላሉት የነፍሳት መዳን ሁኔታ ከጌታ ማበረታቻን ማግኘት አስፈለገው። የጌታ ቃል ምን ነበር ያለው (ሐዋ.18:10)? ከጳውሎስ ጋር ተመሳሳይ ነገር ሲገጥመን ጌታ እኛን ምን ይለናል?

ዓርብ

ነሐሴ 25

ተጨማሪ ጥናት፡-“ዛሬ ገናና ያልሆነውን እውነት የሚያስተምሩ የሚቀበላቸው ሰው ባለመግኘታቸው፤ ክርስትያን ነን የሚሉ ሰዎች ሳይቀር ባይቀበሏቸው ተስፋ ሊቆርጡ አይገባም። ጳውሎስና የስራ ኢጋሮቹ በሚያገለግሏቸው ሰዎች መሃል ሆነው ከዚህ በላይ ደርሶባቸዋልና። የመስቀሉ መልእክተኞች ነቅቶ በመጸለይ፤ በእምነትና በድፍረት ወደፊት በመንቀሳቀስ በየሱስ ስም ሁልጊዜ ለመስራት መታጠቅ አለባቸው።”
Ellen G. White, The Acts of the Apostles, P.230

“በምድር ታሪክ ማጠቃለያ ላይ እውነቱ የሚሰበክላቸው የቤርያን ሰዎች ፈለግ በመከተል ቃሉን በየቀኑ የሚመረምሩና እና የእግዚአብሔርን ቃል ከቀረበላቸው መልእክት ጋር የሚያገናኝቶቹ ቢሆኑ ኖሮ በንጽጽር አሁን ካሉት ጥቂት የእግዚአብሔር ህግ ታማኞች ይልቅ ብዙዎች ይገኙ ነበር።”

“ሁሉም የሚፈረድባቸው በተቀበሉት ብርሃን ልክ ነው። ጌታ አምባሳደሮቹን የደነት መልእክቱን አስታጥቆ ልኳቸዋል፤ የሚሰሙትም የአገልጋዮቹን ቃል በተቀበሉበት ልክ ሃላፊነቱን ይወስዳሉ። በቅንነት እውነትን የሚሹ ሁሉ የቀረበላቸውን አስተምህሮ በተገለጠላቸው የእግዚአብሔር ቃል ብርሀን በጥንቃቄ ሊመረምሩ ይገባቸዋል።”
Page 232

የመወያያ ጥያቄዎች

1. በሰኞ ጥናታችን የመጨረሻው አንቀጽ ባጠናኘው አውድ መሰረት የሚከተለው አባባል የሚያመለክተውን ነገር እስቲ በክፍሎቻችሁ ውስጥ ተወያዩ። “ለጥምቀት የሚዘጋጁ እጩዎች ከልብ የሆነ ዝግጅት ማድረግ አለባቸው... የክርስትያን ህይወት መርህ ወደ እውነቱ በቅርቡ ለተቀላቀሉ ሰዎች ግልጽ መሆን ይገባዋል።” Ellen G. White, Testimonies for the Church, vol. 6, pp. 91, 92።
2. በረብሳ የመጨረሻ ጥያቄ ላይ ትኩረትዎን ያድርጉ። ልክ ጳውሎስ የባህል ልዩነቶችን እንዳስተዋለው እኛም እንደቤተክርስቲያን ልዩነታችንን አስተውለን ወንጌሉንና የሃይማኖት አቋማችንን ድርድር ውስጥ ሳናስገባሰዎቻችን ባሉበት ስፍራ መድረስ የሚቻለን እንዴት ነው?

3. ሐዋ. 17:32-34ን ያንብቡ። ጳውሎስ በአቴና ላቀረበው መልእክት ከተሰጡት ሰባት ምላሾች ምን እንማራለን?“1) አንዳንዶቹ አሾፉበት። እንግዳ በሆነውና የተነቃቃ ስሜት በነበረው አይሁድ ተዝናኑ። በህይወት ላይ ማጫዘ ይቻላል፤ ነገር ግን ይህን በሚያደርጉ ሰዎች በቀልድ የተጀመረው ነገር በሀዘን ይጠናቀቃል። 2) አንዳንዶች መወሰን አልፈዱም። ከሁሉም አደገኛው ቀን አንድ ሰው ስለነገ ማውራት ምን ያህል ቀላል እንደሆነ የሚያስተውልበት ዕለት ነው ። 3) አንዳንዶች አመኑ። ጠቢብ የሆኑ ሰዎች ሞኞች ብቻ የእግዚአብሔርን ስጦታ እንቢ እንደሚሉ ያውቃሉ።”William Barclay, The Acts of the Apostles, rev. ed. (Philadelphia: Westminster, 1976), p. 133
4. ጳውሎስ ለአቴናውያን መልእክቱን ለማጉላት ከአረማዊ ፀሐፊ ጠቅሶ (ሐዋ.17:28) ነበር። አንዳንድ ጊዜ እንደዚህ ያሉ ምንጮችን መጥቀስ ያለውን ጥቅም እድንግር ይህ እንዴት ያግዘናል? ይህን ማድረግ ምን ዓይነት አደጋ ሊኖረው ይችላል?

10ኛ ትምህርት ክፍል 26 - ጳጳራዊ 2

ሠለተኛው ጠላታዎች ገዛ

ሰንበት ከሰዓት

ለዚህ ሳምንት ጥናት የሚከተሉትን ጥቅሶች ያንብቡ፡ የሐዋ. ሥራ 18፡24-28፤ ሐዋ. ሥራ 19፤ የሐዋ. 20፡ 7-12፤ 15-27፤ 2 ቆሮ. 4፡8-14፤ የሐዋ. ሥራ 21፡1-15፡፡

ወተሐሴ ጥቅላ :-“ይሁን እንጂ ከጌታ ከኢየሱስ የተቀበሉትን ሩጫዬንና የእግዚአብሔርን የጸጋ ወንጌል የመመሰከር አገልግሎትን ብፈጽም፤ ከእኔ ሕይወቴ ከምንም እንደሚይቁጠር እንደ ከንቱ ነገር ናት።”
(የሐዋ. ሥራ 20፡ 24)

ሉቃስ የጳውሎስን ሦስተኛ ገዛ እንደ ጻፈው ገዛው የቀጠለው ሁለተኛውን ገዛ ወዲያውኑ ተከትሎ ነበር። ጽሑፉ እንደሚለው የጳውሎስ የአገልግሎት ማዕከል በሆነችው በአንጾኪያ የተወሰነ ጊዜ ካሳለፈ በኋላ ሐዋሪያው ሌላ ገዛ አድርጓል። አከታትሎ “በገላትያና በፍርግያ አገሮች ከቦታ ቦታ በመዘዋወር ደቀመዛሙር ትንሁሉ አበረ ታታ” ሐዋ. 18፡23። በመሆኑም የመጀመሪያዎቹ 2414 ኪሎ ሜትሮች (1,500 ማይሎች) ገዛ የተጠቃለለው በአንድ አረፍተ ነገር ነው።

ይህም የሆነበት ምክንያት የገዛው መዳረሻ ኤፌሶን ስለነበረች ነው፤ ጳውሎስ በገዛው ላይ በሌሎች ከተሞች ሲያልፍ ከነበረው የቆይታ ጊዜ ይልቅ በዚህች ከተማ ረዘም ያለ ጊዜ አሳልፏል። ከወንጌል አገልግሎት አንጻር በኤፌሶን የነበረው አገልግሎት ፍሬያማ ነበር፤ የጳውሎስም የስብከት ተፅዕኖ በእስያ አውራጃዎች ሁሉ ላይ ተዳርሶ ነበር (የሐዋ. ሥራ 19፡10፤ 26)። ምናልባትም የቆላስጎን፣ የኢያራ እና የሎዶቅያ አብያተ ክርስቲያናት ምናልባትም በኤጳፍራ አማካኝነት የተመሰረቱት በዚህ ወቅት ሳይሆን አይቀርም (ቆላ. 4፡12፤ 13)። ይህም ሰው ከጳውሎስ ጋር ከሰሩት ሰዎች መካከል አንዱ ነው (ቆላ. 1፡7፤ ፊሊግ. 23)።

ስለዚህ ገዛ የሚያስገርመው ነገር በሐዋርያት ሥራ ከተመዘገቡት የጳውሎስ ገዛዎች የመጨረሻ መሆኑ ነው። ይህም ጳውሎስ ነጻ ሰው ሆኖ ከተጓዘቸው ገዛዎች ማለታችን እንጂ ከዚህ ገዛ በኋላም ሉቃስ እራሱ ወደ ሮም ያደረገውን ገዛ መዘግቦት እናገኛለን፤ ነገር ግን ያን ገዛ ያደረገው እንደ እስረኛ ነበር።

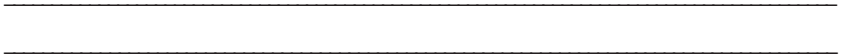
*የዚህን ሳምንት ትምህርት በማጥናት ለጳጳራዊ 3 ሰንበት ይዘጋጁ።

ኤፌሶን፣ ክፍል አንድ

በሐዋርያት ሥራ 18:24-28 እንደ ተመዘገበው ጳውሎስ ወደ ኤፌሶን በጉዞ ላይ እያለ አጵሎስ የተባለ አይሁዳዊ ወደ ኤፌሶን መጣ። ይህም ሰው አንደበተ ርቱቆና የእግዚአብሔርን ቃል በሚገባ ያስተዋለ ሰው ነበር። ሉቃስ እርሱን የገለጸበት መንገድ በትክክልም አጵሎስ የኢየሱስ ተከታይ እንደ ነበር ያስረዳል። “ይህሰው፣ የጌታን መንገድ የተማረ፣ ስለኢየሱስም በትክክል የሚናገርና በመንፈስ እየተቃጠለ የሚያስተምር ነበር።” (የሐዋ. ሥራ 18:25)። ነገር ግን እርሱ ያውቅ የነበረው የዮሐንስን ጥምቅት ብቻ ነበር። አጵሎስ በዮሐንስ መጥመቁ ከተጠመቀ በኋላ ኢየሱስ ከነበረው ምድራዊ የአገልግሎት ሕይወት ጋር የሚተዋወቅ ሲሆን፤ ነገር ግን በዚያ አካባቢ ብዙም ሳይቆይ እርቆ ሳይሄድ አልቀረም፤ ምን አልባትም ከሕመም/ከበዓለ ሃምሳ ትዕይንቶች/ በፊት ወደ አሌክሳንድሪያ ተመልሶ ሊሆን ይችላል።

ለዚህም ነበር አቂላና ጵርስቅላ ተጨማሪ ግንዛቤን ሲሰጡት የነበረው። እናም ከቅዱሳት መጽሐፍት ኢየሱስ እርሱ የእስራኤል መሲህ እንደነበር አሳዩት (ሐዋ 18:28)፤ አጵሎስ ከክርስቶስ ኢየሱስ አገልገሎት ጀምሮ የነበረውን ተጨማሪ የክርስትና እድገት መስማት ነበረበት። ሆኖም ግን አቂላና ጵርስቅላ ለአጵሎስ ከዚህ የሚበልጥም ነገር ነው ያደረጉለት፤ በኤፌሶን ከሚገኙ ሌሎች አማኞች ጋር በመሆን በአካያ ወደሚገኙ አብያተ ክርስትያናት የድጋፍ ደብዳቤ አስይዘው በመላክ (ሐዋ. 18:27) በቆሮንቶስ ውጤታማ አገልግሎት እንዲኖረው አድርገዋል (1 ቆሮ. 3:4-6፤ 4:6፤ 16:12)።

የሐዋ. 19:1-7 ያንብቡ። ጳውሎስ ኤፌሶን በደረሰ ጊዜ ያጋጠመው ምን ነበር?

የአጵሎስ ታሪክ ጳውሎስ ኤፌሶን በደረሰ ጊዜ ካገኛቸው አስራ ሁለት ሰዎች ጋር ተያያዥነት ያለው ነው፤ ምክንያቱም ሁኔታቸው ተመሳሳይ ነበረ። ሰዎቹ የተሰጣቸው መገለጫ “ደቀመዛሙርት” (የሐዋ. 19:1) የሚል ሲሆን ጳውሎስም ለእነርሱ ያቀረበው ጥያቄም (የሐዋ. 19:2) በግልጽ የሚያሳየው በኢየሱስ ያመኑ ሰዎች እንደነበሩ ነው።

በተመሳሳይም ለጳውሎስ የሰጡት መልስ የሚያሳየው እንደ አጵሎስ ሁሉ በመጀመሪያ የመጥምቁ ዮሐንስ ደቀመዛሙርት የነበሩና የበዓለ ሃምሳው ልምምድ የሌላቸው የኢየሱስ ተከታዮች መሆናቸውን ነው። ከጌታ ጋር በሚኖረው የጠለቀ ትስስር የሚገኘውን ደስታ የማግኘት እድል ሊኖራቸው የተገባ ሰዎች ነበሩ።

“ጳውሎስ ኤፌሶን በደረሰ ጊዜ አስራ ሁለት የሚሆኑ ወንድሞችን አገኘ፤ ልክ እንደ አጵሎስ ሁሉ እነርሱም የመጥምቁ ዮሐንስ ደቀመዛሙርት የነበሩ እና እንደ እርሱ ሁሉ ስለ ክርስቶስ ተልዕኮ የተወሰነ ግንዛቤ ነበራቸው። የአጵሎስ አይነት ችሎታ ባይኖራቸውም በተመሳሳይ ቅንነትና ታማኝነት የተቀበሉትን እውነት ለሌላው ለማድረስ የሚወዱ ሰዎች ነበሩ።” —Ellen G. White, The Acts of the Apostles, p. 282.

እንደ አዲስ መጠመቃቸውን ማየት ያለብን ሁኔታው ልዩ ከመሆኑ አንጻር ሊሆን ይገባል። እነዚህ ሰዎች ከሌላ የክርስትና ቤተ እምነት አልመጡም፤ ወይም የነበራቸውን የሕይወት ልምምድ የቀየሩም አይደሉም፤ ነገር ግን እራሳቸውን ከዋናው የክርስትና ልምምድ ጋር እያዋሃዱ ነበር። እናም መንፈስ ቅዱስን በመቀበል በሌሎች ቋንቋዎች (ልሳኖች) መናገር ጀመሩ። ይህም ማለት ምናልባትም ክርስትያን ሚስዮናውያን ሳይሆኑ አይቀሩም፤ እንደ አጵሎስ ሁሉ ስለ ክርስቶስ ኢየሱስ በሚወጡበት ሁሉ ለመመስከር የሚያስችላቸውን ሃይል በሙላት አግኝተዋል።

ሰኞ ነሐሴ 28

ኤፌሶን፣ ክፍል ሁለት

በኤፌሶን፤ ጳውሎስ በመጀመሪያ የሰበከው በምኩራብ ውስጥ ነበር። ተቃውሞ በተነሳ ጊዜ ግን እርሱና አዲስ አማኞቹ በጢራኖስ ወደሚገኘው የትምህርት መስጫ አዳራሽ መሰብሰቢያቸውን ቀየሩ። በእዚያም ጳውሎስ ለሁለት አመታት በየእለቱ ቃሉን ይናገር ነበር (የሐዋ. ሥራ 19፡8-10)። የሉቃስ ማጠቃለያ በኤፌሶን የነበረውን የጳውሎስ አገልግሎት የሚያስቀምጠው በሁሉም አውራጃዎች (ግዛቶች) ወንጌል በስፋት ተዳርሶ እንደነበር ነው (የሐዋ. ሥራ 19፡10፤26)።

የሐዋርያት ሥራ 19፡11-20 ላይ አስማትና ሌሎች የአጉል ልማድ እምነቶች የተለመዱ በሆኑበት ከተማ ውስጥ የእግዚአብሔርን ሃይል አሸናፊነት የሚያሳዩና ተአምራትን የያዙ ታሪኮችን ሉቃስ በጽሁፉ ውስጥ አካቷል።

ጥያቄ ውስጥ የማይገባው ነገር እግዚአብሔር ጳውሎስን በመጠቀም መፈወሱ ሲሆን በሐዋርያው የተነኩ መሀረቶች ሽርጦች ሳይቀሩ የመፈወስ ኃይል ነበራቸው(የሐዋ. 19:12)። ይህ ለአንዳንዶች እንግዳ ነገር ሊመስል ይችላል፤ ፊውሱ ግን ኢየሱስ ደም ሲፈሳት የነበረቸውን ሴት ከፈወሰበት ፊውስ ጋር ተመሳሳይነት አለው (ሉቃ 8:44)። የኤፌሶን ሰዎች የልማድ እምነቶች እግዚአብሔር “ለየት ያለ” ተግምርን እንዲፈጽም ምክንያት ሆነዋል ይላል ሉቃስ (ሐዋ. 19:11)። ይህም እግዚአብሔር የሰዎችን ፍላጎት በማስተዋላቸው ልክ (ደረጃ) እንደሚያሟላ ምሳሌ ይሰጠናል።

በኤፌሶን በነበረው የተልዕኮ ውጤታማነት የረካው ጳውሎስ ወደ እየሩሳሌም ለመሔድ ወሰነ። ሉቃስ ለዚህ ጉዞ ምክንያትን አልሰጠም፤ ነገር ግን ከራሱ ከጳውሎስ ጽሁፎች እንደምንረዳው በእየሩሳሌም በምትገኘው ቤተክርስቲያን ላይ የተፈጠረውን ድህነት በተወሰነ መልኩ ለመቅረፍ የሰበሰበውን እርዳታ ለማድረስ ምኞቱ እንደ ነበር ነው (ሮሜ 15:25-27፣ 1 ቆሮ. 16:1-3)። በመጀመሪያዎቹ ዓመታት የሸቀጦች መሰብሰብና እና በቀላውዲዎስ ዘመን የተነሳው አስከፊ ረሃብ የአይሁድ አማኞችን አደህይቶ ነበር። እናም ጳውሎስም ለእርዳታ ያቀረቡትን ተማጽኖ ሲያይ(ገላ. 2: 10) ምንም እንኳን ወደ እየሩሳሌም በመውጣቱ የሚገጥመውን ችግር ቢያውቅም አጋጣሚውን በሐዋርያነቱ ላይ ያላቸውን አመኔታና የተለያየ የባሕል ስብጥር ያላትን ቤተክርስቲያን ህብረት ለማጠናከር ለመጠቀም አሰበ (የሐዋ. 20:22፣23፤ ሮሜ 15: 31)።

ሐዋ. ሥራ 19:23-41ን ያንብቡ። በኤፌሶን ቆይታው መጨረሻ አካባቢ በጳውሎስ ላይ ተነስቶ የነበረው ተቃውሞ ትክክለኛ ምክንያት ምን ነበር?

ተቃውሞው ከአረማውያን አምልኮ ጋር የተያያዘ ሲሆን ይህም በጳውሎስ አገልግሎት ምክንያት አምልኮው የከፋ ኪሳራ ገጥሞት ስለነበር ነው። የዲሜጥሮስ ትክክለኛ እሳቤ ከገንዘብ ጋር የተቆራኘ ቢሆንም ነገሩን ወደ ሃይማኖታዊ ጉዳይ ቀይሮት ነበር፤ ምክንያቱም አርጤምስ (ዲያና) ቤተመቅድስ ይገኝ የነበረው በኤፌሶን ስለነበር ነው። ይህም ቤተመቅድስ ጥንታዊ ሆነው አስደናቂ ታሪክ ካላቸው ሰባቱ ቅርሶች አንዱ ሆኖ ተመዘገቧል።

ሐዋ. ሥራ 19:27ን ያንብቡ። ዲሜጥሮስ የገንዘብ ምንጩ እንዳይቋረጥ ጥበብ በተሞላበት መልኩ ሃይማኖታዊ ተቆርቋሪነትን እንዴት እንዳነሳ ይመልከቱ። ፡ እኛም እንደ ክርስቲያን እምነታችንን ወይም ለእምነታችን ተቆርቋሪ በመምሰል በተመሳሳይ መልኩ ላለመጠቀም ልንጠነቀቅ የሚገባን ለምንድን ነው?

ማክሰኞ

ነሐሴ 29

ጢሮአዳ

ከሁከቱ በኋላ (ሐዋ. ሥራ 19:23-41) ጳውሎስ ኤፌሶንን ለቆ ለመውጣት ወሰነ። ነገር ግን ወደ ኢየሩሳሌም የሚወስደውን ቀጥተኛ መንገድ አልነበረም የተጠቀመው። ቀጥተኛውን መንገድ ትቶ በመቄዶንያና በአካይ በኩል አለፈ(የሐዋ. 20:1-3)። በጉዞም ላይ የአህዛብ ቤተክርስቲያናትን የሚወክሉ የተወሰኑ ሰዎች አብረውት ነበሩ (የሐዋ. 20:4)።

ሐዋ. 20:1-7 ያንብቡ። እነዚህ ጥቅሶች የሰንበት ቀን ወደ እሁድ እንደተለወጠ እንደ ማረጋገጫነት ይቀርባሉ። የዚህ ሃሳብ ስህተቱ ምንድን ነው?

ጳውሎስ ጉዞውን ገታ በማድረግ በጢሮአዳ ቆይታ አደረገ። ይህም ቆይታው የተጠናቀቀው “በሳምንቱ የመጀመሪያ ቀን”(የሐዋ. 20:7) በቤተክርስቲያን ስብሰባ ነበር። በሀብረት የነበሩት “እንጀራን ለመቁረስ” ነበር። ምናልባትም የጌታ እራት ሊሆን ይችላል። በቀደመው ጊዜ ከነበረች የእየሩሳሌም ቤተክርስቲያን ጀምሮ ማዕድን አብሮ የመቁረስ ጊዜ የጌታ እራትን ተከትሎ ይከናወን ነበር (ሐዋ. 2:42፣46)። በዚህ ጊዜ ግን በሀብረት መመገቡ አብሮ ተከናውኖ ሊሆንም ላይሆንም ይችላል። በዚህ ስፍራ ስለ ጽዋ ወይም ስለጸሎት አለመጠቀሱ ግምቱን ዋጋቢስ አያደርገውም። ዋናው ሃሳብ ግን ይህ ክፍል ብዙ ጊዜ በጳውሎስ ዘመን የነበሩ ቢያንስ ደግሞ የአህዛብ አብያተ ክርስቲያናት ሰንበትን በእሁድ የአምልኮ ቀን ተከተውት ነበር ለማለት በማስረጃነት ይቀርባል።

ነገር ግን እንዲህ ብለን ከመደምደማችን በፊት ይህ ስብሰባ የተከናወነበትን ትክክለኛ ቀን እንዲሁም የስብሰባውን አይነት ማወቅ አስፈላጊ ነው። የጳውሎስ መልዕክት እስከ እኩለ ሌሊት ከመቀጠሉ ጋር ተያይዞ፤ መብራቶችን እንደተጠቀሙ መገለጹ (ሐዋ. 20: 7-8) ደግሞም እስከ ንጋትም የቀጠለ መሆኑን እንጂ (የሐዋ. 20:11) የአውጤኪስን ከባድ እንቅልፍም መጥቀስ አስፈላጊ ባልሆነ ነበር (ሐዋ. 20:9)። ይህም የምሽት ስብሰባ መሆኑን ያረጋግጥልናል።

ጥያቄው ከእሁድ ማለዳ በፊት የነበረው ምሽት ነው ወይስ ከእሁድ በኋላ የነበረው ምሽት የሚለው ነው። መልሱ የሚወሰነው ሉቃስ በተጠቀመው የጊዜ አቆጣጠር ዘዴ ይሆናል፤ ይህም የእይሁድን የጊዜ አቆጣጠር ተጠቅሞ ከሆነ ከፀሐይ ግባት እስከ ፀሐይ ግባት ወይም የሮማውያን የጊዜ አቆጣጠር ከሆነ ደግሞ ከእኩለ ሌሊት እስከ እኩለ ሌሊት ይሆናል። የቀደመውን የጊዜ አቆጣጠር ተጠቅሞ ከሆነ ቀኑ ቅዳሜ ምሽት ነበር፤ የኋለኛውን ተጠቅሞ ከሆነ ቀኑ እሁድ ምሽት ነበር።

በሁለቱም መንገድ የሐዋርያት ሥራ 20:7-12 አውድ የሚነግረን፤ ስብሰባው እሁድ ምሽት ተከናውኖ ከነበር እንኳን ስብሰባው መደበኛ የቤተክርስቲያን ጉባኤ እንዳልነበረ ነው። ነገር ግን ጳውሎስ በሚቀጥለው ማለዳ ጉዞ ለማድረግ በማሰቡ የተደረገ ልዩ ስብሰባ ነበር። እናም ይህ የተለየ የማይገናኝ ክፍል እሁድን ለመጠበቅ እንደ ድጋፍ ማረጋገጫ ተደርጎ ሊቀርብ መቻሉ በራሱ የሚከብድ ነው። እውነታው ደግሞ አለመሆኑ ነው።

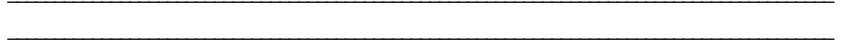
ሰባተኛውን ቀን ስንበትን መጠበቅ ትክክል እንደሆነ የሚያስረዱ ምክንያቶች ላይ ቆይታ ያድረጉ። እንደ ሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ክርስቲያንነታችንና የሦስቱን መላእክት መልዕክት ለዓለም ለማድረስ ከተሰጠን ጥሪ አንጻር ስለ ስንበት የተሰጡ ጠንካራ የመጽሐፍ ቅዱስ ድጋፎች (ማረጋገጫዎች) ስለ ማንነታችን ምን ያህል ያስገነዝቡናል?

ረቡዕ ነሐሴ 30

ሚሊጢን

ጳውሎስ ወደ እየሩሳሌም በጉዞ ላይ እያለ በሚሊጢን ሌላ ቆይታ አድርጎ ነበር። በዚህ ቆይታው ነበር ከኤፌሶን ለመጡ የቤተክርስቲያን መሪዎች የስንብት ንግግር የማድረግን እድል ያገኘው።

ሐዋርያት ሥራ 20:15-27 ያንብቡ። ጳውሎስ በንግግሩ መግቢያ ላይ አፅንኦት የሰጠው ምን ነበር?

ሮምና እስፔንን የሚያጠቃልል ሌላ ጉዞ እቅዱ ውስጥ ስለነበር (ሮሜ 15:22-29) ጳውሎስ ከዚህ በኋላ ወደ እስያ እንደሚመለስ ተረድቷል። አናም ንግግሩን በመቀጠል በኤፌሶን ባሳለፉትው አመታት የነበረውን ቆይታ በዝርዝር አቀረበ።

የዚህ አይነቱ ገለጻ ዋና አላማው ስላለፈው ማውሳት ብቻ አይደለም፤ ነገር ግን ከፊቱ ባለው ጊዜ በእየሩሳሌም ምን እንደሚያጋጥመው ስለሚያስፈራው ነበር።

የጳውሎስ ፍርሃት ያለምክንያት አልነበረም። በኢየሩሳሌም የሚገኙ አማኞች በጠላትነት ሳይሆን ባለፈው የአሳድጅነት ሕይወቱና ከግዝረት ነጻ በሆነው የወንጌል ስበከቱ ምክንያት እርሱን የሚያዩት በጥረጣሬ ነበር (ሐዋ. 21:20-26)። በአይሁድ መሪዎች ዘንድ ከኃዲና መናፍቅ ነበር (ሐዋ. 23:1፤2)። በመጀመሪያው ምዕተ ዓመት አጋማሽ ላይ በተለይም ደግሞ የሮም አገዛዝ የተበላሸ በሆነበት ጊዜ ይሁዳም አብዮታዊ እና ብሔራዊ በሆኑ ጉዳዮች ተጨንቃ ነበር። ይህም ሁኔታ ቤተክርስቲያንን ጨምሮ በሁሉም የአይሁድ ማህበረሰብ ላይ ተጽዕኖ ነበረው። ከዚህም ጋር ተያይዞ የቀድሞው ፈሪሳዊ በአህዛብ መካከል ያከናወናቸው ሥራዎቹ እንደ ስም አጉዳፊ እንዲፈረጅ አድርገውታል (ሐዋ 21:27-36)።

ጳውሎስ ሌላ ተጨማሪ ጭንቀት ነበረበት። ሐዋርያት ሥራ 20:28-31 ላይ ጳውሎስ በኤፌሶን የሚገኙ የቤተክርስቲያን መሪዎች የሀሰተኛ መምህራንን ጉዳይ እንዴት መፍታት እንዳባለቸው ትኩረት ሰጥቷል። እነዚህን ሃሰተኛ መምህራን ጳውሎስ የመሰላቸው በጎችን ከመንገዳቸው ለማሳትና ለማስቀየር እንደሚሞክሩ ነጣቂ ተኩላዎች አድኅር ነበር። እናም በቀድሞው ዘመን፣ በቤተክርስቲያን ውስጥ እንኳን ሳይቀር ሀሰተኛ መምህራን ነበሩ። ሰሎሞን በራሱ ዘመንና በሌላ አውድ እንደተናገረው “ከፀሐይበታችንምአዲስነገርየለም።”(መክ:፡፡፡፡)። የቤተክርስቲያን ታሪክ እንደሚገልጽልን ሃሰተኛ መምህራን በቤተክርስቲያን ላይ የከፋ ጉዳት አስከትለው እንደነበር ነው።ይህ ችግር ደግሞ እስከ ፍጻሜ ድረስ ይኖራል (2^ኛ ጢሞ 4:3)።

ጳውሎስ በአእምሮው ውስጥ የበዙ ጉዳዮችና ጭንቀቶች እነደነበሩ ምንም ጥያቄ የለውም፤ ቢሆንም ግን የእርሱ ታማኝነትና ትጋት በጭራሽ አልተለወጠም ነበር።

2^ኛ ቆሮ. 4:8-14 ያንብቡ። በተለይ ፈተና ሲመጣለራሳችን ልንተገብረው ስለሚገባ ነገር ጳውሎስ በዚህ ስፍራ ምን እያለ ነው? ጳውሎስ የመጨረሻ ተስፋውን ማን ላይ አደረገ?

ሐሙስ

ጳጉሜ 1

ጢሮስ እና ቁሳሪያ

ከሚሊጢን በኋላ ሉቃስ የጳውሎስን ጉዞ በዝርዝር አስፍሮታል። ወደ እየሩሳሌም በሚያደርገው ጉዞ ላይ፣ መርከቧ ጭነቷን ባራገፈችበት በፊንቄያራውያን የባህር ዳርቻ፣ በጢሮስ አንድ ሳምንት አሳለፈ (ሐዋ. 21:1-6)። በዚህ ስፍራ እያለ ግን በዚያ የሚኖሩ አማኞች ወደ እየሩሳሌም ሊወጣ እንደማይገባ ሞገቱት። እነዚህ አማኞች በመንፈስ ተመርተው ጳውሎስን ወደ እየሩሳሌም እንዳይሄድ ማሳሰባቸው አስቀድሞ ለሐዋርያው ከተሰጠው ምሪት ጋር በእርግጥም አይጣረስም። ሐዋርያት ሥራ 19:21 ላይ ያለው ክፍል ግሪኩ ሲያስቀምጠው etheto en tò pneumatì (ኤትዮነቱ ኤነቱ ፒትማነቲ) ይለዋል። ሊተረጎም የሚገባውም “በመንፈስ ወሰነ/አሰበ” (1962 እትም) በሚል እንጂ ጳውሎስ ሁሉን ለማድረግ በራሱ እንደወሰነ ተደርጎ ሊወሰድ አይገባም። ፆናው ሃሳብ መንፈስ በጢሮስ ለሚገኙ ክርስትያኖች ጳውሎስ ሊገጥመው ስላለው አደጋ ማሳየቱ ሲሆን፣ እናም ከዚህ በመነሳት እንደ ሰው በመጨነቅ የጉዞ ዕቅዱን እንዲቀይር ሃሳብን ማቅረባቸው ነው። ጳውሎስ እራሱ በእየሩሳሌም በእርሱ ላይ ምን ሊሆን እንደሚችል እርግጠኛ አልነበረም (ሐዋ. 20:22፣23)። መለኮታዊ ምሪት ሁሉንም ነገር ሁሌ ግልጽ ላያደርግ ይችላል፤ እንደ ጳውሎስ ላለ ሰው እንኳን ቢሆን።

ሐዋ. 21:10-14 ያንብቡ። ጳውሎስ ወደ እየሩሳሌም ስለሚያደርገው ጉዞ በቁሳሪያ ምን አይነት ለየት ያለ ክስተትተከናወነ?

አጋብስ ከእየሩሳሌም የሆነ ነብይ ሲሆን ስለ እርሱም በሐዋርያት ሥራ 11:27-30 ስለ ረሀብ በሚናገረው ክፍል ላይ ቀድሞ ተነግሯል። ልክ እንደ ብሉይ ኪዳን አንዳንድ ትንቢቶች (ለምሳሌ ኢሳ. 20:1-6፣ ኤር. 13:1-10) መልእክቱ ድርጊታዊ ነበር። በጳውሎስ ላይ እየሩሳሌም ሲደርስ ሊሆን ያለውን ስዕላዊ በሆነ መልኩ በግልጽ ያሳየና ጠላቶቹ እንዴት አድርገው ለአህዛብ (ለሮማውያን) አሳልፈው እንደሚሰጡት ያስቀመጠ ነበር።

ከጳውሎስ ጋር የነበሩት ሰዎች የኢጋቦስን መልዕክት እንደ ትንቢት ሳይሆን በግልጽ እንደተሰጠ ማስጠንቀቂያ በመውሰድ እና የማሳመኛ መንገዶችን ሁሉ በመጠቀም ጳውሎስ ወደ ኢየሩሳሌም እንዳይወጣ ቡብርቱ ጥረው ነበር። ጳውሎስም ለእርሱ ያላቸውን አሳቢነት በጥልቀት ያስተዋለ ቢሆንም ተልዕኮውን ለመፈጸም ወስኖ ነበር። ሕይወቱን የሚያስከፍለው ቢሆንም እንኳን፤ ለእርሱ የወንጌል መዳረስና የቤተክርስቲያን አንድነት ከራሱ የግል ደህንነት ወይም ፍላጎት ይልቅ ይበልጥ አስፈላጊዎች ነበሩ።

“ሐዋርያው እየሩሳሌምን እንዲህ በሐዘን በተሞላ ልብ ቀርቧት አያውቅም፡ ጥቂት ወዳጆችና የበዙ ጠላቶች እንደሚገጥሙት ያውቃል። የእግዚአብሔርን ልጅ ወዳልተቀበለችውና ወደ ገደለችው ደግሞም የመለኮትን ማስጠንቀቂያ ወደ ገፋቸውከተማ እየተጠጋ ነበር።” (Ellen G. White, The Acts of the Apostles, pp. 397, 398.)

ጳውሎስን፡- ብዙዎች በተሳሳተ መልኩ ተረድተውታል። ግፍ ተሰርቶበታል፤ ተንገላቷል፤ ነቀፋም ደርሶበታል ነገር ግን በእምነቱ ጻና። እኛም ተስፋ አስቆራጭ በሆኑ ሁኔታዎች ውስጥ ማለፍን እንዴት ልንማር እንችላለን?

ዓርብ | **ጳጉሜ 2**

ተጨማሪ ጥናት፡- “ወንጌል በመሰበኩ ምክንያት የመጣው ስኬት የአይሁድን ቁጣ እንደ አዲስ ቀስቅሶታል። አዲሱ አስተምህሮ በሁሉም ሥፍራ መዳረሱ ከየአቅጣጫው እየተሰማ ነው። በዚህም አስተምሮ ነው አይሁድ ይጠብቁት ከነበረው የሜዳዊ ሕግ ስርዓቶች ነጻየሆኑት፤ አህዛብም ከአይሁድ እኩል የአብርሃም ልጅነትን መብት አምነው የተቀበሉት.... እርሱ (ጳውሎስ) እርግጠኛ በሆነ ንግግሩ “ግሪክ ወይም አይሁዳዊ የተገረዘ ወይም ያልተገረዘ፤...” (ቆላ. 3፡ 11) በማለቱ ምክንያት ይህ ንግግሩ በጠላቶቹ ዘንድ እንደ የድፍረት ስድብ ተፈርጆ ነበር። እናም ድምጹ ጸጥ ማለት እንዳለበት ወስነው ነበር።” —Ellen G. White, The Acts of the Apostles, p. 390.

“እናም በእምነት ወንድሞቼ ከሆኑት በሚቀርብለት ርህራሄ እና ድጋፍ ላይ እንኳን አመኔታ አልነበረውም። ያልተለወጡት አይሁድ በሚጓዝበት ሁሉ በመከተል ከእርሱ የተቃረኑ ሃሳቦችን (ሪፖርት)፤ ስለ እርሱም ይሁን ስለ ሥራው፤ በደብዳቤም ይሁን በአካል በመገኘት በእየሩሳሌም ለመዝራት የዘገዩ አልነበሩም። እናም ደግሞ አንዳንድ ሐዋርያትና ሽማግሌዎች እንኳን ሳይቀሩ እነዚህን ተራ ወሬዎች እንደ እውነት በመቀበል እነዚህን ሰዎች ለመቃረንም ሆነ ከእነርሱ ጋር ህብረት ላለማድረግ ፍላጎት አላሳዩም ነበር።”—Page 398.

የመወያያ ጥያቄዎች፡

1. ጳውሎስ በኤፌሶን ያገኛቸው አስራ ሁለቱ ደቀመዛሙርት ቀደም ሲል የመጥምቁ የሐንስ ተከታዮች የነበሩ በኋላ ደግሞ የኢየሱስ ደቀመዛሙርት የሆኑ ነበሩ (ሐዋ 19:1-7)። ይህን ክፍል በጥልቀት ተጠምቀው የነበሩ፣ ከሌላ ቤተ-እምነት የመጡና የአድቪንቲስትን እምነት የተቀላቀሉ ክርስትያኖች እንደገና መጠመቅ እንዳለባቸው ለማስረዳት መጠቀማችን ትክክል የሆነው ለምን ይመስሉታል? አጳውስ እንደገና ባለመጠመቁ ውስጥስ የምናስተውለው እውነታ ይኖር ይሆን?
2. ጳውሎስ ስለነበረበት ሁኔታ ያስቡ። በኢየሱስ በማያምኑ በራሱ ወገኖች ተቀባይነት አጣ፤ በኢየሱስ የሚያምኑ ብዙ አይሁድ እንኳን “ዋና መለያዎችን” ለውጧል በሚል ምክንያት ጳውሎስን የሚመለከቱት በትልቅ ጥርጣሬና ባለማመን ነበር። ብዙ አረማውያን እርሱ በሚናገረው ወንጌል ላይ ጥላቻ ነበራቸው። ግን ይህ ሁሉ ለምን? በዚህ ሁሉ ተቃውሞ ውስጥ ግን ጳውሎስ በጽናት የቀጠለው ለምንድን ነው?
3. የሰንበት ቀን ወደ እሁድ ስለመቀየሩ ወይም ከዚህ በኋላ አስፈላጊ እንዳልሆነ በሰዎች ስለሚነሱ መከራከሪያዎች ያስቡ። ለእነዚህ የመከራከሪያ ሀሳቦች ሰንበትን መታዘዝ በእምነት ከሆነና የመዳናችን ብቸኛ ተስፋ ያረፈበትን በማስተዋል ከሆነ ሌሎቹን ዘጠኙን ትዕዛዛት ከመታዘዝ ተለይቶ ህጋዊነት ሊያስብለው እንደማይችል መልስ ለመስጠት የምንችለው እንዴት ነው?

11ኛ ትምህርት ክፍል 3 - መለከም 4

በኢየሩሳሌም መታለር

ሰንበት ከሰአት

ለዚህ ሳምንት ጥናት የሚከተሉትን ጥቅሶች ያንብቡ፡- ሐዋ.21፣ ሮሜ 2:28-29፣ ገላ.5:6፣ ሐዋ.22፣ ሐዋ. 23:1-30፣ ማቴ. 22:23-32።

መታለሪያ ጥቅላ :- “በሚቀጥከውም ከከት ጌታ በአጠገቡ ቆሞ። <<ጳውሎስ ሆይ አይዞህ በኢየሩሳሌም እንደመሰከርህክኝ በሮምም ደግሞ ከትመሰከርክኝ ይገባሃክ>> አከው።” (ሐዋ . ሥራ- 23 : 11)

ከ ጳውሎስ የመጀመርያ ሚሲዮናዊ ጉዞ በኋላ በቤተክርስቲያን ውስጥ አህዛብ እንዴት ወደ እምነቱ መቀላቀል አንደሚገባቸው በተመለከተ መሰረታዊ የሆነ አለመግባባት መፈጠሩ ግልጽ ሆነ (ሐዋ.15:1-5)። ግጭቱ እያየለ ቢመጣም ጳውሎስ ግን በቤተክርስቲያን ውስጥ አንድነት የሚመጣበትን መንገድ ያቅድ ነበር። የመማክርት ጉባኤው ድሆችን እንዲያስብ ስላሳሰቡት(ገላ. 2:10) የአህዛብ ቤተክርስቲያናት በይሁዳ ለሚገኙ ወንድሞች «ቅዱሳን ቤተሰቦች» (1ኛ ቆሮ.16:1) የገንዘብ እገዛ እንዲያደርጉ ጋበዛቸው፤ ምናልባትም በሁለቱ ቡድኖች መካከል ያለውን ልዩነት ለማፍረስ እንደ ድልድይ ይሆናል ብሎ ተስፋ አደረገ።

አደገኛ ሊሆን እንደሚችል ቢያውቅም ጳውሎስ በሦስተኛው ጉዞ መጨረሻ ላይ ወደ ኢየሩሳሌም ለመሄድ ወሰነ። በአንድ በኩል ወገኖቹ ለሆኑት አይሁዳውያን ያለውን እውነተኛ ፍቅር ለማሳየት ሲሆን (ሮሜ 9:1-5) በሌላ በኩል ደግሞ አንድ የሆነ ቤተክርስቲያን እንዲኖር ይናፍቅ ስለነበር(ገላ. 3:28፣5:6) ነው። አይሁዳውያንም ይሁኑ አህዛብ ህግን በመጠበቅ ሳይሆን በእምነት እኩል ስለዳኑ (ሮሜ 3:28-30) አብሮ ላለመሆን የህግ ቅድመ ሁኔታዎችን መደርደር ሁሉን የሚያካትተውን የወንጌልን ባህሪ የሚጣረስ ሃሳብ ነው (ኤፌ. 2:11-22)። በህይወቱ አዲስ ምዕራፍንና ተልእኮን አንግቦ የሚሄደውን ጳውሎስ እስቲ እንከተለው።

የዚህን ሳምንት ጥናት አንብቦው ለ ሰንበት ይዘጋጁ።

እሱድ

ጳጉሜ 4

የእየሩሳሌም መሪዎችን ማግኘት

ጳውሎስ ልክ እየሩሳሌም አንደደረሰ ምዕመናን ምናሶን ቤት እንዲቆይ በማድረግ ሞቅ ያለ አቀባበል አደረጉለት (ሐዋ. 21:16-17)።

በሐዋ.21:18-22 ላይ ያዕቆብና የእየሩሳሌም ሸማግሌዎች ጳውሎስ በአካባቢው በሚገኙና ለሙሴ ህግ ቅናት በነበራቸው አይሁዳውያን ዘንድ ስለሚኖረው ተቀባይነት ተጨነቁ፡ ፡ ለአይሁዳውያኑ የተነገራቸው እርሱ በውጪ የሚገኙ አይሁዳውያን የሙሴን ህግ እንዲተው «ልጆቻቸውም እንዳይገረዙ ልማዳቸውንም እንዲተው» እንደሚያስተምር ነው። (ሐዋ. 21:21)

ነገር ግን ይህ ፈጽሞ ትክክል አልነበረም። ጳውሎስ እያስተማረ የነበረው ድነትን ለማግኘት መገረዝም ሆነ አለመገረዝ ምንም አይጠቅምም ምክንያቱም አይሁድም ይሁኑ አህዛብ በየሱስ ላይ ባላቸው እምነት እኩል ድነታል (ሮሜ 2:28-29፣ ገላ. 5: 6፣ ቆላ. 3:11)። ይህ አይሁዳውያንን በግልጽ ህጉን መስፈርቱን ፈጽመው እንዲረሱ ከማስተማር ፈፅሞ የተለየ ነው። መታዘዝ ብዙ ጊዜ የሚተረጎመው ህግ በመጠበቅ መዳን «Legalism» ተብሎ ቢሆንም ትክክለኛ ትርጉሙ ግን ያ ብቻ አይደለም።

ሐዋ. 21: 23-26ን ያንብቡ። ጳውሎስ አንዴት አድርጎ ነው አሁንም ታማኝ አይሁዳዊ መሆኑን ያሳየው?

ጳውሎስ አሳማኝ በሆነ መልኩ እንዲራመድ (ግጭትን የሚያነሳሳ ነገር እንዳይኖር) ተመክሮ ነበር። የሚወራበት አሉባልታ ሐሰት መሆኑን ለማረጋገጥ የግድ አይሁዶች የሚያደርጉትን ነገር አድርጎ እንዲያሳይ ተመክረ። ይህም ለተወሰኑ ስለት ላለባቸው ሰዎች ራሳቸውን ናዝራዊ እንዲያደርጉ ወጪያቸውን በመሸፈን ይገለጻል። ይህ ስለት ደግሞ አንድ አይሁድ ራሱን ለእግዚአብሔር በተለየ መንገድ የሚያስረክብበት ሐይማኖታዊ ስነስርአት ነበር።

የሚያሳዝነው ግን ጳውሎስ እጁን ሰጠ (ይህንን ምክር ሰማ)። ጀግና የምንላቸው ሰዎች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያሉትን ጨምሮ የራሳቸው የሆነ ጉድለት ነበራቸው። ለምሳሌ የአብርሃምን፣ የሙሴን፣ የጴጥሮስ እና የሌሎችንም ህይወት እንደምንመለከተው ማለት ነው። ጳውሎስ ይህንን ያደረገው ከአይሁዳውያን ጋር እንደ አይሁዳውያን

ሆንኩ ያለውን የራሱን መርህ ለመከተል ይሆናል(1 ቆሮ. 9:19-23) ወይንም የስለቱ ይዘት ግልፅ ባይሆንም እንኳን ጳውሎስ እራሱ ጥቂት ቀደም ብሎ ስለት ስለተሳለም ሊሆን ይችላል(ሐዋ. 18:18) ብለን የመከራከሪያ ነጥቦችን ልናስቀምጥ እንችላለን። በዚህ ጊዜ ግን ያደረገው ከምክሩ በስተጀርባ ያለውን ህግን ወይንም ስርአትን ፈፅሞ መዳንን በሚደግፍ መልኩ ሀሳቡን ድርድር ውስጥ እንዲገባ አደረገ(አመቻመቻ)። ይህ ጳውሎስ በብርቱ ይቃወመው የነበረውን የሁለት ወንጌል አመለካከት ያንጸባርቃል። ይህም ሁለት ወንጌል አንዱ ለአህዛብ መዳን በእምነት ለአይሁድ ደግሞ መዳን በስራ ነው የሚለው ነበር። «ጳውሎስ እነርሱ የጠየቁትን ነገረ ሁሉ ለመስጠት ከእግዚአብሔር ዘንድ ስልጣን አልተሰጠውም» Ellen G. white, The Acts of the Apostles, P 405 ትክክል(ጠቃሚ) ለመሆን በምናደርገው ጥረት ውስጥ እንዲህ አይነት ተመሳሳይ ስህተትን ከመስራት ልንጠነቀቅ የምንችለው አንዴት ነው?

ሰኞ **ጳጉሜ 5**

አመጽ በቤተ መቅደስ

የቤተክርስቲያን መሪዎች ያቀረቡትን ሀሳብ ጳውሎስ ስለተቀበለ የሰዎቹ ስለት እንዲጠናቀቅ ለማገዝ የሰባት ቀን የመንጻት ስርአት መፈፀም ነበረበት(ዘዳ.19: 11-13)። በአይሁድ ባህል ከአህዛብ መንደር የመጣ ማንኛውም ሰው እርኩስ ነው ተብሎ ስለሚታሰብ ወደ ቤተመቅደስ መግባት አይችልም ነበር። ጳውሎስ ለካህናት ከናዝራውያኑ መንፃት ስርዓት ጋር በተያያዘ ስለ መንፃቱ ከማሳወቁ በፊት ራሱን ማንፃት የተገባው ለዚህ ነበር(ሐዋ. 21:26)።

ሐዋ.21:27-36ን ያንብቡ። ከሰባቱ ቀን መንፃት በኋላ ጳውሎስምን ገጠመው?

አመፅ ተቀሰቀሰ። በጳውሎስ ላይ አመጽ እንዲነሳ ያደረጉት ሰዎች የአይሁድን ሃይማኖት በተለይም የተቀደሰውን የቤተመቅደስ ስርአት ያራክሳል በማለት ክስ አቀረቡበት። ከጳውሎስ ጋር አብሮ የተጓዘው የኤፌሶን ሰው ጥርፊሞስ አማኝ አህዛብ ስለነበር (ሐዋ21: 29) አይሁዳውያን ብቻ በሚገቡበት ቤተመቅደስ ውስጥ ጳውሎስ ይዘት የገባ መሰላቸው። ያንን አድርጎ ቢሆን ኖሮ ጳውሎስ ከባድ ጥፋትን ያጠፋ ነበር። ውጫዊውንና ውስጣዊውን ጉባኤ በሚለየው ግንብ ላይ በግሪክና በላቲን ቋንቋ የተፃፈ አህዛብ ጎብኚዎች መግባት እንደማይችሉ የሚያስጠነቅቁ ምልክቶች ነበሩ። ከገቡ ግን ለሚከተላቸው ሞት ራሳቸው ሃላፊነቱን ይወስዳሉ።

«በአይሁዶች ህግ መሰረት ያልተገረዘ ሰው ወደ ተቀደሰው ስፍራ ውስጠኛ ክፍል ከገባ የወንጀል ቅጣቱ ሞት ነው። ጳውሎስ ከኤፌሶን ሰው ጥራሬሞስ ጋር በከተማው ውስጥ ስለታየ ወደ ቤተመቅደስ አስገብቶት ይሆናል ተብሎ ተገመተ። ያንን አላደረገም፤ እርሱ ራሱ ደግሞ አይሁዳዊ ስለነበር ወደ ቤተመቅደስ መግባቱ ህግን አንደጣስ አያስቆጥረውም። ምንም እንኳን ክስ ሙሉ በሙሉ የሐሰት ቢሆንም ቀድሞ ይታማበት በነበረው ነገር ጥፋተኛ እንዲባል ግን ሰዎችን አነሳስቷል። የከተማው ጩኸት በርካቶ ከቤተመቅደሱ ደጃፍ አልፎ ስፍራው ወደ ሁከትና ረብሻ ቦታነት ተለወጠ።» Ellen G white, The Acts of the Apostles, P. 407::

የአመጽ ወሬው ወደ ሮም ጦር ሰፈር ሲደርስ የጦር አዛዥ ቀላውዲዮስ ሉስዮስ (ሐዋ. 21:31-32፤23:26) ከጦር መኮንኖቹና ሠራዊቶቹ ጋር ደርሶ ህዝቡ ጳውሎስን ሳይገድሉት አተረፈው።

የጥቃቱ አላማ የሆነው ጳውሎስ እንደመሆኑ መጠን በሰንሰለት ታሰረ፤ የጦር አዛዥም ስለተፈጠረው ነገር መመርመር ጀመረ። በህዝቡ ሁከት መካከል ጳውሎስ ወደ ጦር ምሽጉ እንዲወሰድ ትዕዛዝ ሰጠ።

ይህ አመጽ እንዲቀሰቀስ የሆነው በሐሰት አሉባልታ ምክንያት ነበር። ጆሮ ስለምንሰጣቸው ሲብስም ስለምናስተላልፋቸው የአሉባልታ አይነቶች መጠንቀቅ ያሉበን እንዴት ነው?

ማክሰኞ መስከረም 1

በህዝቡ ፊት

ሐዋ. ሥራ21:37-40 ቀጥሎ ምን እደተከናወነ ይነግረናል። ጳውሎስ ወደ ሮም የጦር ሰፈር ለምርመራ እየተወሰደ እያለ እንዲሞት እየወተተ ላለውህዝብ ንግግር ማድረግ እንዲችል አዛዥን ፈቃድ ጠየቀ።

ከአዛዥ ጋር በግሪክ ቋንቋ በሚነጋገርበት ጊዜ አዣዥም ከሦስት አመት በፊት በእየሩሳሌም ሮማውያንን ተቃውመው ሰዎች አመፅ እንዲያነሳሱ ያደረገው የግብፅ አይሁዳዊ እሱ መሰለው። አመፁም በሮማውያን ሃይል አማካኝነት በቁጥጥር ስር ሲውል በዚህ አመጽ ላይ የተሳተፉ ብዙዎች ሲሞቱና ሲታሰሩ ግብፃዊው ሰው ደግሞ አምልጦ ነበር።

ጳውሎስእርሱ የመጣው ከግብጽ ሳይሆን ከጠርሴስ እንደሆነ ሲያረጋገጥ እንዲናገር ተፈቀደለት። በንግግሩም ላይ የቀረበበትን ክስ ለማስተባበል ዝርዝር

ምላሽ አላቀረበም (ሐዋ. 21:28)። ነገር ግን እንዴት እደተለወጠ፣ ለአይሁድ ስርአት ያለውን መሰጠትና ቅንነት በዚያም ምክንያት በየሱስ የሚያምኑትን አማኞች ያሳድድ እንደነበር ነገራቸው። ነገር ግን ጌታ በተለያዩ ራእዮች ከተገናኘው ጀምሮ እርሱን ከመከተል ውጪ ሌላ አማራጭ እንዳልነበረው ይህም ሙሉ በሙሉ የህይወቱን አቅጣጫ እንደቀየረውና ለአህዛብም ይሰብክ ዘንድ እንደተጠራ ነገራቸው። ከእነርሱ ጋር ስነ መለኮታዊ የሆነ ውይይት ውስጥ ከመግባት ይልቅ የራሱን የሕይወት ልምምድ በማካፈል እያደረገ ያለውን ነገር ለምን እንዳደረገ አስረዳቸው።

ሐዋ.22:22-29ን ያንብቡ። ጳውሎስ ለአህዛብ ሐዋሪያ ሆኖ እንደተጠራ ሲናገር ህዝቡ ምን አይነት ምላሽ ሰጡ?

ጳውሎስ እንዲናገር እድል መስጠቱ ምንም ለውጥ አላመጣም። እንደውም ለአህዛብ ያለውን መሰጠት ስለጠቀሰ በርሱ ላይ ክስን ላቀረቡ ሰዎች እውነት መሆናቸውን አረጋገጠላቸው (ሐዋ. 21:28)። ስለዚህ ህዝቡ ደግሞ አመፅቸውን አፋፋሙ።

የሮሙ አዛዥ ጳውሎስ የተናገረውን ነገር በሙሉ ማስተዋል ስላልቻለ እየተገረፈ ምርመራ እንዲደረግበት ወሰነ። ጳውሎስ ንፁህ የአይሁድ ደም

ያለው ግለሰብ ቢሆንም (ፊሊ. 3:5) የሮም ዜግነትም ነበረው። ይህን በሚናገርበት ጊዜ አዛዥ ትዕዛዙን ማስቆም ነበረበት። ጳውሎስ እንደ ሮም ዜጋ ይህ አይነት ግርፋት ሊደርስበት ፈፅሞ አይገባም።

የጳውሎስን ንግግር እሰቲ ያንብቡ (ሐዋ. 22:1-21)። ጳውሎስ ራሱን ከመከላከል ባለፈ ለአይሁድ ወገኖቹ ይሰብክ እንደነበር የሚያሳይ ምን ማስረጃ ተመለከታችሁ? የርሱን የመለወጥ ታሪክ የነገራቸው ለምንድነው? የሰዎች የመለወጥ ታሪኮች ከፍተኛ ሃይል ያላቸው እንዴት ነው?

ረቡዕ መስከረም 2

በሽንገው ፊት

የሮሙ አዛዥ ጳውሎስ የሮምን መንግስት ለአደጋ እንደማይዳርገውና ጉዳዩ የአይሁድ ህዝብ የውስጥ አለመስማማት መሆኑን ሲረዳ የአይሁድ መማክርት ሸንጎ ጉዳዩን እንዲይዝ ጠየቀ (ሐዋ. 22:30፤ 23:29)።

ሐዋ.23:1-5ን ያንብቡ። በሸንጎ ፊት ጳውሎስ በምን አይነት መንገድ ነበር ራሱን የተከላከለው?

የጳውሎስ የመግቢያ ንግግር እንደእስረኛ የእግዚአብሔርን ስም እንደተሳደበ ተቆጥሮ ወዲያው አፉ ላይ ተመታ። ይህ ሲሆን ወዲያው ያሳየው ባህሪ የጳውሎስን ቁጡነት በጨረፍታ አሳይቶናል። ሊቀ ካህናቱን «በኖራ የተለሰንክ ግድግዳ» (ሐዋ.23:2) ብሎ ሲናገረው የሱስ ግብዝ የሆኑ ፈሪሳውያንን የኮነነበትን መንገድ እያስተጋባ ነበር (ማቴ.23:27)። ነገር ግን ጳውሎስ ይህንን ያለው ሊቀ ካህናቱን መሆኑን አለማወቁን መግለጡ የአይን ችግር ስለነበረበት ይሆናል የሚለውን ግምት ሙሉ ለሙሉ ባዶ አያደርገውም።

ሐዋ.23:6-10ን ያንብቡ። ጳውሎስ በምን አይነት ብልሃት ነበር የፍርድ ሂደቱ እዲረበሽ ያደረገው?

ሸንጎው የተመሰረተው በሰዱቃውያንና በፈሪሳውያን ሲሆን ሁለቱ ጎራዎች ደግሞ ቀኖናን ጨምሮ በብዙ ጉዳዮች ፈጽመው የማይስማሙ ነበሩ። ሰዱቃውያን ለምሳሌ የሃይማኖት መጽሐፎቻቸው የያዙት አምስቱን የሙሴን መጽሐፍት (ፔንታቴክ) ሲሆን በሙታን ትንሣኤም አያምኑም (ማቴ. 22:23-32) ነበር።

የጳውሎስ ንግግር (ሐዋ. 23:6) ግን የሸንጎውን ትኩረት አቅጣጫ ለማስቀየር የበለጠ ጠንካራ ስልት ነበር። በደማስቆ መንገድ ላይ ከሞት የተነሳውን የሱስን በማግኘቱ ስለተለወጠና ወደ ሐዋሪያዊ አገልግሎቱ ስለገባ የተከሰሰበት ዋና ጉዳይ በትንሳኤው ማመኑ ነበር (ሐዋ. 24:20-21፤26:6-8)። ቀድሞ ከነበረው ቅንጉት አሁን ያለበትን ሁኔታ ሌላ ምንም ሊገልፅ አይችልም። የሱስ ከሞት ካልተነሳ አገልግሎቱ ሁሉ ከንቱ ይሆን ነበር። እርሱም ይህንን ጠንቅቆ ያውቅ ነበር (1 ቆሮ.15:14-17)።

በዛ ምሽት ጳውሎስ በጦር ሰፈር ውስጥ በነበረበት ጊዜ ጌታ በሚያበረታታ ቃል ተገናኘው፡- «ጳውሎስ ሆይ አይዞህ! በኢየሩሳሌም እንደመሰከርክልኝ በሮምም ደግሞ ልትመሰክርልኝ ይገባሃል» አለው (ሐዋ.23:11)። በዚህ ሁኔታ ውስጥ እያለ ይህ የተስፋ ቃል መነገሩ ለጳውሎስ ትልቅ ትርጉም ይሰጠዋል። በሮም ለመሰበክ የነበረው ከፍተኛ ጉጉት (ሐዋ. 19:21፤ሮሜ1:13-15፤15:22-29) እውን ሊሆን ነበረ።

ሐመስ መስከረም 3

ወደ ቂሳርያ መተላለፍ

በህጋዊ መንገድ ጳውሎስን ማስወገድ ባለመቻላቸው ስለተበሳጩ በራሳቸው መንገድ በቡድን ጳውሎስን በማጥቃት ለመግደል አሰሩ።

ሐዋ.23:12-17ን ያንብቡ። ሴራቸው ምን ነበር? እንዴትስ ሆኖ ነበር የተጨናገፈው? ቅንኦት ያላቸው ሰዎች ለትልቅ ጥፋት መንስኤ ሊሆኑ እንደሚችሉ ይህ ታሪክ ምን ያስተምረናል?

ከአርባ በላይ የሆኑ አይሁዳውያን በጳውሎስ ላይ በማሴር እርሱን ለመግደል መሃለ መግባታቸው ሐዋሪያው በእየሩሳሌም ምን ያክል ጥላቻን እንዳነሳሳ የሚያሳይ ነው። ሉቃስ ስለነዚህ ሰዎች ማንነት በግልጽ አይጠቅስልንም፤ ነገር ግን የአይሁድን እምነት አሉ ከተባሉ ከሃዲዎችና ባለንጣዎች ለመከላከል ማንኛውንም መስዋዕት ለመክፈል የተዘጋጁ አክራሪ አይሁዳውያን ናቸው። በመጀመርያው ከፍለ ዘመን በይሁዳና አካባቢዋ እንዲህ ያለ የሃይማኖት ጽንፈኝነት ከፍተኛ ነውጥ ካለው የጋለ ብሔራዊ ስሜት ጋር ሲጣመር መመልከት የተለመደ ነበር።

ነገር ግን እግዚአብሔር ሲያዘጋጅ የሴራው ወሬ የጳውሎስ እህት ልጅ ጆሮ ደረሰ። ስለ ጳውሎስ የቤተሰብ ሁኔታ ምንም ማወቅ ባለመቻላችን ትንሽ ቢያሳዝነንም እርሱና እህቱ ግን ያደጉት በእየሩሳሌም ነበር(ሐዋ. 22:3)። ከዛም አግብታ ቢያንስ አንድ ወንድ ልጅ እንዳላት እናውቃለን። ለማንኛውም የጳውሎስ እህት ልጅ የሆነው ትንሽ ልጅ (ሐዋ.23:18፣22) «እጁን ይዞ» ስለሚል(ሐዋ.23:19) ልጁ በአስራዎቹ የእድሜ ክልል በመገኘቱ ወደ ጦር ሰፈር ሄዶ ለመጎብኘትና የተፈጠረውን ለመናገርም እድል እንዲያገኝ አድርጎታል።

ሐዋ.23:26-30ን ያንብቡ። የጦር አዛዥ የሆነው ሉስዮስ ለአገረ ገዥ ፈሊክስ ያስተላለፈው መልእክት ምን ነበር?

ደብዳቤው ስለተፈጠረው ጉዳይ ሚዛናዊ የሆነ ሪፖርትን ይዞ ለፊልክስ ደረሰው። ከዚያም በተጨማሪ ጳውሎስ የሮም ዜጋ ስለሆነ ያገኘውን ጥቅም ያትታል። የሮማውያን ህግ መብት ያላቸውን የራሱን ዜጎች ለምሳሌ በህጋዊ ሁኔታ እንዲዳኙ፣ በዚያም ራሳቸውን የመከላከል መብት እንዲያገኙ (ሐዋ. 25:16) እንዲሁም ያልተገባ የፍርድ ሂደት ቢኖር እንኳን ለአገረ ገዥው አቤቱታቸውን እንዲያቀርቡ መብት ይሰጣቸዋል(ሐዋ. 25:10-11)።

ፊልክስም ግላዊ ክብሩን ለማሳየት ሳይሞክር ጳውሎስን ትክክለኛውን የህግ መንገድ ተከትሎ በተገቢ መንገድ አስተናገደው። ቃሉን ከጠየቀ በኋላ ከሳሾቹ እስኪመጡ ድረስ እንዲጠበቅ አዘዘ።

እስቲ በጳውሎስ ህይወት ላይ የእግዚአብሔር ነገሮችን ማመቻቸት ምን እንደሚመስል ያስቡ። በምንም ያክል ከባድ ፈተናና መከራ ብናልፍ እግዚአብሔር ላደረገልን ነገር ምን ያክል በትህትና ምላሽ ሰጥተናል?

ዓርብ | **ነሐሴ 18**

ተጨማሪ ጥናት: «በዚህ ወቅት ጳውሎስና አጋሮቹ በእየሩሳሌም መሪዎች ወደሆኑት ሰዎች ቀርበው የአህዛብ ቤተክርስቲያናት ለተቸገሩ አይሁድ ወንድሞቻቸው የላኩትን አመጡ።...»

«በራሳቸው ፍላጎት ያደረጉት ይህ ስጦታ አህዛብ ሆነው የተለወጡ ሰዎች በአለምአቀፍ ደረጃ ተደራጅቶ ላለው የእግዚአብሔር ስራ ታማኝነታቸውን ማሳያ ሲሆን ይህ ደግሞ በሁሉም ዘንድ መልካም የሆነ ተቀባይነት ማግኘት እንደሚገባው ያሳያል። ነገር ግን ለጳውሎስና አጋሮቹ ግልጽ በሆነ መንገድ አንዳንዶች ለወንድሞች ያላቸውን ፍቅር ስጦታ በመስጠት የገለጹትን የወንድማማች መንፈስ ማድነቅ ተሳናቸው።» Ellen G. white, The acts of the Apostles, pp.399-400

«በቤተክርስቲያን ያሉ መሪዎች እንደ ተጠራ ጌታም ወደ አህዛብ እንዲደርስ እንደላከው ለማመን ፈቃደኛ ቢሆኑ ኖሮ እግዚአብሔር ጳውሎስን ለነርሱ ያቆይላቸው ነበር። የጳውሎስን ስራ በአጭሩ እንዲጠናቀቅ ፈልጎ አልቀጣውም፤ በእየሩሳሌም ያሉ የቤተክርስቲያን መሪዎች ተነስተውበት ብዙ ነገር ሲያደርጉበትም ያንን ለመቋቋም እግዚአብሔር ተዓምርም አላደረገም።»

«ተመሳሳይ የሆነ መንፈስ አሁንም ድረስ ተመሳሳይ ውጤትን ያመጣል። የመለኮት የፀጋ ስጦታን ለማድነቅና ለማሳደግ ችላ ማለታችን ቤተክርስቲያን ልታገኝ የሚገባትን ብዙ በረከት እንዲቀርባት አድርጓል። እግዚአብሔር ስራው ተቀባይነት ቢያገኝ

ኖሮ የአንዳንድ ታማኝ አገልጋዮችን አገልግሎት ምን ያክል ያረዝመው ይሆን። በተክርስትያን ግን ማስተዋላችንን የነፍሳት ጠላት እንዲነጥቅና የክርስቶስ አገልጋዮች የሚሉትንና የሚያደርጉትን ነገር በተሳሳተ መንገድ እንዲተረጎምና እንዲቀርብ የምትፈቅድ ከሆነ፣ በርሱ መንገድ በመቆም ለስራው እንቅፋት የሚሆኑ ከሆነ ጌታም የሰጣቸውን ባርኮት ይነጥቃቸዋል። ...

«እጆች ህይወት አልባ በሆኑ ደረቶች ላይ ሲያርፉ፣ የማስጠንቀቂያና የማበረታቻ ድምጽ ፀጥ ሲል ያኔ እምቢተኞች የነበሩት እነርሱ ያካፈሉትን በረከት አይተው ይቀበሉ ይሆናል። በህይወታቸው ቆይታ ማሳካት ያልቻሉትን በሞታቸው ያሳኩ ይሆናል።»
ገፅ 417, 418

የመወያያ ጥያቄዎች

1. ወደእየሩሳሌም ሲመጣ በመልካም ሁኔታ እንደማይቀበሉት ጳውሎስ ቢያውቅም ከግላዊ ጥቅሙ በላይ ለቤተክርቲያን ጥቅም የቆመ ነበር። የእርሱን ፈለግ መከተል ያለብን እስከምን ድረስ ነው?
2. በእየሩሳሌም ጳውሎስ እንዲደራደር ካደረገው ሁኔታ ምን የምንማረው ነገር አለ? መርሆቻችንን ሳንጥስ እንዴት አድርገን ነው ከአካባቢው ጋር መስማማት የምንችለው? ግን ይህን ማድረግስ ይቻላል?
3. የቤተክርስትያን ህብረት ሁልጊዜም በጣም አስፈላጊ ነው። ምንም እንኳን ለነገሮች ያለን አመለካከት የተለያየ ቢሆንም እንዴት አድርገን ነው አብረን በመስራት አንድ መሆን መቻልን የምንማረው?

12ኛ ትምህርት

ካመጣህ 5 - 11

በቆላርግ መታሰር

ሰንበት ከሰአት

ለዚህን ሳምንት ጥናት የሚከተሉትን ጥቅሶች ያንብቡ፡- ሐዋ. ሥራ 24፣ ሐዋ. ሥራ 25፣ ሐዋ. ሥራ 26፣ 1 ቆሮ. 1፡23።

መታሰቢያ ጥቅላ :- “በቀካኩም ሆነ በብዙ እንተ ብቻ ሳትሆን ዛሬ የሚሰሙኝ ሁኑ ከዚህ ከታሰርኩበት ሰንሰክት በስተቀር እንደ እኔ ይሆኑ ዘንድ እግዚአብሔርን እክምናክሁ” (ሐዋ. ሥራ 26፡29)

ጳውሎስ ወደ ቂሳርያ ሲዘዋወር በከተማይቱ (ሐዋ. 24፡27) በተለይም በሄሮድስ ግቢ ውስጥ በእስር የሁለት አመታት ቆይታው ተጀመረ። ይህ ስፍራ ደግሞ የሮም አመራሮች መኖሪያ ነበር(ሐዋ. 23፡35)። በነዚህ አመታት ውስጥ በሁለቱ የሮም ገዥዎች (ፊሊክስና ፊሰጦስ) እና በንጉሱ (አግሪፓ 2ኛ) ፊት ቀርቧል፤ በዚህም እግዚአብሔር የሰጠውን የወንጌል አደራ መፈፀም ቻለ(ሐዋ. 9፡15)።

በዚህ ሁሉ ምርመራ እርሱን ጥፋተኛ የሚያስብል ምንም አይነት ማስረጃም ሆነ ምስክር ስላልተገኘ ጳውሎስ ሁልጊዜም ንጹህ ሰው መሆኑን ያስረዳ ነበር። እንደውም ትረካው ፍንትው አድርጎ የሚያሳየን ጳውሎስ ለመታሰር የሚያበቃው ምንም ነገር እንደሌለና ለቆላር ይግባኝ ባይል ኖሮ ሊለቀቅ እንደሚችል ነበር(ሐዋ. 26፡32)። እነዚህ ምርመራዎች ጳውሎስ ስለየሱስና በትንሳኤ ላይ ስላረፈው ታላቁ የተስፋ ቃል ለሌሎች ለመመስከር ምቹ አጋጣሚ ፈጠሩለት።

ሆኖም እነዚያ አመታት የሰጋትና በየሩሳሌም ከምትገኘው ቤተክርስቲያን ምንም አይነት ድጋፍ ያላገኘባቸው አታካች የሆኑ የእስራት ጊዜያት ነበሩ። የተወሰኑት የቤተክርስቲያን መሪዎቹም «ለተፈጠረው ምክንያት አልባ ጥላቻና ውግዘት ባብዛኛው ኃላፊነቱን መውሰድ ያለበት ጳውሎስ እንደሆነ ይሰማቸው ነበር።» Ellen G. white, The Acts of the Apostles, P. 403

የዚህን ሳምንት ትምህርት አጥንተው ለመስከረም 12 ሰንበት ይዘጋጁ።

እሱድ

መስከረም 6

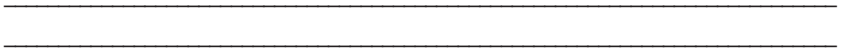
በፊሊክስ ፊት

ጳውሎስ ወደ ቄሳርያ ከተዘዋወረ ከአምስት ቀናት በኋላ ወሳኝ የሚባሉ የአይሁድ አመራሮች ሊቀ ካህናቱና አንዳንድ የሸንጎ አባላት ጠርጠሉስ ከተባለ እውቅ ጠበቃ ጋር በአንድነት ሆነው ከየሩሳሌም በመምጣት በጳውሎስ ላይ ያላቸውን ክሳቸውን በፊሊክስ ፊት አቀረቡ (ሐዋ. 24:1-9)

በሐዋሪያት ስራ መጽሐፍ ውስጥ ከሳሾቹ ጠበቃ ቀጥረው የምናገኛቸው በዚህ ስፍራ ብቻ ነው። ጠርጠሉስ በንግግሩ ላይ የአገረ ገዥውን ይሁንታ ለማግኘት አስገራሚ ስትራቴጂ ለመጠቀም ጥረት አደረገ። በፊሊክስ አገዛዝ ወቅት አይሁዳውያን ለረጅም ጊዜ በሰላም ስለመኖራቸው የተናገረው ንግግር እውነት አልነበረም። እንደውም ከየትኛውም የአገዛዝ ጊዜ በበለጠ ጨቋኝና አስጨናቂ ከመሆኑ የተነሳ አይሁዳውያን በሮማውያን አመራር ላይ ያላቸው ጥላቻ እጅግ መራር እንዲሆን አድርጎታል። ጠርጠሉስ ብዙ ብልሃትን በመጠቀም በዚህም ሁኔታ ቢሆን የራሱን የአገረ ገዥውን የአመራር ፖሊሲ ማለትም መራር የሆነ ጭቆናን ማሳደር ብቻ ፖለቲካዊ መረጋጋትን እንደሚያመጣለት ሊያሳምነው ጣረ።

በመቀጠልም በጳውሎስ ላይ ሶስት ዝርዝር ክሶችን አቀረበ 1. በአገዛዙ ውስጥ በሚገኙ አይሁዳዎች መካከል ሁከትን በማስነሳት ያውካል (ሐዋ. 24:5) 2. የናዝራውያን ወገን ቀንደኛ መሪ ነው፤ (ሐዋ. 24:5) ይህም የክርስትና እንቅስቃሴ ብጥብጥን ፈጣሪ እንደሆነ ያመለክታል 3. ቤተመቅደሱን ለማርከስ ሞክሯል (ሐዋ. 24:6)

ሐዋ. 24:10-19ን ያንብቡ። ጳውሎስ ለቀረቡበት ክሶች የሠጠው ምላሽ ምን ይመስል ነበር?

ጳውሎስ ለክሱ ከሰጠው ምላሽ ሁለቱ የከሳሾቹን ክስ ያፈረሱ ነበሩ፡- 1. ከእስያ አውራጃ የመጡ ምስክሮች (ሐዋ. 24:18-19) አለመኖራቸውና እነርሱ ቢኖሩ ኖሮ ክሱን ውድቅ ማድረግ እንደሚቻላቸው 2. በዚያ የነበሩት አይሁዶች ሊናገሩ የሚችሉት ከሳምንት በፊት በሽንጎ ፊት ሲቀርብ (ሐዋ. 24:20) ስለ ሙታን ትንሳኤ ከማመኑ በቀር ሌላ ምንም የሚከሰስበት ነገር እንዳላገኙበት (ከሐዋ. 23:6 ጋር ያነጻጻሩ) ተናገረ፡፡

ፊሊክስ ወዲያውኑ የጳውሎስ የመከራሪያ ነጥብ ሚዛን እንደሚደፋ ተረዳ፡፡ ይህም ምናልባት ባለቤቱ ድሩሲላ አይሁዳዊ ስለነበረች ከክርስትና ጋር በተወሰነ መልኩ የቀረበ ስለነበር ይሆናል፡፡ ስለዚህ ተጨማሪ ግፊት እስኪመጣ ድረስ ነገሩን በይደር አቆየው (ሐዋ. 24:22)፡፡

የፊሊክስ ምላሽ (ሐዋ. 24:24-27) የእርሱ ባህሪ ምን እንደሚመስል ገልጦ ያሳያል፡፡ ጉዳዩን በይደር አቆየው፤ ጉብ ይቀበል ነበር፤ እንዲሁም አጋጣሚዎቹን ለራሱ ጥቅም የሚያውል ሰውም ነበር፡፡ ጳውሎስ እንደ ፊሊክስ ባለ ሰው ፍትሐዊ ፍርድ ለማግኘት ጥቂት እድል ብቻ ነበረው፡፡

ሐዋ. 24:16ን ያንብቡ፡፡ ጳውሎስ « በእግዚአብሔርና በሰው ፊት ንጹህ ህሊና እንዲኖረው» ሁልጊዜ እንደሚጥር ተናግሯል ይህን ሲል ምን ማለቱ ነው? ይህን ተመሳሳይ ነገር ለማለት መለወጥ የሚገባዎ ምን ነገር አለ ብለው ያስባሉ?

ሰኞ መስከረም 7

በፊሊክስ ፊት

አይሁዳውያንን ለማስደሰት ሲል ጳውሎስን ለሁለት አመት በእስር ካቆየው በኋላ ፊሊክስ በጳርቅዮስ ፊሊኮስ ተተካ (ሐዋ. 24:27)፡፡ ፊሊኮስም ከክርስቶስ ልደት በኋላ ከ60 እስከ 62 ዓ.ም. ድረስ መራ፡፡

ሐዋ. 25:1-5ን ያንብቡ፡፡ ይህ እውነትን የሚሰብኩ ሰዎች ያንን ማመን በማይሹ ሰዎች አማካኝነት ስለሚደርስባቸው ጥላቻ እንድንገነዘብ የሚያግዘን እንዴት ነው?

ምናልባትም ፊሊክስ በጳውሎስ እንዲፈርድ ያደረጉት ጥረት ስላልሰመረላቸው መሪዎቹ በድጋሚ ሌላ እድል እንዲያመልጣቸው አልፈሉም። ፊስጦስ ወደ ኢየሩሳሌም የመጀመሪያውን ጉብኝት ሲያደርግ አንድ ውለታ እንዲያደርግላቸው ማለትም የቀድሞውን ውሳኔ ቀይሮ ጳውሎስን ለነርሱ መልሶ እንዲሰጣቸውና በአይሁዳውያን ህግ መሰረት በሸንጎው እንዲዳኝ ጠየቁት።

ነገር ግን ጥያቄያቸው የውስጥ ሴራቸውን ማለትም ጳውሎስን ለመግደል ያሰቡትን ኃሳብ ለመደበቅ ብቻ ታስቦ የመጣ ጥያቄ ነበር። ፊስጦስ ጉዳዩን ደግሞ ለማየት ፈቃደኛ ቢሆንም ጉዳዩ መታየት ያለበት ኢየሩሳሌም ሳይሆን ቄሳርያ መሆን እንዳለበት ነገራቸው። ይህም ጳውሎስ የሚዳኘው በሮማውያን ህግ ነው ማለት ነው።

ፊስጦስ ወደ ቄሳርያ እንደተመለሰ የሚመለከታቸውን አስጠርቶ የፍርድ ሂደቱ ተጀመረ፤ የጳውሎስ ባላንጣዎችም በጳውሎስ ላይ ያላቸውን ክስ ማቅረብ ጀመሩ (ሐዋ. 25:7)። እዚህ ጋር ሉቃስ ሲተርክልን ስለክሱ ይዘት በድጋሜ አላነሳም፤ ነገር ግን የጳውሎስን ምላሽ መሰረት በማድረግ (ሐዋ. 25:8) ከሁለት ዓመታት በፊት ያቀረቡትን ተመሳሳዩን ክስ እንዳቀረቡና ጳውሎስ አመጽን ስለሚያነሳ ለአገዛዙ ስጋት በመሆኑ ላይ አፅንዖት ስለመስጠታቸው መረዳት ይቻላል።

ሐዋ. 25:9-12ን ያንብቡ። ጳውሎስ ንጉሱ ፊስጦስ በአይሁድ ዘንድ ፖለቲካዊ ድጋፍ ለማግኘት ሊጠቀምበት እንደሚችል ሲረዳ ምን ምላሽ ሰጠ?

በስተመጨረሻ ፊስጦስ በፖለቲካዊ ስትራቴጂው ከፊልክስ እምብዛም ያልተለየ አቋም አሳየ (ሐዋ. 24:27)። ጳውሎስ ንጹህ ሰው እንደሆነ በማወጅ ገና ብዙም ሳያስተዳድር የአይሁዳውያንን ድጋፍ ማጣት ስላልፈለገ የመጀመሪያ ጥያቄያቸውን ለማስተናገድ አሰበ። ይህም ጳውሎስ ኢየሩሳሌም በሚገኘው የአይሁድ ሸንጎ እንዲዳኝ ማድረግ ነበር።

ነገር ግን ይህ ኃሳብ በጳውሎስ ዘንድ ተቀባይነትን አላገኘም፤ ምክንያቱም ፍትሐዊ በሆነ ሁኔታ እንደማይዳኝና ለጠላቶቹ እንደሚሰጥ ስለተረዳ ነው። ስለዚህ የሮማዊነት መብቱን በማጥፋት በሮማውያን ሸንጎ ጉዳዩ እንዲታይ መብት እንዳለውና በዚያ ካልሆነ ከዚህ አስጨናቂ ሁኔታ መውጣት እንደማይቻል በመገመት ወደ ላይኛው የሮም ፍርድ ቤት ማለትም ወደ አገረ ገዥው ይግባኝ አለ።

ማክሰኛ

መስከረም 8

በአግሪጳ ፊት

ፊስጦስ ጳውሎስ ሮም ለመዳኘት ያቀረበውን የይግባኝ ጥያቄ ተቀበለ(ሐዋ. 25:12):: በዚህ ወቅት ግን ለጉብኝት ወደርሱ የመጣውን ሄሮድስ አግሪጳን(2ኛው) ስለ ጳውሎስ ጉዳይ በተለይም ለሮም ገዢ መላክ ስለሚገባው አፊሴላዊ መረጃ ለማግኘት ያገኘውን እድል ተጠቀመበት:: ፊስጦስ በአይሁዶች ጉዳይ ብዙም ልምድ አልነበረውም እናም አግሪጳ ሊረዳው ይችል ነበር (ሐዋ. 26:2-3)

ሐዋ. 25:13-22ን ያንብቡ:: ፊስጦስ ስለ ጳውሎስ ለአግሪጳ ምን ነገረው? ንጉሱስ ምን ምላሽ ሰጠ?

የሄሮድሶች የመጨረሻ የነበረው አግሪጳ(2ኛ) ወደ ቀሳሪያ ከእህቱ በርኒቄ ጋር የመጣው አዲስ የተሾመውን አገረ-ገዥ ፊስጦስን እጅ ለመንሳት ነበር::

ፊስጦስ ስለ ጳውሎስ ጉዳይ በዝርዝር ሲያስረዳ ጉዳዩ ከፍተኛ(ትልቅ የሚባል) አለመሆኑ ወይም ከፖለቲካዊም ሆነ ከወንጀል ተግባር ጋር የማይያያዝ መሆኑ እንዳስደነቀው ገለፀ:: ነገር ግን ከሶቹ ስለ አይሁድ ሃይማኖት በተለይም “ሞቶ ስለነበረውና ጳውሎስ ግን ህያው ነው ስለሚለው” ስለ ኢየሱስ ነበሩ(ሐዋ. ሥራ 25: 19):: ጳውሎስ አስቀድሞ በሽንገው መማክርት ጉባኤ ላይ ለፍርድ የቀረበው በኢየሱስ ትንሳኤ በማመኑ የተነሳ እንደሆነ ገልጧል:: አሁን ደግሞ ፊስጦስ ጉዳዩ በትክክልም ስለዚያ እንደሆነ አረጋገጠ::

ሐዋ. ሥራ 25:23-27ን ያንብቡ:: ጳውሎስ በአግሪጳ ፊት ስለቀረበበት ሁኔታ ሉቃስ የተረከው እንዴት ነበር?

“ጳውሎስ አሁንም በሰንሰለት ታስሮ በጉባኤው ፊት ቆመ:: እዚህ ጋ አስገራሚ ንፅፅር አለ፤ አግሪጳ እና በርኒቄ ስልጣን ስለነበራቸው በአለም ተቀባይነትን አገኙ:: በእግዚአብሔር እይታ ግን ያልተገባ ባህሪ ያላቸው ሰዎች ነበሩ:: ህጉን የሚተላለፉ፣ ልባቸውም ህይወታቸውም የተበላሸ ነበር:: ተግባራቸው በሰማይ ዘንድ አጸያፊ ነበር::” Ellen G. White, The Acts of the Apostles, p. 434

ይህ ታሪክ የውጭ መልክ ለሰዎች አስደሳች ሆኖ ቢታይም ከአይታው በስተጀርባ ስላለው እውነታ ምን ያህል አታላይ ሊሆን እንደሚችል ምን ያስተምረናል? እኛስ ብንሆን እንዴት ነን? ከላይ የሚታየው ማንነታችን ከእውነታው ምን ያህል ይለያል?

ረቡዕ **መስከረም 9**

የጳውሎስ መከላከያ

ከአገረ ገዥው ጎን ከፍተኛ መኮንኖች ተቀምጠው እስረኛው የመከላከያ ነጥቡን እንዲያቀርብ ተደረገ። ፊስጦስ ጉዳዩን ቀድሞ ስለሰማ በዋናነት አግሪጳ እንዲሰማ ታስቦ ነው ይህ የሆነው (ሐዋ. 25:8-11)

ሐዋ. 26:1-23ን ያንብቡ። በአግሪጳ ፊት ባደረገው ንግግር ጳውሎስ ምን አይነት መንገድን ተጠቀመ?

በርግጥም ጳውሎስ እየተናገረ የነበረው ከመለወጡ በፊትና ከተለወጠ በኋላ ስለሆነው የራሱ ግለ ታሪክ ነበር። የንግግሩ ይዘት በኢየሩሳሌም ለተሰበሰበው ህዝብ ያደረገውንና በሐዋ. ሥራ 22:1-21 የሰፈረውን ንግግር የሚያስታውስ ነው።

ሐዋርያው የአግሪጳን ይሁንታ በሚያረጋግጥለት መንገድ ንግግሩን ጀመረ። አግሪጳ ስለ አይሁድ ልማዶችና የውስጥ ጉዳዮች ጥሩ እውቀት ስለነበረው በዚያ ታዋቂ ሰው ፊት ጉዳዩን ለማቅረብ እድልን በማግኘቱ ምስጋናውን አቀረበ። በዚህ ምክንያት አግሪጳ የሮማው መሪ በጳውሎስ ላይ የተነሳው ክስ ሐሰት ስለመሆኑ ለማረጋገጥ ትልቅ እገዛ ማድረግ የሚችል ሰው ነበር።

ንግግሩም በሶስት ሊከፈል ይችላል። በመጀመሪያው ክፍል (ሐዋ. 26:4-11) ጳውሎስ ፈሪሳዊ ስለመሆኑና ስለነበረው ቅናት በኢየሩሳሌም ያሉ በእድሜ አቸው የሆኑ አይሁዳውያንም እንደሚያውቁ ገለጸ። እንደ ፈሪሳዊነቱ ደግሞ የእስራኤል የዘመናት ተስፋ እንዲፈጸም አስፈላጊ ስለሆነ በሙታን ትንሳኤ ያምናል። ስለዚህ አይሁዳዊ መሠረት የሌለውን ነገር ስላላስተማረ አይሁዳውያኑ ትምህርቱን ሲቃወሙ ያልጸና አቋም እያሳዩ ነበር። ኃሳባቸውን በደንብ ተረድቷል፤ ያም በአንድ ወቅት እርሱ ራሱም እግዚአብሔር ኢየሱስን ማስነሳቱ የማይታመን ነገር አድርጎ ከማየቱ የተነሳ ኢየሱስ ተነስቷል ብለው የሚያምኑትን ሰዎች ያሳድድ ስለነበረ ነው።

ሁለተኛው ክፍል (ሐዋ. ሥራ. 26:12-18) ላይ ጳውሎስ በደማስቆ መንገድ ላይ ኢየሱስን ከተገናኘና ለአህዛብ የወንጌልን መልእክት ለማድረስ ጥሪ ከተቀበለ በኋላ አመለካከቱ እንዴት እደተለወጠ ገለፀ።

ጳውሎስ የዚህን ክፍል ንግግር ሲደመድም ያየው ነገር (ሐዋ. ሥራ. 26:19-23) እንዲታዘዝና የወንጌል ማዳረስ ተግባሩን እንዲፈፀም ከማስቻል ውጪ ሌላ አማራጭ እንዳይኖረው ተፅዕኖ እንዳሳደረበት ተናገረ። ወደ ሸንጎ የቀረበውም በዚህ ምክንያት ነበር። ስለዚህ ከመታሰሩ በስተጀርባ ያለው ትክክለኛ መንስኤ የአይሁድን ህግ መተላለፍ ወይም ቤተመቅደስን ማርከሱ አልነበረም። ይልቁንም ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር የሚጣጣመውንና አማኝ የሆኑ አህዛብ እኩል የድነት መብት አግኝተው እንዲድኑ የሚፈቅደውን የኢየሱስን ሞትና ትንሳኤ በመስበኩ ነበር።

ሐዋ. ሥራ. 26:18ን ያንብቡ። በዚህ ጥቅስ መሠረት በክርስቶስ ድነትን ባገኙ ሰዎች ላይ ምን ይሆናል? ይህንን እውነታ እርስዎ የተለማመዱት እንዴት ነው?

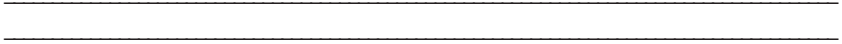
ሐሙስ መስከረም 10

ጳውሎስ በመሪዎች ፊት

ጳውሎስ እየተናገረ ያለው ለአግሪጳ ቢሆንም በሐዋ. 26:24 ላይ የመጀመሪያውን ምላሽ ሲሰጥ የምናገኘው ፊስጦስን ነው። ፊስጦስ ጳውሎስ ስለ ነፍስ አለመሞት እየተናገረ ቢሆን ኖሮ ግድ አይለውም ነበር፤ ነገር ግን ጥንታዊ የሮም ግሪካውያን እንዲሁ ሁለቱ እሳቤዎች ማለትም ነፍስ አትሞትምና የሙታን ትንሳኤ አብረው እንደማይሄዱ ያውቃሉ። ስለዚህ የመጀመሪያውን ተቀብለው ሁለተኛውን ኃሳብ ግን ተወት። ጳውሎስ በሌላ ስፍራ ላይ ሲናገር ወንጌል ለአህዛብ ሞኝነት ነው ያለው ለዚህ ነው(1ኛ ቆሮ. 1:23)።

ጨዋነት በተሞላበት መንገድ ጳውሎስ የሀሳቡን ትክክለኝነት ሊያስተውለውና እየተናገረ ያለው ከዕብራውያን ነብያት ጋር እንደሚስማማ ሊያረጋግጥ ለሚችለው ለአግሪጳ ኃሳቡን አቀረበ (ሐዋ. 26:25-26)።

ሐዋ. ሥራ. 26:27-28ን ያንብቡ። ለጳውሎስ ያልተጠበቀ ጥያቄ የአግሪጳ ምላሽ ምን ነበር?

የጳውሎስ ጥያቄ አግሪጳን አጣብቂኝ ውስጥ ከተተው። እንደ አይሁዳዊነቱ በቅዱስ መጽሐፍ ላይ ያለውን እምነት ሊክድ አይቻለውም፤ በሌላ በኩል ደግሞ አዎንታዊ ምላሽ ልስጥ ቢል ኢየሱስን መሲህ እንደሆነ ከመቀበል ውጪ ሌላ ምርጫ ላይኖረው ነው። ብልሃት የተሞላበት ምላሹ ግን ከገባበት ወጥመድ አስመልጦታል። “እንዲህ በቀላሉ ክርስትያን የምታደርገኝ ይመስልሃል?” የሚለው (ሐዋ. 26:28ን ከተለያዩ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች ጋር ያነፃፅሩ) ከተለመደው የግሪኩ ትርጉም ማለትም “ክርስትያን ልታደርገኝ ጥቂት ቀረህ” ከሚለው የተሻለ ነው።

የጳውሎስ ምላሽ ለወንጌል ያለውን ቆራጥ የሆነ አቋም ያንፀባረቀ ነበር «አሁንም ሆነ ወደፊት አንተ ብቻ ስትሆን ዛሬ የሚሰሙኝ ሁሉ ከዚህ ከታሰርኩበት ሰንሰለት በቀር እንደኔ ይሆኑ ዘንድ እግዚአብሔርን እለምናለሁ።» (ሐዋ. 26:29) በንግግሩ ማሳረጊያ ላይ ጳውሎስ ሰሚዎቹ ነጻ እንደሆኑት ነፃ ይሆን ዘንድ አልተማፀነም፤ በዚህ ፈንታ ከታሰረበት ሰንሰለት በቀር እንደርሱ ይሆኑ ዘንድ ተመኘ። የጳውሎስ የወንጌል እንቅስቃሴ ግለት ለራሱ ደህንነት ከመጠንቀቅም ያለፈ ነበር።

ሐዋ. ሥራ 26:30-32ን ያንብቡ። አግሪጳ ጳውሎስ ንፁህ እንደሆነ ስለማመኑ የገለፀው እንዴት ነበር?

ፊስጦስ የአግሪጳን እርዳታ የፈለገው ሪፖርቱን ሙሉ ለማድረግ ብቻ ነበር (ሐዋ. 25:25-27)። ጳውሎስ ለቄሳር ይግባኝ ማለቱ ቀድሞውኑ ተቀባይነት አግኝቷል (ሐዋ. 25:12)። እስረኛው ጳውሎስ ከዚህ በኋላ በአገረ ገዥው ፍርድ ስር አልነበረም።

ሐዋ. 26:24-28ን ያንብቡ። ጳውሎስ በስተመጨረሻ ይግባኝ ያለው ነገር ምን ነበር? ለእኛስ በእምነታችን የመጨረሻ ስልጣን ሊኖረው ስለሚገባው ነገር ምን ያስተምረናል?

ዓርብ | መስከረም 11

ተጨማሪ ጥናት:- እነዚያ ቃላት የአግሪጳን ኃሳብ ወደ ቀደሙት የቤተሰቦቹ ታሪክ እና ጳውሎስ እየተናገረለት ያለውን(ኢየሱስን) ለማስቆም ወደ ተደረገው ፍሬ አልባ ጥረት ትውስታ መልሰውት ይሆን? ስለ ቅድመ-አያቱ ሔሮድስና በቤተልሔም ስለተጨፈጨፉት ንፁሀን ጨቅላ ህፃናት አስቦ ይሆን? ስለ አያቱ ወንድም ስለ አንቲጳስና ስለተገደለው መጥምቁ የሐንስስ? የራሱ አባት ስለነበረው አግሪጳ(1ኛ)ና

ስለ ሐዋርያው ያዕቆብ ሰማዕትነት? በነዚህ ነገሶቻት ወዲያው የመጡት ጥፋቶች እግዚአብሔር በርሱ አገልጋዮች ላይ በፈጸሙት ወንጀል ያልተደሰተ በመሆኑ ምክንያት የመጡ ስለ መሆናቸው ምልክት ሰጥቶት ይሆን? ይህ በደመቀ አቀባበል የታጀበ ስነ ስርአት በስልጣኑ ከርሱ ከፍ ብሎ ስለነበረውና በአንጻራዊ ልብስ ስላሸበረቀው በዚያችም ከተማ ህዝቡ አምላክ ነው ብለው ስለጮሁለት ስለአባቱ ሁኔታ አስታውሶት ይሆን? ያ አድናቆት ከማብቃቱ በፊት እጅግ ጉረኛ በሆነው ንጉስ ላይ አስከፊና ፈጣን በቀል እንዴት እንደመጣ ረስቶ ይሆን? እነዚህ ሁሉ ነገሮች ከአግሪጳ ትውስታ አልጠፉም ነገር ግን በፊቱ የሚታየው አስደናቂ ክስተት አእምሮውን ወሰደ፤ ኩራትና የራስ ክብር ክብር ኃሳቡን አጠፋበት።” Ellen G. White Comments, The SDA Bible Commentary, vol. 6, pp. 1066, 1067

የመወያያ ጥያቄዎች

1. በመወያያ ክፍሎቻችሁ ውስጥ ጳውሎስ ለቄሳርያ ይግባኝ ለመጠየቅ ስለ መወሰኑ ጉዳይ ተወያዩ። ውሳኔው ትክክል ነበርን? (ከሐዋ. 25:25ና 26:31-32 ጋር ያነጻጸሩ?) በእግዚአብሔር ጥበቃ ላይ ሙሉ በሙሉ ከመታመን ባለፈ ተገቢ በሆነ መንገድ ብልሃት የተሞላባቸውን ውሳኔዎች መወሰን የምንችለው እስከምን ድረስ ነው?
2. ጳውሎስ ለአግሪጳ የተናገረው ማለትም «እንግዲህ ንጉስ አግሪጳ ሆይ ከሰማይ ለታየኝ ራዕይ አልታዘዝም አላልኩም» (ሐዋ. 26:19) ይህ ስለ ጳውሎስ ምን ይነግረናል? እንደ ክርስትያንነታችን ለተጠራንበት ተልዕኮ ምን ያህል ታማኞች ነን(1 ጴጥ. 2:9-10)?
3. ጳውሎስ ለሰዎች የጋለ ስሜትና ፍቅር ነበረው፡- ለቁጥር ብዛት ሳይሆን ለራሳቸው ለሰዎቹ። በቄሳርያ በነበረው የመጨረሻ ክስ ላይ ለአድማጮቹ የእርሱ የልቡ ጥማት ሁሉ እንደርሱ እንዲሆኑ ነበር፤ ያም በእግዚአብሔር ፀጋ እንዲድኑ ነበር (ሐዋ. 26:29)። ለራሱ ነጻ መውጣት ወይንም ፍትህን ከመፈለግ ይልቅ እነርሱ የእግዚአብሔርን ማዳን እንዲለማመዱ ፈለገ። ከዚህ ምሳሌነት ምን የምንማረው ነገር አለ? ወንጌል ይስፋፋ ዘንድ ራሳችንን መስዋዕት ለማድረግ ምን ያህል ፈቃደኞች ነን?
4. አግሪጳ ከጳውሎስ አንደበት ወንጌልን ለመሰማት እድልን አገኘ። ነገር ግን አልተቀበለውም። እንደዚህ አይነት ታላቅ እድሎች በፊቶቻችን ላይ ሳሉልን ሳያመልጡን በዕድሎቹ መጠቀም ያለብን እንዴት ነው? ማለትም መንፈሳዊነታችንን በዙሪያችን ካለው እውነታ ጋር ማዋህድ የሚገባን እንዴት ነው?

13ኛ ትምህርት ከመልክቢያ 12 - 18

ገዛ ወዳ ሮመ

ሰንበት ከሰዓት

ለዚህ ሳምንት የሚከተሉትን ጥቅሶች ያንብቡ፡- የሐዋርያት ሥራ 27 እና 28፤ ሮሜ 1፡18-20።

መተሰቢያ ጥቅላ :- << ጳውሎስ ሆይ እትፍራ፤ በቁሳር ፊት መቆም ይገባሃኬ፤ >> (ሐዋ. 27፡24)

ጳውሎስ ሮሞን የመጎብኘት ከፍተኛ ናፍቆት ነበረው፤ በኢየሩሳሌም መታሰሩ ግን ብዙ ነገሮችን ቀየረ። በኢየሩሳሌም ቤተክርስቲያን ለሚገኙ መሪዎች የህጋዊነት ጫና እጅ ስለሰጠ በባህር ወደ ጣሊያን ያደረገውን ጉዞ ጨምሮ ወደ አምስት አመት ለሚጠጋ ጊዜ በሮም ጥበቃ ስር እንዲቆይ ተደረገ። ይህ ለውጥ የጳውሎስን ወንጌልን የማዳረስ ጉዞ እቅድ አበላሽባቸው።

ምንም እንኳን ይህ እንቅፋት ቢገጥመውም ኢየሱስ ራሱ ሐዋርያው በሮም ቆሞ እንሚመሰክርለት ቃል ገብቶለታል(ሐዋ. 23፡11)። ተስፋ ብናስቆርጠውም እግዚአብሔር በስራችን ከሚመጣብን መዘዝ ሁልጊዜ ባያተርፈንም እድልን ግን ይሰጠናል። ጳውሎስ እስረኛ ሆኖ ወደ ሮም መወሰዱ ብቻ ሳይሆን ስፔንን (እስጳንያን) ለመጎብኘት ናፍቆት ቢኖረውም (ሮሜ 15፡24) ወደዚያ ስለመሄዱ ግን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ማስረጃ የለንም። ከመጀመሪያው የሮም እስራቱ ከተፈታ በኋላ ደግሞ በኔሮ አገዛዝ በ67 ዓ.ም. ታስሮ እንደ ሰማዕት ስቃይ ይደርስበታል(2ኛ ጢሞ. 4፡6-8)።

አዎን ጳውሎስ ወደ ሮም ደረሰ በሰንሰለት ታስሮ በገዥው ፊት ለመቅረብ ቀንን ቢጠብቅም መናገሩን ግን አላቆመም (ኤፌ. 6፡20፤ ፊሊ.1፡13)። ወደርሱ የመጡትን ሁሉ ያለመከልከል አስተማረ (ሐዋ. ሥራ 28፡30-31)፤ ከመጡት መካከል ከቁሳር ቤተሰብ ጠቃሚ ሰዎችም ነበሩ (ፊሊ. 4፡22)።

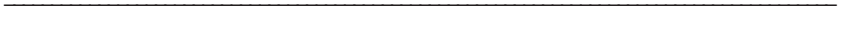
የዚህን ሳምንት ትምህርት አጥንተው ለ መስከረም 19 ሰንበት ይዘጋጁ።

በመርከብ ወደ ሮም መጓዝ

በቂሳርያ ለሁለት አመታት በእስራት ከቆየ በኋላ (ሐዋ. 24:27) ጳውሎስ ወደ ሮም ተላከ። እኛ ብሎ በመተረኩና ወደ ኢጣልያ ያደረጉትን ረዥምና አስቸጋሪ ጉዞ በጣም ዝርዝር ባለ ሁኔታ በመግለፅ (ሐዋ.27:1-28:16) ሉቃስ ከጳውሎስ ጋር አብሮ እንደነበረ መናገር ይቻላል። አርስጥሮኮስ የተባለ ክርስትያንም አብሯቸው ነበር (ሐዋ. 27:2) ። ሌላው በዚህ ታሪክ ውስጥ የምናገኘው ዋነኛ ገፀባህሪ የመቶ አለቃ የሆነው የሊዮስ ሲሆን ከእርሱም ጋር ሌሎች እስረኞችን በሃላፊነት እየወሰደ ነበር (ሐዋ. 27: 1)።

ጉዞአቸውን የጀመሩት የበጋ ወቅት በሚገባደድበት ጊዜ ነበር። የጾም ጊዜ ተብሎ የተገለፀው (ሐዋ. 27:9) ጊዜው በጥቅምት ወር ሁለተኛ አጋማሽ ውስጥ የሚካሄደው የመንጻት ቀን አካባቢ እንደነበረ የሚያመለክት ነው። የከረምት ወቅት እየጀመረ ስለነበረ ከህዳር እስከ መጋቢት ባለው ጊዜ ውስጥ የሚዴትራኒያን ባህር ላይ መጓዝ የማይታሰብ ነበር። በዚህ ወቅት ግን ከጅምሬው አንስቶ እክል ገጠማቸው። በቀርጫስ ውስጥ መልካም ወደብ ወደተባለችው ደሴት የደረሱት ብዙ ቆይተው ነበር (ሐዋ. 27:8)።

ሐዋ. 27:9-12ን ያንብቡ። ወደ መልካም ወደብ እንደደረሱ ጳውሎስ በታሪኩ ውስጥ ጣልቃ ገብቶ የምናገኘው እንዴት ነው? እርሱ ጣልቃ ገብቶ በመናገሩ ምን ምላሽ አገኘ?

የጳውሎስን ምክር ባለመስማት ማረፊያ ወደብን በመፈለግ በምዕራብ አቅጣጫ 40 ማይል ያክል በመርከብ ለመሔድ ወሰኑ። እንዳለመታደል ሆኖ የአየር ሁኔታው ድንገት ተቀየረና የመርከቧ መሪዎች መርከቧ ከመሬት ርቃ ወደ ደቡብ ምዕራብ እንድትጓዝ ከመፍቀድ ውጪ ምርጫ እስኪያጡ ድረስ በሃይለኛ ማዕበል ተያዙ። ቀጥለውም ውሃ ወደ መርከቧ እየገባ ስለነበረ ከብደቱን ለማቅለል ጭነቶቿን እንዲሁም የሸራ ማውጫና ማውረጃ መሣሪያውን ነቃቅለው ወደ ባህር መጣል ጀመሩ። ሁኔታው ድራማ ይመስል ነበር። ለብዙ ቀናት አነስተኛ የቀን ብርሃን በነበረበት ሁኔታ፣ በከባድ ዝናብና ወጅብ እየተናወጡ፣ የት እንደደረሱ እንኳን ሳያውቁ እጅግ በመዛላቸው “ለመትረፍ የነበራቸው ተስፋ ተሟጠጠ” (ሐዋ. ሥራ 27:20) ።

ሐዋ. ሥራ 27:21-26ን ያንብቡ። በዚህ ታሪክ ውስጥ ጳውሎስ ለሁለተኛ ጊዜ ጣልቃ ሲገባ ምን አለ?

ትንቢታዊ በሆኑ ቃላት ጳውሎስ ለመርከቡ መሪዎች ከእግዚአብሔር የተቀበለውን መልእክት ተናገረ። “ተስፋ ልትቆርጡና ልታዝኑ አይገባም። አሁንም ቢሆን አደጋና ችግር ይመጣል፤ ነገር ግን ሁላችሁም በሕይወት ትተርፋላችሁ” አላቸው።

እንደጳውሎስ ያለ ታማኝና የተሰጠ አገልጋይ ለምን ተብሎ ነው ይህ ሁሉ አበሳ የደረሰበት? ከዚህ የህይወት ልምምዱ ምን የምንማረው ነገር አለ?

ሰኞ መስከረም 14

የመርከቡ መሰባሰር

በታሪኩ ላይ ጳውሎስ ለሁለተኛ ጊዜ ጣልቃ ገብቶ ሲናገር በመርከቡ ላይ ለሚገኙ 276 ሰዎች በሙሉ (ሐዋ. ሥራ 27:37) ከዚያ በኋላ ነገሮች መልካም እንደሆኑ ባይቀጥሉም የሚሞት ሰው እንደማይኖርና መርከቧ ብቻ ጉዳት እንደሚደርስባት (ሐዋ. ሥራ 27:22) አረጋገጠላቸው። ከአስራ አራት ቀናት በኋላ የሐዋሪያው ቃል ተፈጸመ። አሁንም ከባድ ማዕበል ገጥሟቸው መርከቧ ብትዋልልም ምናልባትም ውሃው ከድንጋይ(ከመሬት) ጋር ተጋጭቶ አረፋ ሲደፍቅ ስለሰሙ መርከበኞቹ ወደ መሬት የተቃረቡ መሰላቸው (ሐዋ. 27:27) ። ከብዙ ድምፆች በኋላ መርከቡ ከቋጥኝ ጋር ይላተማል ብለው ስለሰጉ ከመርከቡ ጀርባ አራት መልህቆችን በመወርወር የመርከቢቱን ፍጥነት ለመቀነስ ጣሩ። አምላካቸውም የቀን ብርሃን እንዲሰጣቸው ለመኑ (ሐዋ. 27:28-29) ።

ሐዋ. ሥራ 27:30-44ን ያንብቡ። ከዚህ ታሪክ የምንማረው ትምህርት ምንድነው?

በጉዟቸው መነሻ ላይ የመቶ አለቃው ጳውሎስን በጥሩ መንገድ ቢያስተናገደውም በጉዟቸው መካከል ላይ ወደፊት ስለሚገጥማቸው የነገረውን ንግግር ለማመን አልደፈረም። ከሁለት ሳምንት በኋላ ግን ነገሮች ተለወጡ። ስለ መርከቢቱ መሰባሰር ጳውሎስ የተናገረው ትንቢታዊ ንግግር በመቶ አለቃው ተሰሚነትን አገኘ (ሐዋ. 27: 21-26) ፤ ያም ሊፈፀም ቀርቦ ነበር።

ጳውሎስ ሰዎቹን ምግብ እንዲበሉ ተማፀናቸው፤ ያ ካልሆነ ግን ለመዋኘትና ወደ ዳር ለመድረስ አቅም እንደማያገኙ ነገራቸው። የመለኮት ሁኔታዎችን ማመቻቸት የእኛን የየእለት ተግባር እንዳናከናውን አያግድም። “በዚህ ትረካ ውስጥ እግዚአብሔር ደህና እንደሚሆኑ በማረጋገጡና ሰዎቹም ይህ እንዲረጋገጥ ባደረጉት ጥረት መካከል መልካም የሆነ ሚዛናዊነት አለ” David J. Williams, Acts (Grand Rapids: Baker, 1990), p. 438

ማለዳው እየተቃረበ ሲመጣ መርከበኞቹ ዳር ዳሩ አሸዋማ የሆነ የባህር ሰርጥን አይተው መርከቢቱን ገፍተው ወደዚያ ለማድረስ ወሰኑ። መርከቢቱ ግን ወደዛ የውሃ ዳርቻ ለመድረስ አልተቻላትም። በዚህ ፈንታ ግን በአሸዋ ስትታነቅ በማዕበሉ ሀይል የተነሳ መርከቢቷ ተሰባብረች። ወታደሮቹም እስረኞች እንዳያመልጧቸው በመስጋት ሊገድሏቸው ሲያስቡ መቶ አለቃው በዋነኝነት ጳውሎስ እንዲተርፍ ስለፈለገ ከለከላቸው። በስተመጨረሻም እግዚአብሔር ቃል እንደገባላቸው አንዲትም ነፍስ አልጠፋችም።

ጳውሎስን በህይወት ለማትረፍ ሲባል ወታደሮቹ እስረኞችን ከመግደል ተከልክለዋል። ይህ ስለ ጳውሎስ የምስክርነት ኃይል እና ባህሪ የሚያስተምረን ምን ነገር አለ?

ማክሰኞ መስከረም 15

በመላጥያ

በህይወት ተርፈው ወደ ዳርቻው ሲደርሱ ነበር በሜዴትራኒያን ባህር ከሲሲሊ በስተ ደቡብ በምትገኘው መላጥያ በምትባለው ትንሽ ደሴት መድረሳቸውን ያወቁት። በሁለት ሳምንት ጊዜ ውስጥ በነፋሱ ኃይል አማካኝነት በባህሩ ላይ ከወዲያ ወዲህ እየዋለሉ ከመልካም ወደብ አንስቶ አራት መቶ ሰባ አምስት ማይል የሚያክል ርቀት ተጓዙ። አሁን ጉዟቸውን ከመቀጠላቸው በፊት የክረምቱን ሶስት ወራት መጠበቅ ነበረባቸው (ሐዋ. 28:11)

ሐዋ.28:1-10ን ያንብቡ። በመላጥያ ደሴት ጳውሎስ ምን ገጠመው? እግዚአብሔርስ እንዴት አድርጎ ተጠቀመበት?

የመላጥያ ሰዎች በጣም ደግና ጥሩ አቀባበል ማድረግ የሚያውቁ ሰዎች ነበሩ፤ ስለዚህም ለጳውሎስና አብረውት ለነበሩት ሰዎች በስብሰውና በርዷቸው ስለነበር አንዲሞቃቸው እሳት አነደዱላቸው። በዚህ ወቅት በመላጥያ የሚኖረው የሙቀት መጠን ከ50 ዲግሪ ፋራናይት አይበልጥም ነበር።

የእፉኝነት እባብዋ ሁኔታ ሰዎች ትኩረታቸውን በጳውሎስ ላይ እንዲያደርጉ አደረጋቸው፡፡
: በመጀመሪያ እነዚህ እግዚአብሔርን የማይምኑ ህዝቦች የተነደፈው እግዚአብሔር ስለተቆጣው እንደሆነ አስበው ነበር፡፡ ጳውሎስ ነፍስ ገዳይ የነበረና መርከቢቱ ስትሰጥም ከሞት ቢያመልጥም ከግሪክ አማልክት የፍትህና የበቀል አምላክ በሆነችው «ዳይክ» በተባለችው አምላክ የተያዘ መሰላቸው፡፡ ሐዋርያው ግን ሊሞት ባለመቻሉ ከብዙ አመታት በፊት በልስጥራ እንደሆነው እንደ አምላክ ተቆጠረ (ሐዋ. 14:8-18) ፡
: ምንም እንኳን ሉቃስ በዚህ ክፍል ላይ ትኩረት አድርጎ የበለጠ ነገር ባይጽፍልንም ጳውሎስ ግን ይህንን ክስተት እንደ ጥሩ አጋጣሚ በመጠቀም ስለሚያገለግለው አምላክ እንደ መሰከረ መገመት አይከብድም፡፡

ፑፕሊዮስ በሮማውያን የተሾመ ይሁን ወይንም የአካባቢው ባለስልጣን ባናውቅም ጳውሎስና ጓደኞቹ ለረጅም ጊዜ የሚቆዩበት ስፍራ እስኪያገኙ ድረስ ለ3ቀናት አስተናገዳቸው፡፡ የዚህ ሰው አባት ፈውስ ደግሞ ለጳውሎስ በመላጥያ ህዝቦች መካከል የፈውስ አገልግሎቱን እንዲያከናውን እድልን ፈጠረለት፡፡

እንደ ሉቃስ አገላለጽ ከሆነ አንድም ሰው ስለ መለወጡ ወይንም ጳውሎስ የመላጥያን ደሴት ተለይቶ ሲሄድ ትቶ ስለሄደው ህብረት አይነግረንም፡፡ ይህ ያልተጻፈው በአጋጣሚ ሊሆን ቢችልም ለአለም ያለን ተልዕኮ ግን ከጥምቀት ወይንም ቤተክርስቲያንን ከማቋቋም የዘለለ መሆኑን የሚገልፅ ነው፡፡ ስለ ሰዎችና ስለ ፍላጎቶቻቸው ጭምር ግድ ሊለን ይገባል፡፡ ይህ ደግሞ የወንጌል ተግባራዊ ገፅታ ነው (ሐዋ. 20:35ን ከቲቶ 3:14 ጋር ያነጻፅሩ) ፡፡

እነዚህ ምንም አያውቁም የምንላቸው የደሴቱ ነዋሪዎች እንኳን ስለ መለኮት ፍትህ ያላቸው መረዳት በጣም አስደናቂ ነው፡፡ ይህ ከምን የመጣ ይመስሎታል? ሮሜ 1: 18-20ን ይመልከቱ፡፡

ረቡዕ መስከረም 16

በስተመጨረሻ ጳውሎስ በሮም

ለ3 ወራት በመላጥያ ከቆዩ በኋላ ጳውሎስና አብረውት ያሉ ሰዎች ጉዞአቸውን ቀጠሉ (ሐዋ. 28:11)፡፡ ወደ ፑቲዮሎስ ማለትም ዛሬ በኔፓል ባህረ ሰላጤ ፖዙሊ በምትባል ቦታ ደረሱ(ሐዋ. 28:13)፡፡ ከዚህ ተነስተው በእግር መንገድ ወደ ሮም ተጓዙ (ሐዋ. 28:11-16ን ይመልከቱ) ፡፡

የጳውሎስ የመምጣቱ ዜና በፍጥነት ወደ ሮም ደረሰ፤ የአማኞች ቡድን ከዚያ ተነስተው ወደ ደቡብ ብዙ ኪሎ ሜትሮችን ተጉዘው ጳውሎስን ለመቀበል ሄዱ፡፡ ከዚህ በፊት

ወደ ሮም የመጣ ባይሆንም ሐዋሪያው ግን በዚያች ከተማ አያሌ ወዳጆች፣ የስራ ባልደረቦች፣ የተለወጡ አማኞች፣ ዘመዶችና ሌሎች ቅርብ የሆኑ ሰዎች ነበሩት (ሮሜ 16:3-16)። ጳውሎስ እስረኛ ሆኖ መምጣቱ ከመርከብ አደጋ ከመትረፉ ጋር ተደምሮ በአፍሮስ የተጓዙት መንገድ ልብ የሚነካ እንደነበር መገመት ይቻላል። ከተወደዱት ወዳጆች ካገኘው ልዩ የሆነ ፍቅርና እንክብካቤ የተነሳ ሐዋሪያው እግዚአብሔርን አመሰገነ። በገዥው ፊት ለፍርድ ሊቀርብ መሆኑን አስቦም ልቡ ተነካ።

ህጋዊ በሆነ ደብዳቤው ውስጥ ፊስጦስ በሮማውያን ህግ መሠረት ጳውሎስ ምንም አይነት ወንጀል እንዳልፈጸመ ተናግሯል ተብሎ ይገመታል (ሐዋ. 25:26-27፤26:31-32) ። ምናልባትም እንደ ሮማውያን ልማድ በሰንሰለት ታስሮ ከወታደር ጋር ቢቆይም በእስር ቤት ወይም በጦር ሰፈር ከመቆየት ይልቅ የግል መኖርያ ተከራይቶ እንዲኖር የተፈቀደለት ለዚህ ይሆናል(ሐዋ. 28:30)። ጳውሎስ ራሱ ቤቱን መከራየቱ የራሱን ስራ መስራትን እንደቀጠለ ፍንጭ ይሰጣል(ሐዋ.18:3)።

ሐዋ. ሥራ 28:17-22ን ያንብቡ። ጳውሎስ በዛ ስፍራ ደርሶ እንዳረፈ ወዲያውኑ ያደረገው ምን ነበር?

ጳውሎስ ወደ ምክራብ መሄድ ባይችልም ምክራቡ ግን ወደርሱ መምጣት ይችላል። ወድያው እንደ ደረሰ ቅድሚያ አይሁዶችን የማናገር ፓሊሲውን በመከተል(ሮሜ1:16) የአካባቢውን የአይሁድ መሪዎች በአንድ ላይ ሰብስቦ ንፁህ ስለመሆኑና

ያለምክንያት እንደታሰረ በመግለፅ እርሱ የተናገረው ስለ እስራኤል ተስፋ ብቻ እንደነበር ገለጸላቸው(ሐዋ. 23:6፤24:15፤26:6-8)። የርሱ የውስጥ ፍላጎት ራሱን መከላከል ሳይሆን ወንጌልን እንዲሰብክ በእነርሱ ዘንድ አመኔታን እንዲያመጣለት በማድረግ የኢየሱስ ትንሳኤ የእስራኤሎች ሲወርድ ሲዋረድ የመጣው ተስፋ ፍጻሜ ስለመሆኑ ለመመስከር ነበር። ከኢየሩሳሌም ስለ ጳውሎስ የሰሙት ምንም ነገር አለመኖሩ ደንቋቸው አይሁዶቹ ከእርሱ መስማት ፈለጉ።

ሐዋ. ሥራ 28:22ን ያንብቡ። በዚያ ጊዜም ቢሆን አማኞች ይገጥማቸው ስለነበረው ተቃውሞ ጥቅሱ ምን ይነግረናል? ሌሎች የኛን እምነት ተቃውመው ሲናገሩ እንኳን ታማኝ ሆነን መቆም የምንችለው እንዴት ነው?

ሐመስ መስከረም 17

የወንጌል ድል አድራጊነት

በተቀጠረው ቀን አያሌ አይሁዳውያን የጳውሎስን የወንጌል ገለጻ ለመስማት መጡ (ሐዋ. ሥራ 28:23)

ሐዋ. ሥራ 28:24-31ን ያንብቡ። ጳውሎስ የኢሳያስን ጥቅስ ለራሱ የንግግር አውድ የተጠቀመበት አላማ ምን ነበር?

ከኢሳ. 6:9-10 የተወሰደው ኃሳብ ሰዎች የመለኮትን መልዕክት እንቢ ሲሉ ስለሚደርስባቸው ነገር ይገልጻል። አንዳንድ አይሁዶች ቢያምኑም ሌሎቹ ግን አላምኑም፤ በዚህም ክርክር በመፈጠሩ ምክንያት ሐዋሪያው አሁንም ፊቱን ወደ አህዛብ ከማዞር ውጪ ሌላ አማራጭ አልነበረውም (ሐዋ.13:46-47፤18:6)።

ጳውሎስ በገዥው ፊት ለመቅረብ ሁለት አመት ሙሉ መጠበቅ ነበረበት። ምንም እንኳን በቤቱ የቁም እስረኛ ቢሆንም ወደርሱ ለሚመጡት ሰዎች ያለመከልከል ወንጌልን ያካፍል ነበር። የሐዋሪያት ሥራ መጽሐፍ የመጨረሻው ትዕይንት የሚያውጠነጥነው በወንጌል ድል አድራጊነት ዙሪያ ነው። ምንም አይነት ኃይል አይሁዶችም ቢሆኑ ሮማውያን የወንጌሉን መስፋት ሊገቱ አልቻሉም።

አንዳንድ መረጃዎች የጳውሎስ ጉዳይ ጠንካራ ማስረጃ ባለመገኘቱ ከእስር መለቀቁንና ሌላ የሚሸነገሩ ጉዞ ማድረጉን ከዚያም በድጋሚ ተይዞ ወደ ሮም ተወስዶ መገደሉን (2ኛ ጢሞ. 4:6-8) ስለሚጠቁሙ ሉቃስ የመጽሐፍ ትረካውን በዚህ ስፍራ ላይ ለምን እንዳበቃ ግልጽ አይደለም። ምናልባትም ከሉቃስ የጽሁፍ አላማ አንጻር ሩቅ በሆነቸው ሮም ሳይቀር ወንጌሉ በመሰበኩ «እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ» (ሐዋ. 1:8) የሚለው ቃል በመፈፀሙ ሊሆን ይችላል። «ጳውሎስ ለረጅም ጊዜ ኢ-ፍትሃዊ በሆነ መንገድ በእስር ሲቆይ በትዕግስትና በደስታ ነበር፤ ድፍረትና እምነቱም ቀጣይነት ያለው ስብከት ነበር። ይህም በአለም ላይ ካለው መንፈስ በተቃራኒ ከሁሉ በላይ የሆነው መንፈስ ከእርሱ ጋር እንደነበረ የሚመሰክር ነው። የርሱ ምሳሌነት እርሱ በህዝብ ፊት ለክርስቶስ መቆም ባይችልም ክርስትያኖች በበለጠ ብርታት ያንን እንዲያደርጉ አነሳስቷቸዋል። የሐዋሪያው ተፅዕኖ ይህን ያክል ጠንካራ ነበር፤ በአይን ሲታይ የርሱ አቅምና ፋይዳ የደበዘዘ ቢመስልም የተወገደ

ከመሰለባቸው ማሳዎች እንኳን ብዙ የነፍሳት ነዶዎችን ለክርስቶስ ማርኮ አመጣ።»
Ellen G. white, The Acts of the Apostle, P.464

ከቤተክርስቲያን ተልእኮ አንጻር የሐዋርያት ስራ መጽሐፍ ወይንም ወንጌልን የማዳረስ ታሪክ ገና አልተጨረሰም፤ እያንዳንዳችን ወደዚህ ምስል የምንገባው እዚህጋ ነው። በምዕተ አመታት ታሪክ ውስጥ አያሌ አስደናቂና ድራማዊ የሆኑ ምዕራፎች አንዳንዴም ለእግዚአብሔር ታማኝ በሆኑ ምስክሮቹ ደም ጭምር ተፅፈዋል። አንድ ተጨማሪ ምዕራፍ ለመጻፍ አሁን ተራው የኛ ነው፤ ምናልባትም የመጨረሻው ምዕራፍ ይሆናል (ብለን ተስፋ እናደርጋለን)። የሱስ ለደቀመዛሙርቱ ትቶላቸው የሄደውን ተልዕኮ ወደ ፍጻሜ ለማድረስ ተራው የኛ ነው «ከዚያም መጨረሻው ይመጣል» (ማቴ. 24:14)

ዓርብ | መስከረም 18

ተጨማሪ ጥናት:- «ክርስቶስ ለቤተክርስቲያን የተቀደሰ ሃላፊነትን ሰጥቷታል። እያንዳንዱ አባል እግዚአብሔር ለአለም የፀጋ ገፀ በረከቱንና ሊደረስበት የማይችለውን የክርስቶስን ብልጽግና የሚያስተላልፍባቸው የመተላለፊያ መሳሪያ ሊሆን ይገባል። አዳኞችን የሚሻው ትልቁ ነገር ቢኖር የእርሱ ወኪሎች የሆኑ ሁሉ የእርሱን መንፈስና ባህሪ ያንፀባርቁ ዘንድ ነው። የአዳኞቻቸው ፍቅር በሰብአዊ ፍጡራት ላይ ተገልጦ የማየትን ያህል ይህ አለም የሚናፍቀው ነገር የለም። የክርስቲና ኃይል የሚገለጥባቸውን ወንድና ሴቶች ሰማይ በናፍቆት ይጠብቃል።» Ellen G. White, The Acts of the Apostles, p. 600

«የአገልግሎት መንፈስ ቤተክርስቲያንን ሁሉ ተቆጣጥሮ ሁሉም እንደችሎታው ለእርሱ ስራ ይተጋ ዘንድ እግዚአብሔር ይናፍቃል። የእግዚአብሔር ቤተክርስቲያን አባላት ሁሉ በአገር ውስጥም ሆነ በውጭ ጉድለት በሚታይባቸው ቦታዎች ሁሉ የተሰጣቸውን ሥራ በመስራት የወንጌልን ተልእኮ ሲፈጽሙ መላው አለም ማስጠንቀቂያው ይደርሰዋል፤ ጌታ የሱስ በኃይልና በታላቅ ክብር ወደ ምድር ይመለሳል» page 111

የመወያያ ጥያቄዎች

- 1. ጳውሎስ ወደ ሮም ባደረገው ጉዞ ሁሉ ውስጥ በእግዚአብሔር ላይ የነበረውን እምነት ሉቃስ የገለፀው እንዴት ነው? በዚህ በሁኔታ ላይ ባልተመሰረተ ጠንካራ እምነት ሌሎቹ ሰዎች ተጽእኖ የተፈጠረባቸው እንዴት ነበረ?

2. ምንም ብዙ ነገሮች ቢያጋጥሙትም ጳውሎስ እምነቱንና ተልእኮውን አልተወም፡፡ በርም የተሰጠው ነፃነት ውሱን ቢሆንም መስበኩን አላቋረጠም፡፡ ለአንድ ሰው ወንጌሉን ልንናገር ስንል እንድናቆም ስንፈተን ምን ማድረግ ይኖርብናል?

3. ሮሜ 1:14-15ን ያንብቡ፡፡ ጳውሎስ ለሰው ሁሉ ወንጌልን የመስበክ ግዴታ እንዳለበትና ባለ እዳ እንደሆነ የተሰማው ለምንድነው? ታዲያ እኛ ከርሱ ያነሰ ግዴታ ነው ያለብን? ይህንን አባባል ያስቡበት “ክርስቶስን የሚያምን ሰው ሁሉ ነፍሳትን ማዳን የህይወት ሙሉ ስራው ሊሆን ይገባል፡፡ ከእግዚአብሔር የተሰጠንን ፀጋ፣ በእኛ ላይ የበራውን ብርሃንና የተገለጠውን ውብና ኃይል የሆነ እውነት ለመላው አለም ለማካፈል ባለ እዳዎች ነን” Ellen G. white, Testimonies for The church, vol, 4,53

4. ጳውሎስ የጠቀሰውን የኢሳያስ መጽሐፍ ክፍል ደግመው ያንብቡ፡፡ ይህ ኃሳብ እኛን የሚመለከተው እንዴት ነው? አዎን ትልቅ የሆነ እውነት ተሰጥቶናል፤ ነገር ግን ለዚህ እውነት ልባችን ጠጣር ከሆነና ከእኛ መሻትና ፍላጎት ጋር የሚጣረስ ከሆነ በመንፈሳዊነታችን ላይ የሚገጥመን አደጋ ምንድነው?

5. ጳውሎስን ለመጠበቅ ከርሱ ጋር ራሳችሁን ያስራችሁ ወታደር አድርጋችሁ ራሳችሁን አስቡ፡፡ በቅርበት አብሮት ታስሮ ስለነበረው ሰው ምን የሚመለከት ይመስላችኋል?